tevhid

Zilhicce 1438

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!" (39/Zümer, 17)

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ | EYLÜL'17 | YIL: 6 | SAYI: 63 | FİYATI: 7₺ | ISSN: 2148-4635

TEHLİKELİ AHLAKİ HASTALIKLAR

KONFOR HASTALIĞI

ACELECİLİK

BAHANECİLİK

REKABET VE YARIŞ

FAYDASIZ KONUŞMA

Ya Rabbi! Bir bayram sabahı açtık sana ellerimizi.
Bayramları bayram gibi yaşamayı diliyoruz senden.
Mahpustakine hürriyet, cephedekine galibiyet,
yeryüzünde dağılıp paramparça olan ümmete
itikadi vahdet diliyoruz.

Bu bayramı, ümmetin aslına rücu eylediği
dönüm noktası kılmanı, dünyanın doğusu ve batısında
zafer sancaklarını dalgalandırmanı,
bin dört yüz yıl önce güzide ashaba verdiğin desteği,
yiğit muvahhidlere ve yağız mücahidlere de vermeni
senden niyaz eyliyoruz.

Alnımız secdede, dilimiz duada,
sevinç dolu bayramlara özlem duyan biz aciz kullarına
bu bayramı mübarek eyle!

EDİTÖR

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

"Ey iman edenler bir bütün olarak İslam'a girin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır." [1]

Şeytanın insanı İslam'dan bir bütün olarak uzaklaştırması zor olduğundan parça parça, adım adım uzaklaştırarak bütünle arasındaki bağı zayıflatır. Şeytan insanlardaki zafiyetleri bilerek akide, ahkâm ve ahlak ayırımında, ahlak kapısından yanaşır ve onları bu yöndeki projeleriyle çökertmeye uğraş verir.

Şeytan ve dostlarının akla gelmeyecek projelerle insanın ahlaki hastalıklarını arttırmasına ve bu hastalıklarının niteliğine dair bir yazı ile bu ay karşınıza çıktık.

Bunun dışında Ebu Hanzala Hocamız (Allah esaretini çözsün ve onu hayırlara muvaffak kılsın) Kitab'ın anası olan Fatiha Suresi'nin tefsirini konu edinecek.

Kerem Çağlar ağabeyimiz ise, *'Yıkım Çemberinde Hiçleşen Gençlik'* başlığı ile gençlerin günümüzdeki hali pürmelalini ele alacak ve gençlerin durumunu *'Özellikle inanç, hayat tarzı ve ahlâk itibariyle gençlerin hali; günümüzde âdeta dört tarafından kuşatılmış ve tepesinden birleşik küfür koalisyonunu tarafından gece gündüz bombalar yağdırılmakta olan Gazze, Musul ve Rakka halkının hali gibidir.'* sözleriyle özetleyerek ailelere yol gösterecek. Ehemmiyetine binaen okunması gereken bir yazı olduğu kanaatindeyiz.

Yazıları ile bizleri irşad eden diğer hocalarımıza da teşekkür ediyor, sizi de dopdolu bir Tevhid Dergisi sayısı ile başbaşa bırakıyoruz.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun." duamız ile...

Editör

1. *2/Bakara, 208*

tevhid

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.net
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik İçin
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Mavi Ay Ofset, Litros yolu 2. Mat. Sit.
Giriş kat 1BF2 Topkapı/İSTANBUL
0 (212) 613 47 65

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul
Tevhid Kitabevi,
Kirazlı Mh.
Mahmutbey Cd. No: 120/A
34212
Bağcılar/İSTANBUL
0 (545) 762 15 15

Ankara
Tevhid Kitabevi,
Kazım Karabekir Mh.
2061. Sk. No: 18
06794
Etimesgut/ANKARA
0 (543) 225 50 48

Diyarbakır
Tevhid Kitabevi,
Kaynartepe Mh.
Gürsel Cd. No: 90/A
21090
Bağlar/DİYARBAKIR
0 (536) 680 82 76

Konya
Tevhid Kitabevi,
Sarıyakup Mh.
Burhandede Cd. No: 28/A
42020
Karatay/KONYA
0 (543) 225 50 49

İrtibat Büroları

Merkez Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120 34212 Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1 Yeşilkent Mh. Balık Yolu Cd. 3/G Sk. No: 1 Kat: 2 34325 Avcılar/İSTANBUL
Büro 2 İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 34270 Sultangazi/İSTANBUL
Büro 3 Mezopotamya Mh. 327. Sk. Seval Kent Sitesi A Blok No: 1/A Kayapınar/DİYARBAKIR
Büro 4 Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81/A 42020 Karatay/KONYA
Büro 5 Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 65040Tuşba/VAN
Büro 6 Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. 2. Fırın Sk. No: 4 16160 Osmangazi/BURSA
Büro 7 Kazım Karabekir Mh. 2061. Sk. No: 18 06794 Etimesgut/ANKARA

Zilhicce 1438 | Eylül '17
Yıl: 6 | Sayı: 63 | Fiyatı: 7 TL
ISSN: 2148-4635

tevhid

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Fatiha Tefsiri

Ebu HANZALA

Allah'ın kitabının önsözü Fatiha'dır. Allah'ın ilminin bir parçası olan ve kuşatıp öğrenmemize müsaade ettiği kadarı olan Kur'an'ın önsözü, tanıtıcısı, eşiği Fatiha suresidir. Allah hidayete ve esenlik yurdu olan cennete davet ettiği kullarını, Fatiha'yla kitabına buyur etmekte, onunla kitabını sevdirip, ona karşı ilgi uyandırmaktadır.

Allah'ın adıyla.

Allah'a hamd olsun. Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izni ve yardımıyla Fatiha suresini anlamaya, onun ayetleri arasında hidayet bulmaya, gönül ve ruh dünyamızın ihtiyacı olan manevi lezzetleri toplamaya çalışacağız.

Anlamaya çalışacağımız sure, yazının genelinden de anlaşılacağı gibi Kur'an'ın en önemli suresi, en faziletli pasajı, kıyamete kadar her müminin *'Kur'an'dan kolayına gelen'* ve bugüne kadar en fazla okunmuş, kıyamete kadar da en fazla okunacak ayetleridir.

'İlgi, bilgi ve tanımayla orantılıdır' demişlerdir. Bu sureye göstereceğimiz ilgi de onu tanımamız ve hakkında genel bir bilgiye sahip olmamızla mümkündür. Aklımıza şöyle bir soru gelebilir: Bu sureyi diğer surelerden, ayetlerini Kur'an'ın sair ayetlerinden ayıran nedir ki? Şimdi, Allah'ın yardımıyla sorumuza cevap arayalım.

Fatiha, Kitabın öns(özü)dür

Kitap yazan her müellif, kitabına girizgah mahiyetinde bir önsöz yazar. Önsözler kitabın genel hatlarıyla konularını, içinde yer alan tez ve fikirlerin dayanaklarını, neye destek olup neye itiraz ettiğini, müellifi kitabı kaleme almaya sevk eden etkenleri ele alır.

Kitabı tanımak isteyen önsözü dikkatlice okur. Yazarlar bunu bildiklerinden olsa gerek kitaptan daha çok kitabın önsözünü yazarken yorulurlar. Önsöz bir vitrin gibidir. Tez ve fikirlerini sunmak istedikleri okuyucular

için vitrini süslemeleri, dikkat çekici bir hale getirmeleri gerekir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabının önsözü Fatiha'dır. Allah'ın ilminin bir parçası olan ve kuşatıp öğrenmemize müsaade ettiği kadarı olan Kur'an'ın önsözü, tanıtıcısı, eşiği Fatiha suresidir. Allah hidayete ve esenlik yurdu olan cennete davet ettiği kullarını, Fatiha'yla kitabına buyur etmekte, onunla kitabını sevdirip, ona karşı ilgi uyandırmaktadır.

Hasan-ı Basri'ye *rahimehullah* atfedilen bir sözde şöyle denmiştir: *'Allah, yüzlerce kitap indirdi. Tüm bu kitaplardaki ilmi üç kitapta topladı: Tevrat, İncil, Zebur... Bu üç kitabı Kur'an'da topladı. Kur'an'ı da Fatiha suresinde topladı. Kim Fatiha'nın tefsirini bilirse o, bütün Kur'an'ın tefsirini bilmiş olur.'*

Fatiha, Kur'an'ın Özüdür

"Andolsun ki biz sana Sebu'l Mesaniyi (sürekli tekrar eden yediliyi) ve büyük Kur'an'ı verdik." [1]

Ayetleri sürekli tekrar eden yedi ayetli sure Fatiha'dır, ki Allah Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* Ebu Said el-Mualla'ya *radıyallahu anh* bunu açıkça söylemiştir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Fatiha'yı, Kur'an'la denk-onunla eşit tutmuştur. Çünkü Fatiha Kur'an'ın özü, özetidir.

Allah Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Fatiha, Ummu'l Kur'an'dır (Kur'an'ın annesi), Ummu'l kitap'tır, Sebu'l Mesani'dir, Kur'an'ul Azim'dir." [2]

'Umm' kelimesi en bilinen anlamıyla *'anne'* anlamındadır. Bunun yanında bir şeyin çok olan, genel kısmına da Araplar *'umm'* derler. *'Ummu'l Tarık'*: Yolun geniş olanı. Savaşta orduyu temsil eden ana sancağa da *'umm'* adı verilir. Toplayan, geniş, kalabalık kentlere de başkent anlamında *'Ummu'l Kura'* denir. Kelimenin kökü olan *'E-me-me'* ise öne geçmek, ilerde olmak, imamet gibi anlamlara gelir.

Allah Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* Fatiha'ya *'Ummu'l Kur'an'* dediğinde bu manaların tamamını anlayabiliriz.

Kitabın özü Fatiha'dır. Çünkü ayetlerin tamamı onun tefsiri, onun belirlediği başlıkların açılımıdır. Fatiha Kur'an'ın temsilcisidir. Çünkü Kur'an'a tanıtım yazısı olarak Fatiha seçilmiştir. Kitabın çok, genel ve merkez kısmıdır. Kur'an indiği günden bu yana en fazla tekrar eden sure Fatiha suresidir. Herhangi bir mümine *'Kur'an'dan en kolayına geleni oku'* dense ilk aklına gelecek olan Fatiha'dır.

Fatiha, Kul ile Allah Arasındaki Sözleşmedir

Fatiha suresini ayrıcalıklı kılan sebeplerden biri de, günde en az on yedi defa mümine okutturulmasıdır. Revatip sünnetleri ve gün içine yerleştirilmiş nafileleri terk etse dahi, kişi farz namazlarda on yedi defa bu sureyi okumak zorundadır.

Fatiha, kul ile Rabb arasındaki sözleşmedir.
Ve Allah, Fatiha suresi vesilesiyle sözleşmeyi kula hatırlatmaktadır.

"Kitabın Fatiha'sını okumayanın namazı yoktur." [3]

"...Kim Fatiha'yı okumamışsa onun namazı eksiktir, eksiktir, eksiktir." [4]

Çünkü Fatiha, kul ile Rabb arasındaki sözleşmedir. Ve Allah, Fatiha suresi vesilesiyle sözleşmeyi kula hatırlatmaktadır. Yanlızca Allah'ı övüp, O'nu yüceltececeğine, O'nu *subhanehu ve teâlâ* isim ve sıfatlarıyla tanıyacağına, ahiret hayatını ve onun sahibini

1. 15/Hicr, 87
2. Buhari, 4704; Ebu Davud, 1457; Tirmizi, 3389. Ebu Hureyre'den.
3. Buhari, 756; Müslim, 394; Ebu Davud, 823; Tirmizi, 248. Ubade b. Samit'ten
4. Müslim, 395; Ebu Davud, 821; Tirmizi, 2953. Ebu Hureyre'den.

Fatiha'nın kavranarak kılındığı namaz; 'ikame edilmiş' bir namaz olacak, gönüllere genişlik verecek,
secdeler bizi Allah'a yakınlaştıracak, namaz gündelik hayata müdahale edip kişiyi fuhşiyat ve münkerden alıkoyacaktır.

unutmadan yaşayacağına, yanlızca O'na ibadet edip, O'ndan yardım isteyeceğine, hiçbir zaman nefsine ve imkanlarına güvenmeyip her işte O'ndan hidayet isteyeceğine, kendilerine nimet verdiği Nebiler, sıddıklar, şehidler ve salihleri sevip onları örnek alacağına, sapkın ve gazaba uğramış Allah düşmanlarını düşman edinip, onlardan uzak duracağına dair Allah'a verdiği sözler manzumesidir Fatiha...

İbadetin Özü Fatiha

İbadetlerin özü namaz, namazın özü de Fatiha'dır. Bu nedenle Allah *subhanehu ve teâlâ* kudsi bir hadiste Fatiha'ya namaz demiştir.

Ebu Hureyre'den *radıyallahu anh* rivayete göre, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

" 'Kim bir namaz kılar da o namazda Fatiha suresini okumazsa, o namaz eksiktir; o namaz noksandır. O namaz tam değildir.' Abdurrahman diyor ki:

— (Ebu Hureyre'ye) *Bazen imamın arkasında oluyorum (ne yapmalıyım?)* Ebu Hureyre:

— Ey Farisi oğlu Fatiha'yı içinden oku Rasûlullah'dan şöyle buyurduğunu işittim: 'Allah şöyle buyurdu: Namazı kulumla kendi aramda iki eşit kısma ayırdım. Yarısı benim, yarısı da kulum içindir. Kulum istediğine erişecektir. Kul:

— الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ*, der. Allah'ta:*

— Kulum bana hamd etti, buyurur. Kul:

— الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*, der. Allah'ta:*

— Kulum beni övdü, der. Kul:

— مَالِكِ يَوْمِ ا قَالَ:*, der. Allah'ta:*

— Kulum yüceltti, der. Kul:

— إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ*, dediğinde, Allah:*

— Bu benimle kulum arasındadır. Kulum istediğine erişecektir, der. Kul:

— اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ*, dediğinde, Allah:*

— Bu benim kulum içindir ve kuluma istediği şey verilecektir, der.' " [5]

Kul namazını ıslah ettiği oranda kulluğunu ıslah eder. Namazın ıslahıysa özü, olan Fatiha'nın ıslahıyla mümkündür. Fatiha'yı ıslahın ilk adımı onu anlamaya, ayetlerini özümsemeye başlamaktır. *"Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur."* Dediğinde yüce ve kerim arşın sahibi Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* *'Kulum bana hamd etti'* dediğini hisseden, gönlü ve kulağı Mele-i A'la'da, ayakları zeminde bir müminin namazı elbette, sıradanlaşmış, adet halini almış bir namazdan farklı olacaktır.

Fatiha'nın kavranarak kılındığı namaz, *'ikame edilmiş'* bir namaz olacak, gönüllere genişlik verecek, secdeler bizi Allah'a yakınlaştıracak, namaz gündelik hayata müdahale edip kişiyi fuhşiyat ve münkerden alıkoyacaktır.

Benzeri İndirilmemiştir

Ebu Said el-Mualla der ki:

"Ben mescitte namaz kılıyordum. Allah Rasûlü beni çağırdı. Ben ona karşılık vermedim. Sonra ona dedim ki:

5. *Müslim, 395; Ebu Davud, 821; Tirmizi, 2953; İbn Mace, 909; Nesai, 3784; Ahmed, 7823. Ebu Hureyre'den.*

— Ey Allah'ın Rasûlü! Ben namaz kılıyordum, Allah Rasûlü dedi ki:

— Allah: 'Allah ve Rasûlü sizi ihya edecek şeylere çağırdığında onlara icabet edin...' [6] *demiyor mu? Sonra dedi ki: Mescitten çıkmadan önce sana bir sure öğreteceğim ki, bu sure Kur'an'ın en büyük suresidir. Dedi ki: Bu sure Fatiha suresidir. O Seb'u'l Mesani ve bana verilen Kur'an-ı Azim'dir."* [7]

İbni Abbas *radıyallahu anh* nakleder:

"Cibril Peygamberle otururken semadan bir ses işitti başını yukarı kaldırdı ve dedi ki: 'Bu semada daha önce hiç açılmamış olan bir kapı(nın sesidir.)' o kapıdan bir melek indi. Cibril dedi ki: 'Bu bugünün dışında daha önce yeryüzüne inmemiş olan bir melektir.' O Melek selam verdi ve dedi ki: 'Senden önce hiçbir peygambere verilmeyen ve sadece sana verilmiş olan iki nur ile müjdelen. Bunlar, Fatihatu'l Kitab ve Bakara'nın son ayetleridir. Sen onlardan bir harf okusan onların karşılığı sana verilir.' " [8]

Yazımızın başından bu yana zikrettiğimiz faziletleri Fatiha'yı benzer olmayan bir müjde ve Kur'an'ın en büyük suresi kılmıştır.

Sureye Verilen İsimler

- Ummu'l Kitap: Kitabın anası, aslı, özü demektir.
- Fatihatu'l Kitap: Kitabın girizgahı, anahtarı, önsözü demektir.
- Sebu'l Mesani: Ayetleri tekrar eden yedili demektir.
- Es-Salât: Namaz demektir.

Bu isimlerin delilleri ve naslar içindeki kullanımı yazı içerisinde farklı münasebetlerle geçtiği için bir daha zikretme gereği duymadık.

Bunların haricinde şu isimler zikredilmiştir:

- Eş-Şafiye: Şifa veren demektir. Ebu Said El-Hudri'den nakledildiğine göre şöyle demiştir:

'Fatiha her zehre karşı şifadır' [9]

- Rukye: Rukye, şifa amacıyla okunan dua demektir.

"Allah Rasûlü, yılan sokan birine Fatiha okuyan sahabiye: 'Onun rukye olduğunu nereden bildin?' demiştir." [10]

- Esasu'l Kur'an: Kur'an'ın esası demektir.
- El-Vafiye, ek-Kafiye: Eksiksiz, yeterli, başkasına ihtiyaç bırakmayan anlamındadır.

Surenin Nüzulü

Fatiha suresinin Mekki mi, Medeni mi yoksa bir kısmı Mekki bir kısmı Medeni midir diye müfessirler arasında ihtilaf edilmiştir.

Esasen bu tartışmanın pek önemi yoktur. Çünkü ileri sürülen görüşler kesin delillerden ziyade varsayımlara dayandırılmaktadır. Bununla beraber Fatiha, kendisine yüklenen Kur'an'ın özü ve önsözü olma fonksiyonuyla hem Mekki hem de Medeni ayetlerden esintiler taşımaktadır. Onun ayetlerinin kısa, vurgulu ve tevhidi önceleyen üslubu Mekki; nimet verilenlerin yoluna ulaşma arzusu, sapkın ve gazaba uğramış daha çok kitap ehlini anımsatan ayetleriyle Medeni ayetlere benzemektedir.

Kovulmuş ve Taşlanmış Şeytandan Allah'a Sığınmak: İstiaze

Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an okumak isteyenlere nasıl okumaları gerektiğine dair yol göstermiştir. Bunlara *'tilavet adabı'* diyoruz. Bunlardan biri vardır ki başta Fatiha suresi olmak üzere Kur'an'ın tamamı için öğretilmiş bir edeptir.

"Kur'an okuduğun zaman kovulmuş/taşlanmış şeytandan Allah'a sığın." [11]

Madem Fatiha Allah'ın sofrasıdır, madem o, kitabın eşiğidir, öyleyse bu ziyafete icabet edip gelenler sofra sahibinin razı olacağı şekilde eşikten geçmelidirler. Şeytandan Allah'a sığınarak...

أَعُوذُ: A-ve-ze sığınmak, iltica etmek, himayesine girmek anlamlarına gelir.

بِاللهِ: Allah lafz-ı celalesidir.

6. 8/Enfal, 24
7. Buhari, 4474; Ebu Davud, 1458; İbn Mace, 3785; Nesai, 913.
8. Müslim, 1827; Nesai, 910.
9. Darimi, 3413. Not: Darimi'de geçen rivayetin ravisi Abdulmelik b. Umeyr şeklindedir. Şuabu'l İman'da, 2153 ise Ebu Said el-Hudri'den rivayet edilmiştir. Kurtubi'nin muhakkiki Abdulmuhsin Et-Türki böyle demiştir.
10. Buhari, 5736; Müslim, 2201.
11. 16/Nahl, 98

الشَّيْطَانِ: Şe-te-ne kökünden türediği kabul edilirse, uzak olma anlamına gelir. Çünkü şeytan tabiatı itibariyle insana uzak, yabancı, yaptıkları itibariyle hayır ve güzellikten uzaktır.

Şe-ye-te/şa-te kökünden türediği kabul edildiğinde bu, onun ateşten yaratılması sebebiyledir.[12]

رَّجِيمِ: Re-ce-me kökünden türüyen kelime, ism-i meful olup kovulmuş, taşlanmış gibi anlamlara gelir.

'Kovulmuş/taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım' diye tercüme edebiliriz.

İstiaze kalp amellerinden olan önemli bir ibadettir. Bu ibadetle Allah'a kulluk eden mümin zımnen çok şey ikrar edip, şahitlikte bulunur. Allah'ın mutlak kudret sahibi olduğuna, sığınılacak merci olduğuna, O'nun *subhanehu ve teâlâ* korumasına olan ihtiyacını itirafa, Allah'ın yardım ve koruması olmadan bir hiç olduğunu ikrara, şerlerinden Allah'a sığındığı tüm varlıkların kendi gibi Allah'ın kulu ve hakimiyeti altında olduğuna...

İstiazenin önemini anlamak için Felak ve Nas surelerinin Kur'an'daki yeri üzerinde tedebbür etmek yeterli olacaktır. Nasıl ki Allah, kitabına Fatiha'yla başlayarak onun önemini ortaya koymuştur; aynı şekilde kitabını *'istiaze'* sureleri olan bu iki sureyle bitirerek çok önemli bir mesaj vermiştir. Kitabın akılda kalması istenen mesajları genelde son cümlelere yazılır.

Böylece, hatırda tutulması istenen öğretiler belirlenmiş olur. Allah *subhanehu ve teâlâ* bizlere şu mesajı verir: *'Kitap boyunca sizlere hayrın ve hidayetin yollarını gösterdim. Siz bunları tatbik edecek iradeyi gösterseniz dahi, sizi engelleyecek, karşıt bir irade ortaya koyacak olanlar olacaktır. Sihirbazlar, hasetciler, vesvese veren şeytanlar, insan soyundan olup da şeytanlaşmış olanlar... Yalnızca hayır yönünde irade ortaya koymak yetmez. Şerden korunmak da önemlidir. Bunun yolu, bana sığınmanız, benim himayem altında olmanızdır.'*

Felak ve Nas sureleriyle ilgili konuştuğumuzda bu konuların detaylarına değineceğiz Allah'ın izniyle... Ancak burada önemli bir soru sormak istiyoruz:

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* en yakın olduğumuz anlardan biri olan tilavet ibadeti sırasında neden istiaze?

Kur'an'ı yaşamak onu anlamakla mümkündür. Anlama ise kalp ve aklın amelidir. Şeytanın insandaki payı vesvesedir ve vesvese akıl ve kalbe yöneliktir. Haliyle Kur'an'ı kendisiyle anlamlandırdığımız merkezle vesveselerin yoğunlaştığı merkez aynı yerdir. Bu merkezdeki herhangi bir bulanıklık anlama faaliyetine etki edecek, içinden hidayet umduğumuz Kur'an, yanlış anlamalarımız nedeniyle hastalıklarımızı arttıran, kalplerimize fitne olan bir kitaba dönüşecektir.

Anlama biçimimiz yani tasavvur göze takılan gözlük gibidir. Nasıl ki gözümüzdeki gözlük eşyayı görmemize etki eder; camlarının rengi neyse eşyayı o renkte görür, büyüteç özelliği varsa eşyayı hacminden büyük ya da küçültüyorsa küçük görürüz, tasavvurumuz da ayetler üzerinde böyle bir etkiye sahiptir.

Bu sebeple istiaze bir temizliktir. Kalbi, zihni ve duyguları şeytanların vesveselerine karşı ilahî koruma altına almak, Kur'an'ı Allah'ın himaye ve rahmeti altında okumaktır.

Aksi halde kişi Kur'an'ı şeytanın rehberliğinde okuyacaktır. Onun şekillendirdiği bir zihinle anlam verecek, kışkırttığı duygularla etkilenecek, onun görmesini istediği zaviyeden ayetleri görecektir.

Hayatında var olan gayri İslamî herşeyi böylece Allah'ın kitabına dayandıracak, çokça aldatan şeytan kişiyi Allah'la *subhanehu ve teâlâ*, O'nun kitabıyla aldatacaktır.

İstiazesiz Kur'an Okumaya Örnekler

Fatiha suresini anlamaya çalıştığımız için ilk olarak ondan bir örnek vermemiz yerinde olacaktır.

Günde en az on yedi defa *'yalnızca sana ibadet eder, yalnızca senden yardım dileriz'* diyen birinin şu mealdeki ifadeleri nasıl izah edilebilir: *"Bizi nimet verdiklerinin yoluna ilet"* Nisa suresi 69. ayette belirtildiği gibi bunlar Nebiler, sıddıklar, şehidler ve salihlerdir. Biz, kendi başımıza Allah'a ulaşamayız, bizi Allah'a ulaştırıp, yakınlaştırması, O'nun katında bize şefaat etmesi için nimet verilenlere sığınmalı, onlardan el alıp tevbe etmeli, onların maneviyatından medet ummalı...

---

12. *İbni Kesir Tefsiri*

Sonra da o kategoriye soktuğu bol hazretli, *'kaddesallahu sirrihulu',* kerameti kendinden menkul menkıbeli zatları övmeye başlar. Öyle ki, Allah'a hamd ettiğini sanırsın!

Hem Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* başkasından yardım istemiş hem de Allah'tan başkasına kulluk etmiş olur! Neden? Çünkü Fatiha'yı istiazesiz okumuş, şeytanın taktığı gözlükle ayetlere bakmıştır.

Tevhidin anlatıldığı Nahl 71. Ayeti okuyup[13] ayet için *'Kur'an'daki en kominist ayet'* diyen zihniyet de istiasesiz bir zihniyettir.

Allah *subhanehu ve teâlâ*, insanların köleleriyle dahi ellerindeki malı paylaşmayıp ama Allah'ın mülkünü putlara, salihlere, ebdallara, kutuplara peşkeş çekip; adeta Allah'ın ortaklarıymış gibi onlara yetki dağıtmalarına karşı çıkmaktadır. *'Kendi mülkünüze kölelerinizi ortak kabul etmiyorken, nasıl olur da Allah'ın kullarını Allah'a ortak görüyorsunuz?'* demek istemiştir. Tevhidin en açık ve anlaşılır akli delillerden olan bu ayeti *'Efendiler kölelerine mallarından vermeli ve her bakımdan onlarla eşit olmalıdırlar.'* anlamını veren, sonra da ayeti komünizm manifestosu kabul eden zihniyet, şeytanla beraber okuma yapan bir zihniyettir. İslam, Allah'ın dini ve boyasıdır. İslam hiçbir *'izm'* olmadığı gibi hiçbir *'izm'*le benzer ya da ortak yönü de yoktur. Allah'ın va'z ettiği bir din, beşerin va'z ettiği bir felsefeyle nasıl yan yana getirilebilir?

Seni tenzih ederiz Allah'ım! Bu, apaçık bir iftiradır.

Aslında bu durumun örnekleri çoktur. Kehf suresi 21. Ayette Kehf ashabını bulan ve onların vefat etmiş olduğunu gören insanların *"Şüphesiz ki biz onların yanlarında bir mescid edineceğiz."* şeklindeki sözlerinden *"Demek ki salih insanların kabirleri mescid edinilebilirmiş."* gibi bir sonuç çıkarmak da şeytanın tasavvurlarını bozduğu insanların ayetlerden nasıl sapkınlıklar çıkarabileceklerine dair dehşet verici bir misaldir. Halbuki İslam bunun tam zıttı için gönderilmiştir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

> *"Allah subhanehu ve teâlâ Yahudi ve Hristiyanlara lanet etsin. Onlar peygamberlerinin kabirlerini mescitler edindiler."*

Ayette mescid edinmeyi isteyenler kimlerdir? Orada yaşayan putperestlerin yeni dine girmiş olanları mı, yoksa eskiden bu dine sahip olup da dinden çıkmış olanlar mı? Daha bunu netleştirmeden ayetin bir kısmı üzerinden bütün dini yerle bir edecek bir düşünceyi inşa etmek şeytanla beraber Kur'an okumanın bir sonucudur.

Hakimiyetin sadece ve sadece Allah'a ait olduğunu en net ifadelerle anlatan Yusuf suresinden parlementolarda milletvekili veya bakan olabileceğine delil çıkarmak da şeytanın zihinlerdeki etkisinin açık göstergesidir.

Sonra da o kategoriye soktuğu bol hazretli, 'kaddesallahu sirrihulu', kerameti kendinden menkul menkıbeli zatları övmeye başlar. Öyle ki, Allah'a hamd ettiğini sanırsın!
Hem Allah'tan subhanehu ve teâlâ başkasından yardım istemiş hem de Allah'tan başkasına kulluk etmiş olur! Neden? Çünkü Fatiha'yı istiazesiz okumuş, şeytanın taktığı gözlükle ayetlere bakmıştır.

Demek ki toplumumuz istiazesiz Kur'an okuyan bir toplumdur. Yoksa bu tarz sapkınlıkların izahatı kolay kolay mümkün değildir.

Herkes İstiaze Çekiyor!

Örneğini verdiğimiz sapkın düşünce sahiplerinin tamamı Kur'an okurken istiaze okuyor! Nasıl oluyor da Allah'a sığınmalarına rağmen şeytan tarafından saptırılıyorlar?

13. *"Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı. (Daha fazla rızık verilerek) üstün kılınanlar rızıklarını onlarla eşit olmak için kölelerine vermezler. (Böyleyken) Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?"*

Şu gerçeği bir daha tekrarlayalım. İstiaze, kalbin amelidir. Dil, kalpte olanı görünür kılmak içindir. Kişi kalbinden, hissederek, Allah'a olan ihtiyaç ve zaruretinin şuurunda, gönülden bir muhabbet ve saygıyla, Rahman'ın rahmetini ümit edip, kendi eksiklerinden korkarak Allah'a sığınırsa şüphesiz ki Allah *subhanehu ve teâlâ* onu himayesine alacak ve koruyacaktır.

Fakat iş tersine döner; kalp gafil, duygular donuk, gönül şuursuz olarak yalnızca dil Allah'a sığınırsa, bunun hiçbir anlamı olmayacaktır. Adet halini almış, sıradanlanmış ve kalple dil arasındaki uyumun kaybolduğu dualar, zikirler ve istiazelerin tamamı böyledir. Bir ihtimal kişiye hayır söylediği için ecir kazandırsa da asıl gaye olan Allah sevgisi, Allah'ın beraberliği, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* koruyup himaye etmesi gibi ulvi neticeler elde edilmeyecektir.

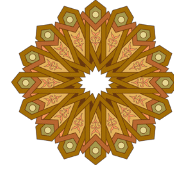
Bunun yanında önemli bir gerçek daha vardır. Salt aklına, ilmî müktesabatına, tâbi olduğu mezhep ya da meşrebin asıllarına güvenerek Kur'an okuyanlar hakikatte Allah'a sığınmış olmazlar. Onlar saydığımız esaslara güvenerek yaptıkları okumalarda asıl olarak sayılanlara sığınmış olurlar. Avam halkın sorunu genel olarak alışkanlık ve âdeten istiaze; ilimle uğraşan ve bilinçli olduğu varsayılan kesimlerdeyse akla, ilme, mezhep ve meşrebe, tabi olduğu imama güvenerek istiaze sorunu vardır.

Allah Rasûl'ünün dahi: *"Ben, bana ve size ne yapılacağını bilmem."* [14] veya *"Rabbime isyan edecek olursam büyük günün azabından korkarım."* [15] dediği bir dinde: *'Falanca kitabı okuyanlar kabre imanlı girecektir, filanca tarikatın x kolundan olanlar sorgusuz cennete gidecek, Ehl-i Sünnet olanlar Peygamber sancağı altında cennete, Şii olanlar Ali'nin nezaretinde Firdevse…'* tarzında Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği, aşırı kibir ve cehalet eseri inançlara sahip olanlar acaba Allah'a sığınma, O'na dayanma ya da O'na ihtiyaç duymakta mıdırlar? Böylesi batıl inançlara sahip olanlar sadece ağızlarıyla istiazede bulunurlar. Onları *'dinleri hakkında uydurdukları yalanlar'* aldatmıştır.

İstiazenin bize öğrettiği önemli derslerden biri de budur. Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği zan ve varsayım ürünü hurafelerle şeytanın oyununa gelmemeliyiz… Her daim Allah'a sığınmalı ve Nebi'ye vahyedilen şu sözü şiar edinmeliyiz:

"De ki: Şayet sapıtırsam ancak kendi aleyhime sapıtırım. Eğer hidayet bulursam bu Rabbimin bana vahyetmesiyledir." [16]

Bir sonraki sayıda Fatiha suresinin ilk ayeti olan besmeleyle yazımıza devam edeceğiz inşallah…

14. *46/Ahkaf, 9*
15. *10/Yunus, 15*
16. *34/Sebe, 50*

İnsanların akide, ahkâm ve ahlak ayrımında şeytan insanlara ahlak kapısından yanaşır. Şemanın altına yerleştirilmiş olmasını fırsat bilerek onu müminin gözünde önemsizleştirir, ona dönük hatalarını ertelemesini, eksikleri telafi etmeyi geciktirmesini sağlar.

Tehlikeli Ahlaki Hastalıklar

Başyazı

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

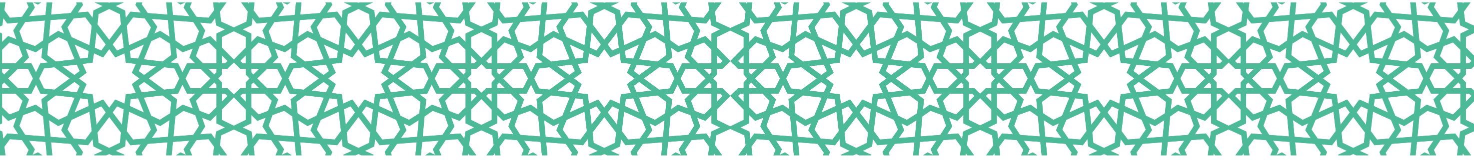
İslam dini bir bütündür. Onun akide, ahkâm ve ahlaka dair ilkelerinin herbiri, bir diğerini tamamlayan bir yapının tuğlaları gibidir. Kişi hayatında İslam'ı bütünleştirdiği oranda İslam onda şahsiyet bulur ve övülmüş İslam karakteri ortaya çıkar. Kalpleri Allah'a tevazuyla boyun eğip teslim olmuş, Allah'a tutunmuş, dinini O'na halis kılmış, kalpleri Allah'ı anmayla mutmain olan, yerin ve göğün yaratılışını gecenin ve gündüzün ardı sıra yer değişmesini tefekkür eden, Allah için sabreden, malını gece gündüz açık ve gizli infak eden, Allah'ın ayetleri karşısında kalpleri titreyen, gözleri yaşaran mümin, ne yalnızca akideyle ne de ahkâm ve ahlakla ortaya çıkmaz. Her müminin gıpta ederek okuduğu ve dualarından Rabbinden istediği bu şahsiyet, akide, ahlak ve ahkâmın bir bütün olarak kişide yer etmesiyle kazanılır.

"Ey iman edenler! Bir bütün olarak İslam'a girin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır." [1]

Allah'ın dini olan İslam'a bir bütün olarak girmek ve şeytanın adımlarına uymamak arasında nasıl bir bağlantı olabilir?

Şeytanın insanı İslam'dan bir bütün olarak uzaklaştırması zor olduğundan parça parça, adım adım uzaklaştırarak bütünle arasındaki bağı zayıflatır. İnsi ve cinni şeytanların bilincinde olduğu en önemli husus ise, bütünün her bir parçasının mutlaka diğeriyle bir bağı olduğudur. Bazısı

1. 2/Bakara, 208

bir diğerinin temeli, kapısı, onu sağlamlaştıran harcı, güzelleştiren süsü... Mutlaka ama mutlaka İslam'ın öğretileri arasında bir bağ olduğudur.

Allah katındaki ehemmiyeti, Rasûllerin davet sıralamasındaki yeri ve eksikliği durumunda sebebiyet verdiği ahiret cezaları göz önüne alındığında İslam, önem ve öncelik sırasına göre akide (tevhid-şirk), ahkâm (farz-haramlar) ve ahlak olarak tasnif edilmiştir. İslam alimlerinin bu tasnifi konuların daha iyi anlaşılması ve İslam'la tanışan insanlara öğretilmesi gereken önceliklerin belirlenmesine yöneliktir. İblis, bu tarz tasnif ve kategorize kapılarından mümine yaklaşır, şemanın alt sıralarında yer bulanların önemsiz olduğunu, sabır ve iradenin üst sıralarda olana kullanılması gerektiğini söyler. Aslında bu, üst sıralarda yer bulan olmazsa olmazların altta olması ve adım adım terk edilmesine yönelik bir plandır. Buna farz ve sünnet namazları örnek verebiliriz. Sahabe nesli farz ve sünnetin ayrı şeyler olduğunu, ikisinin terki arasındaki farkı çok iyi biliyordu. Ancak amel noktasında ayrıma gitmiyor, özel durumlar olmadığı müddetçe vakit namazını sünneti, farzı, sonrasında var olan tesbihatıyla bir bütün olarak ele alıyorlardı. Sonraki nesiller namazları *'olması gereken-olsa iyi olur'* şeklinde ayırıp, fukahanın farz sünnet ayrımını yanlış anlayınca, zamanla farzla aralarındaki bağ da zayıfladı. Farzın terkine, onda gevşekliğe, onun eğitici, rahatlatıcı ve yönlendirici gücünden mahrum olmaya başladılar. Bir insana, kıldığı namaz iyi olanı emretmiyor,[2] onu kötülüklerden alıkoymuyor,[3] ona Allah'ı hatırlatmıyor,[4] nimeti bulduğunda şımarıp cimrileşmesine, musibet anında her şey bitmiş gibi ümitsizleşmesine engel olmuyorsa[5] bütünden kopardıklarına bakmalıdır. Bir bütün olarak namazdan sonra da bir bütün olarak İslam'dan kopardıkları onun namazının etkisini kırmış, beklenen sonucu vermesine engel olmuştur.

Şeytan bu açığı ve vahim sonuçlarını bildiğinden bu kapıdan insana yanaşır dedik. Bu sebeple her tasnif, kategorizasyon böyle bir tehlike barındırır.

2. 11/Hud, 87
3. 29/Ankebut, 45
4. 20/Taha, 14
5. 70/Mearic, 19-22

Bu girizgahtan sonra konumuza dönecek olursak: insanların akide, ahkâm ve ahlak ayrımında şeytan insanlara ahlak kapısından yanaşır. Şemanın altına yerleştirilmiş olmasını fırsat bilerek onu müminin gözünde önemsizleştirir, ona dönük hatalarını ertelemesini, eksikleri telafi etmeyi geciktirmesini sağlar. Bu noktada şeytanın dostlarını da hatırlamak gerekir. Evet, Allah'ın dinine yardım eden dostları olduğu gibi, iblisin insanoğlunu saptırma projesine yardımcı olan dostları da vardır. Ve içinde yaşadığımız şu çağda iblisin dostları kurumsallaşmış, insanoğlunu saptırma projesini bilimsel bir zemine oturtmuştur. Özel olarak geliştirilen tekniklerle İslam ahlakına aykırı hasletler süslenmekte, astronomik rakamlar harcanarak insanlara sunulmakta, ahlaksızlığın faydalarına dair bilimsel raporlar(!) hazırlanmakta, baş döndürücü bir hızla İslam'ın ahlak yapısı çökertilmeye çalışılmaktadır. İnsanlar –Allah'ın rahmet edip korudukları müstesna- kendi paralarıyla ahlaksızlık satın alıp, servet harcayarak cehenneme yatırım yapmaktadırlar.

Gayri İslamî ahlaklardan görebildiğimiz ve yazının sınırları içerisinde ele alabileceklerimizi nefislerimize ve kardeşlerimize hatırlatmak için başyazımızı bu konuya ayırdık.

1. Konfor Hastalığı

İslam, kulluk dinidir. Kişinin, Rabbinin şeriat ve kaderine tam anlamıyla teslim olmasının adıdır İslam. Dinin sahibi olan Allah, dünya hayatını imtihan yeri olarak belirlemiş, iyiler ve kötülerin açığa çıkması için her an onları deneyeceğini, denemenin şartlarının zor olduğunu, ancak sabır ve takvayla imtihanların kazanılabileceğini belirtmiştir.

"Elif, Lam, Mim. Yoksa insanlar iman ettik dedikten sonra imtihana tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun ki onlardan öncekileri imtihan ettik. Elbette Allah doğru olanları da yalancıları da bilir. (Ve imtihanlarla insanların da bilmesini sağlar)." [6]

"Sizden önceki toplumların başına gelenler sizin başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onların başına çeşitli yoksulluklar ve musibetler geldi; öylesine sarsıldılar ki (sonunda) Rasûl ve onunla bera-

6. 29/Ankebut, 1-3

ber olan müminler: 'Allah'ın yardımı ne zaman?' dediler. Dikkat edin! Şüphesiz ki Allah'ın yardımı yakındır." [7]

İslam'ı yaşamak başlı başına bir imtihandır. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Sizin önünüzde sabır günleri vardır. O günlerde sabır ateşten bir koru çıplak elle tutmak gibidir..."* [8] buyruğu iyi anlaşılırsa, o günlerin, içinde yaşadığımız günler olduğu anlaşılacaktır.

İslam davası zor, kulluk zor, şeytanın vesveseleri ve nefsin ayartmalarına sabır zor, cennet yolu uzun ve zor. Zor, zor, zor... Bu yükün altından irade sahibi, zora dayanıklı, gecikene sabır gösterebilecek insanlar kalkabilir... Bu nedenle olsa gerek, refahla şımartılmış, zenginlikle azgınlaşmış insanlar umumiyetle Rasûllerin davetinden yüz çevirmiş, karşı cephede yer almayı tercih etmişlerdir.

"Biz, hangi beldeye bir uyarıcı yolladıysak mutlaka oranın refah içinde yaşayan şımarık zenginleri 'Biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkar ediyoruz' dediler." [9]

Bugün insanlara kulluktan, İslam davasından, İslam'ın farz ve haramlarından uzak durmaları telkin edilmiyor belki, ancak konfor bir zaruret ve ihtiyaçmış gibi gösterilerek, iyi ve mutlu bir hayat konforla özdeşleştirilerek, insanlar konforperest hale getiriliyor. Tüm kainatın hizmetine sunulduğu insan, eşyaya hükmedip onu kullanacakken, eşyanın hükmettiği, eşyaya ve şartlara esir bir birey haline geliyor. Sorumluluklarını yerine getirmesi için belli standartlar arıyor. O standartlar olmadığında şartları bahane haline getirip sorumluluklarından kaçmaya başlıyor.

Kurbağa deneyini duymuşsunuzdur. Kurbağa, kaynar su içine atıldığında yaşama refleksiyle sıçrıyor ve saniyeler içinde haşlanacağı sudan kendisini kurtarıyor. Aynı kurbağa suyun içindeyken su yavaş yavaş ısıtıldığında gevşiyor, gevşiyor nihayet haşlanma seviyesine geldiğinde sıçramak istese de sıçrayamıyor ve ölüyor. Toplum mühendisleri insanları adım adım konfor ve lüks bataklığına çekiyor, konforperestliğin dünyevi ve uhrevi sonuçları anlaşılacak olsa dahi gevşemiş iradeler, talan olmuş sabırlar ve şartlara bağlılığın elleri ayakları bağlayan prangaları yok oluşu seyretmekten başka yol bırakmıyor.

7. *2/Bakara, 214*
8. *Ebu Davud*
9. *34/Sebe, 34*

Ne yapmalı?

İçinde yaşadığımız zaman ve mekan bizden bağımsız olarak rahatı, lüks ve konforu standartlaştırıyor. Ve hayatın her alanında rahata alışmış bir nesil yetişiyor. Yeni nesille ilgili şikayetler biraz da bundan kaynaklanmaktadır. İslam'ın insanı yoran ve rahatını bozan öğretileri yeni nesle zor geliyor. Namaz kılmak yerine namaz içerikli tweet atmayı, mücadele etmek yerine sanal kimliğine mücadele önderlerinden birinin adını vermeyi, İslamî faaliyetlerde kanı, teri, gözyaşıyla bulunmaktansa, yapılan faaliyetleri *'Like'*lamayı tercih ediyor.

Hız, insanı yüzeyselleştirir. Okuduğunu anlamaz, anlasa da kalbini harekete geçirerek, iç dünyasında Rahmani duygular inşa edecek etkiyi hissetmez. Gördüğü üzerinde tefekkür edemez. Tefekkür etmeye kalksa sıkılır, bunalır.

Rahatın her yönden bizi kuşattığı şartlarda, rahatın esiri olmamak için şartları değiştirmeliyiz. Sorumlu olduğumuz aile bireylerine farklı yaşamları göstermeli, onu yaşayıp teneffüs etmelerini sağlamalıyız. Bunun için fikir alışverişinde bulunmalı, faydalı ve öğretici tespitleri kardeşlerimizle paylaşmalıyız.

Evet, konfor ve rahat yaşam İslam'ın inanç ve ahkâm boyutuna direkt olarak olumsuz etki etmiyor gibi görünebilir. Ancak bütünün altını oyduğunu ve yeni nesli geri dönülmesi zor bir sürece soktuğunu unutmayalım.

2. Acelecilik

Allah *subhanehu ve teâlâ* insan için: *"İnsan aceleden/ aceleci olarak yaratıldı"* [10] buyurmaktadır. İnsanın aceleciliği onun imtihanıdır. Onu sabır, hilim, tefekkür ve tedebbürle terbiye etmesi istenmiştir.

Aceleciliği tedavi edilmesi gereken bir hastalık olarak gören İslam'ın yanına, *'İçinde yaşadığımız çağ hız çağıdır' ya da 'Acele etmeyenler başarı yarışının gerisinde kalır'* diyen modern anlayışı koyun. İslam insanı arındırıp terbiye etmeye çalıştıkça, onlar insanı hızlandırıp mekanik bir robota çevirmeye çalışıyorlar. Daha hızlı arabalar, daha hızlı bilgisayarlar, daha hızlı okuma kursları, daha hızlı anlama ve ezberleme materyalleri, daha hızlı mutlu olma seminerleri... Hep daha hızlı daha hızlı... Niçin? İnsanı tabiatında var olan boşluktan yakalayıp, fıtratında var olan hız tutkusuyla azdırmak, ayartmak ve yoldan çıkarmak için.

Hız, insanı yüzeyselleştirir. Okuduğunu anlamaz, anlasa da kalbini harekete geçirerek, iç dünyasında Rahmani duygular inşa edecek etkiyi hissetmez.

Gördüğü üzerinde tefekkür edemez. Tefekkür etmeye kalksa sıkılır, bunalır. Allah'ın insana okumasını emrettiği iki kitabı da okuyamaz... Kur'an ve kainat kitabını okumaktan mahrum kalır. Okuyamadığı için de manevi bir boşluk içinde bocalar. Sorumluluklarını yerine getirmesine sevk eden Allah'ı tanıma isteğini, O'nun azametine saygıyı, O'nun yarattığı bunca nimete şükür ve şükrün ulaştırdığı Allah sevgisini, O'na *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla kulluk edememe korkusunu elde edemez.

Neden Allah Kur'an'ı yirmi üç yılda indirdi?[11] Neden Kur'an'ın ağır ağır ve gece vakitlerinde okunmasını istedi?[12] Neden Allah namaz ve zekât kadar sabrı emretti? Bunların sayısız hikmetleri yanında en göze çarpanı, insandaki acelecilik ve ona bağlı olarak gelişen yüzeysellikten koruma ve terbiye etmedir.

Bizler bireysel, ailevi ve cemaatsel olarak bu hız çılgınlığına karşı bir şeyler yapmalıyız. İnsi ve cinni şeytanların hızlandırmak için yoğun bir çaba içerisinde olduğu insanlığı yavaşlatan, durup düşünmesini sağlayan, belli bir fikir ve düşünce üzerinde yoğunlaştıran programlarımız olmalı. Bu anlamda sohbet ve ders faaliyetleri, kitap okuma programları, meal okuma çalışmaları, itikaf vb. halvet günleri önemlidir. Bunların evlere taşınıp, evlerde uygulanan kadın ve çocukların dünyasına uygun formatlarla onların da dahil olduğu faaliyetler olması gerekir.

Acelecilik iman-küfür ya da farz-haram kategorisinde ele alınmayan, daha çok ahlaki bir problem olarak algılanabilir. Ancak sebebiyet verdiği vahim sonuçlar düşünüldüğünde kimi zaman akidevi kimi zaman ahkâma dönen zararları olduğu görülür.

Vadedilen zaferi gecikmiş gördüğü için yolunu değiştirip, geçici başarıların ve dünya metaının bol olduğu yollara tevessül edenler, zahiren ahlak kategorisinde değerlendirilen acelecilikle maluldürler. Fakat vardıkları nokta kendilerinin de bir zamanlar akidevi bozukluk olarak kabul ettikleri hazin bir sondur.

3. Bahanecilik

İnsanoğlu *'savunma'* mekanizmasıyla yaratılmıştır. Canına, malına, onur ve kişiliğine namus ve haysiyetine, dinine kısaca kendisi için önemli ve kutsal olana saldırı hissettiğinde *'savunma'* özelliği devreye girer.

Şeytan insanda var olan bu fıtri özelliği onun aleyhine kullanarak *'bahane üretme'* hastalığına çevirir. Sorumluluklarını yerine getirmediğinde, Allah *subhanehu ve teâlâ* ya da kul hakkında hata yaptığında, şeytan vesveseleriyle ona bahaneler öğretir. İnsanı anlık olarak rahatlatan bu vesveseler selim fıtrata uyumlu değildir aslında. Fıtratta var olan takva, nefse bitiştirilmiş olan melek ve Allah'ın her mümininin kalbinde var olan vaizi insanı uyarır: *'Hatanı kabullen, tevbeyle Allah'a yönel, helallik iste ve eksiklerini telafi et.'* Her insan vicdanın derinliklerinden bu çağrıyı duyar. Kimisi vahyin ve aklın gereği olanı yapar, hatasının sorumluluğunu üstlenir; kimi de bahaneciliğin hafifliğine kapılıp, sürüklenir. Zamanla bahanecilik ahlak haline gelir.

"O gün insana yaptıkları ve (yapmayıp) erletedikleri haber verilir. (Hayır) Aslında insan kendi nefsine karşı basiretlidir/onu en iyi tanıyandır. Mazeretlerini saçıp dökse bile" [13]

10. 21/Enbiya, 37
11. 25/Furkan, 32
12. 73/Müzzemmil, 1-6
13. 75/Kıyamet, 13-15

Bugün kurumsal olarak bahanecilik insanlara öğretiliyor. Yeni gelen nesiller eskilerden hayat boyu bu dersi alıyor ve bayrağı bir adım ileriye taşıyarak ilerliyorlar. Cahil eğitim imkânlarının azlığını, fakir sermaye dağılımını, zengin kimseye güvenilmeyeceğini, toplum öncülerin kendini beğenmişliğini, öncüler toplumun lakaytlığını... Herkes bir şeyleri yapması gerekip de yapamadıklarına bahane olarak öne sürüyor. Eksiklerin tespit ve telafisi için harcanması gereken vakit ve enerji, içinde bulunulan durumun bahanelerle meşrulaştırılmasına harcanıyor.

Bu, zikrettiğimiz birinci ve ikinci hastalıkla alakalıdır. İnsanlar rahata talip, yorulmak istemiyorlar. Kolay ve çabuk olana talip, beklemeye ve sabretmeye yanaşmıyorlar. Bu fırsatı onlara bahanecilik sunuyor elbet. Onlar da dört elle bahaneciliğe sarılıyorlar.

Bahanecilik, çıkmaz sokaktır. Bunu iyi anlamalı, hem sözlü hem de pratik olarak yeni gelen nesle aktarmalıyız. Yeni neslin okulu evlerdir. Anne ve babalar eksiklerini içtenlikle kabul etmeli, tevbe ve helallik istemeyi çocuklara öğretmelidir. Bunlardan daha önemlisiyse hatayı telafi etme ve sebeplerini ortadan kaldırmak için bir şeyler yapılmalı, çocuklar bu sürece şahit tutulmalıdır.

Kardeşlerimizin dikkatini bir noktaya çekmek istiyoruz:

En tehlikeli bahanecilik hedefler ve ideallerin bahaneye dönüşmesidir. Kimi zaman insanlar kendilerini aşan, şartlar ve altyapı itibariyle ulaşılması mümkün olmayan şeyleri hedef haline getirirler. Bu, bahaneciliğin en sinsi ve tehlikeli halidir. Evi İsrail askerleri tarafından işgal edilmiş, Yahudi kanalları ailesinin zihin ve kalp dünyasını siyonizmin batıl öğretileriyle kirlettiği, çocuklarının aldığı eğitim İsrail kuruluşları tarafından şekillendirilen Müslümanın hedefi ve ideali ne olmalıdır?

Elbette evini, ailesini işgalden kurtarmak... Lakin bu kişi Mescid-i Aksa'yı işgalden kurtarmayı hedef ve ideal haline getirdi mi hedef, bahane olmaya başlıyor. Yapamayacağını bahane ederek yapabileceğini ihmal ediyor.

Hidayet rehberi olan Kur'an'ı okuma, anlama ve yaşamaya dönük hiçbir faaliyeti olmayan Müslümanın tefsir âlimi eksikliğini idealleştirip gerçekleşmesi, uzak bir ihtimal olanı, yorucu olmayan bir çabayla gerçekleşmesi mümkün olana bahane kılması gibi...

Hedef ve ideallerin meşru hatta elzem olması onların doğru ve faydalı hedefler olduğu anlamına gelmez. Hedef ve idealler kişinin içinde bulunduğu şartlar ve altyapısıyla uyumlu olduğunda isabetli, aksi halde genel olarak doğru, özel anlamda hatalıdır. Çünkü böylesi hedefler daha ziyade bir şeylerin bahanesi durumundadır.

4. Rekabet ve Yarış

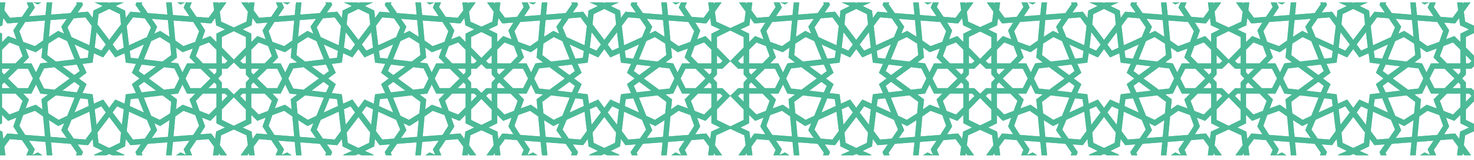
İnsan, faydası olan şeyleri elde etme istek ve azmi, zararına olanlardan korunma ve kaçma fıtratıyla yaratılmıştır. İhtiyacı olan fayda bir başkasının da ihtiyacı olduğunda insan, yol ayrımına gelmiş olur. Önünde iki yol vardır.

> Çok konuşan insanlar bir zaman sonra gerçekle, gerçek olmayanı ayırt edemiyorlar. Yapmakla konuşmak arasındaki kalın çizgi belirsizleşiyor ve insan sınır ihlali yapmaya başlıyor. Yapmanın zahmet ve yorgunluğundan, konuşmanın keyif ve rahatlığına sığınıyor.

İlki: Elinden geleni ortaya koymak ve çıkan sonuca razı olup elde ettiğinde şükür, edemediğinde sabır ve kanaat göstermektir. Bu yol, yolların en hayırlısıdır. İçinde tevekkül, rıza, şükür, sabır gibi güzel hasletler bulunmaktadır.

İkinci yol: Elinden gelen çabayı gösterdikten sonra elde ettiği neticeye razı olmamak, başkalarının elinde olana tamah etmek, Allah'ın ihsan ve lütfundan insanlara bahşettiği faziletleri çekememek, kazananı olmayan bir yarışın içinde tükenmek. Bu yol, yolların en şerlisidir. İçinde kıskançlık vardır, haset vardır, Allah'ın hikmet ve kaderine razı olmama vardır...

Şeytan, Adem'le *aleyhisselam* böyle bir yarışın içerisine

girdiği için kaybetmiş ebedî hüsrana uğramıştır. O günden bu yana sürekli insanları yarıştırmakta, her insana elindekini değil de başkasının elinde olanı görmesini fısıldamaktadır. Yeryüzünde işlenen ilk hatalar, onun saptığı noktadan insanları saptırmak istediğinin yeterli kanıtı değil midir? Adem'i meleklerle[14], çocuklarından birini diğeriyle yarıştırmıştır.[15] Böylece yasak ağaçtan yedirerek semada, cana kıydırarak yeryüzünde ilk hatayı işletmiştir.

Mevcut düzen, cinni şeytanların kışkırtmasıyla insanlardaki bu duyguyu kamçılamaktadır. Daha taze bir fidanken ele alınan çocuklar amansız bir yarışa sokulmakta; sınavlar, sözlüler, karneler, diploma, üniversite, kamu yerleştirme, kurum içi terfi... Sürekli yarıştırılmakta ve birbirilerini rakip görmeleri sağlanmaktır.

Böylece de kıskanç, hasud, elinde olana şükretmeyen, payına razı olmayan, insanı sevmeyen, her biri dağlar cesametindeki ahlaki yoksunluklarla donatılmış insanlar türemektedir.

Bu rekabet duygusu kimi zaman dinî alana sıçramakta, insanlar hayır ve fazilet bir başkası tarafından dillendirildiği için onu kabule yanaşmamaktadırlar. Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* Peygamberlik verildiğinde Ebu Cehil'in: *'Biz ve Abdulmenafoğulları yıllardır şan ve şeref için yarışıyoruz. Onlar hacılara yemek verdi, biz de verdik. Onlar su dağıttı, biz de dağıttık. Onlar insanların yükünü omuzladı, biz de yaptık. Şimdi tam onlarla eşit durumdayken: 'Bizim semadan vahiy alan Peygamberimiz var' diyorlar. Bunu kabul edip de öne geçmelerini mi sağlayayım?'* [16] sözü rekabetin nelere mâl olduğunu göstermesi açısından manidardır. Bunun bir başka örneği de Yahudilerdir.

"Daha önce Musa'ya (şüphe ve inkâr içerikli) sorular sorulduğu gibi siz de Peygamberinize sorular mı sormak istiyorsunuz? Kim imanı küfürle değiştirir/iman yerine küfrü tercih ederse şüphesiz ki doğru yoldan sapmış olur." [17]

İlk etapta ahlaki bir sorun gibi duran rekabet ve yarış, sebep olduğu neticeler itibariyle imani bir soruna dönüşebilmektedir.

Bize düşen hayra yönelik bir çaba ortaya koymaktır. Neticeler ise Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elindedir ve O'nun sonsuz ilmi, insanın idrakini aşan hikmetiyle kullara dağıtılmaktadır. Yaratan Allah olduğu gibi seçen de O'dur.[18] Fazilet Allah'ın elindedir ve onu dilediğine dilediği miktarda verir.

Bugün insanların birçoğunun mutsuz olması, sürekli üzüntü ve kaygı içinde olması biraz da bu yarış ve rekabet sebebiyledir. Kendine verilip de başkalarında olmayana şükredip, şükrün manevi huzuruna ereceğine inanır; başkalarına verilip de kendisine verilmeyenlere takılır; sıkıntı ve kaygının pençesine teslim olur.

5. Faydasız Konuşma

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* insanda yarattığı en önemli organlardan biri hiç şüphesiz dildir. Fıtrata yerleştirilmiş olan takvanın yönlendirmesiyle kişiyi alay-ı illiyyine, fücurun yönlendirmesiyle esfel-i safiline götürebilir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* insana konuşmalarının da hesabını vermek zorunda olduğunu ve bunun *"Andolsun ki yaptıklarından soracağız"* [19] kısmına dahil olduğunu hatırlatmaktadır.

"İki melek (insanın) sağında ve solunda oturarak yaptıklarını yazmaktadırlar. İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın." [20]

Dil aracılığıyla güzel ve hayırlı olan söylendiği takdirde, diğer organların da ıslah olacağı ve birçok mükâfata nail olacağını da haber vermiştir.

"Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının ve doğru/sağlam/adil söz söyleyin. (Allahda buna karşılık) Amellerinizi ıslah etsin, günahlarınızı bağışlasın. Kim de Allah'a ve Rasûlü'ne itaat ederse şüphesiz ki büyük bir kurtuluş ve kazanç elde etmiş olur." [21]

---

14. 7/Araf, 20
15. 5/Maide, 27
16. Siyret-u İbni İshak
17. 2/Bakara, 108
18. 28/Kasas, 68
19. 15/Hicr, 92-93
20. 50/Kaf, 17-18
21. 33/Ahzab, 70-71

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* organların dile adeta yalvardığını ve ondan Allah'tan korkmasını rica ettiklerini belirtmektedir.

"İnsanoğlu uyanıp sabaha eriştiğinde bütün organlar dile seslenir: 'Bizim hakkımızda Allah'tan kork! Sen istikamet üzere olduğunda bizler de istikamet üzere oluyor, sen bozulduğunda bizler de bozuluyoruz.' derler." [22]

Önemi ve doğurduğu sonuçlar esas alınarak İslam insana bir yol gösterir: *"Allah'a ve ahiret gününe inanan ya hayır söylesin ya da sussun."* [23]

Günümüz insanı bu söylediklerimizden çok uzaktır maalesef. Çünkü insanlar sürekli konuşturuluyor, konuşmaya özendiriliyorlar. Amacı olmayan, dünya ve ahiret faydası taşımayan, ahiret yolculuğunun en kıymetli azığı olan vakti öldüren hatta insanın aleyhine yapılan konuşmalar.

'Çok konuşturan kampanya', 'Etkili ve akıcı konuşma dersleri', 'Kendini dinletme sanatı', 'Kelimelerin tangosu'... Bunlar neyin çabası? İslam'ı anlatan İslam davetçilerini geliştirme ve daha fazla insanın hidayetine vesile olma gayret ve çabası mı?

Hayır! Bunlar, insanı daha fazla konuşturup, amelden alıkoyma, hakikate yabancılaştırıp yüzeysel olanda tutma çabası.

Çok konuşan insanlar bir zaman sonra gerçekle, gerçek olmayanı ayırt edemiyorlar. Yapmakla konuşmak arasındaki kalın çizgi belirsizleşiyor ve insan sınır ihlali yapmaya başlıyor. Yapmanın zahmet ve yorgunluğundan, konuşmanın keyif ve rahatlığına sığınıyor.

Konuşan herkes çok başarılı, çok çalışkan çok?... Ama dilde olanlar hayatın içinde görünmüyor. Hem boş konuşuyor hem yalan söylüyor[24] hem de olmadıkları gibi görünerek[25] günah içinde günah işliyorlar.

Kaynaşma, tanışma, sevgi kısacası bir iletişim aracı olan dil, uzaklaşma ve kopma aracına dönüşüyor.

Uzaktan konuşan insanlara baktığınızda aslında insanların birbirlerini dinlemediğini görüyorsunuz. Herkes konuşmak istiyor. Karşıdaki bir şey anlatırken sözünü kesen, sıranın kendisine gelmesi için sabredemeyen insan ne diyor aslında? Hepiniz susun! Bir tek ben konuşmalıyım. Sizin söylediklerinizin hiçbir önemi yok. Önemli olan benim ve benim söylediklerim...

Toplum olarak tutulduğumuz bu hastalıktan korunmak zorundayız. Bu, İslam'a, edebe, insanca iletişime aykırı bir durumdur. Bir nimet olan dilin azap haline getirilmesidir.

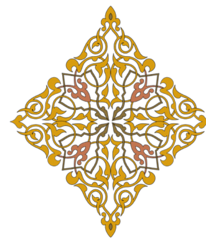
Konuştuklarımızdan sorguya çekileceğimiz gerçeğini, İslam'ın konuşma adabına dair ilkelerini, dili nasıl hayırlı bir alanda kullanabileceğimizi gündemleştirmeli ve birbirimize hatırlatmalıyız. Bazı kardeşler hayır elçisi olmalı. Susarak, faydasız konuşmalardan kaçınarak çevrelerinde olan insanlara fiilî olarak nasihat etmelidirler.

Sonuç olarak diyebiliriz ki:

Elbette toplumun yaygın hastalıkları bu zikredilenlerle sınırlı değildir. Ancak bir başyazının tanıdığı olanaklar içinde bunlardan beş tanesini bu ayki gündemimize aldık.

Bunlara dair verdiğimiz örneklerden de anlaşılacağı üzere, birçoğunun ahlaki hastalıklar kategorisinde ele alınması bizi aldatmamalıdır. Sebebiyet verdikleri sonuçlar çoğu zaman din ve dünya saadetini yerle bir etmekte, kişiyi ebedî hüsrana mahkum edebilmektedir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri her nerede olursak olalım mübarek kıldığı; bulundukları zaman ve mekânın hayrına muvaffak kılınmış, şerrinden korunmuş olan kullarından eylesin.

22. *Tirmizi*
23. *Buhari, Müslim*
24. *61/Saff, 2-3*
25. *3/Âl-i İmran, 188*

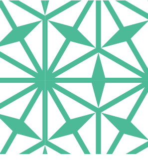
Muhammed b. el-Munkedir şöyle demiştir:

'Muhakkak ki Allah kişinin salahı sebebiyle çocuğunu ve torununu ıslah eder. Yine bu sebeple Allah onu ve onlarla beraber olduğu müddetçe çevresini de korur.'

İbni Abbas, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* *"Vaktiyle o ikisinin babası Salihti..."* ayeti hakkında şöyle demiştir:

'O iki çocuk, babalarının salahı sebebiyle muhafaza edilmiştir. Kendilerinin salahı hakkında ise hiçbir şey zikredilmemiştir.'

Birilerinin zannettiği gibi abid olmak için sadece sarık takmaya, cübbe giymeye veya bir zaviyeye çekilip nafilelerle meşgul olmaya gerek yoktur. Bunları yapamasan da haramlardan sakındığında bunların hepsinden daha sevimli bir şeyle Rabbine kulluk etmiş olursun.

Ticaret Ehli Müslümanlara Nasihatler

Faruk FURKAN

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Değerli tacir kardeşim, bir önceki yazımızda sana malla cihadın öneminden ve Müslümanların Allah yolunda ellerini ceplerine atmalarının gerekliliğinden bahsetmiştik. Bu yazımızda ise haramlardan uzak durmanın öneminden ve ümmeti sarmalamış olan faiz belasından bahsetmeye çalışacağız.

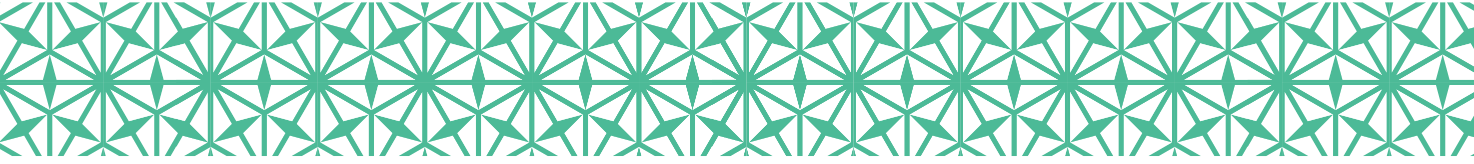

22. Haramlardan Sakın, En Abid Kul Olursun

Öyle bir çağda yaşıyoruz ki, dinine önem veren insanların bu çağda para kazanmayı bir kenara bırakıp tamamen dinlerine hizmete yönelmeleri, Allah'ın rahmet ettiği bazı kullar müstesna neredeyse mümkün değil. Kapitalizmin baskıcı ve ahtapot gibi her tarafı kuşatmış uygulamaları nedeniyle bu insanlar istemeyerek de olsa maddeye mahkum edilmiş durumda. Kira, faturalar, ev ihtiyaçları, kurs masrafları, çocukların giderleri derken tıpkı köleler gibi çalışmak durumunda bırakılıyorlar. Sabah saat altı-yedi gibi evden çıkıyor, akşam ise ancak yatsı ezanlarıyla evlerine dönüyorlar. Eve geldiklerinde de yemeklerini yiyor, çaylarını içiyor ve bir sonraki gün işlerine vaktinde uyanabilmeleri için hemen yatağa giriyorlar. Hatta bundan dolayı aileleriyle bile gereği gibi ilgilenemiyorlar.

Bunun yanı sıra çalışırken görüp şahit oldukları haram ve masiyetler de onları son derece bezdiriyor ve neredeyse fıskın ayyuka çıktığı bu toplumda yaşamaktan artık yaka silkeleyecek hâle geliyorlar. Ve maalesef

bu karamsar manzara karşısında: *'Biz kim, takvalı kullardan olmak kim!'* demekten kendilerini alamıyorlar.

Evet, üzülsek de kabul etmek istemesek de Türkiye'nin hazin manzarası bu şekilde!

Bu hazin durum sadece sıradan dindar halkı değil, aynı zamanda Allah'ın dinine mutlaka hizmet etme zorunluluğu olduğu bilincine sahip olan biz muvahhidleri de pençesine almış durumda. İşte bu zorluklar içerisinde oturup bol bol Kur'an okumak, uzun uzun namaz kılmak, saatlerce Allah'ı zikretmek, derin derin tefekküre dalmak, dinimizi tebliğ etmek için yollara koyulmak ve benzeri vakit isteyen ibadetleri yerine getirmek her muvahhidin gönlünde bir *'uhde'* olarak kalıyor. Gönüllerinde yatan bu isteği hayatın yoğunluğu içerisinde bir türlü yerine getiremiyorlar. Yerine getirmeyince de bir süre sonra gevşiyor, kendilerini salıyor ve: *'Nasıl olsa ben bu ibadetleri hakkıyla yapamayacağım'* diyerek ümitsizliğe kapı aralıyorlar. Daha sonra da yarı yolda yelkenleri suya indiriveriyorlar.

Böylesi pozisyonlarda bir Müslümanın ibadet ve taatleri hakkıyla yapamıyorum diye kendisini salıvermesi asla doğru değildir. Böylesi bir hâl içinde olanların biraz sonra zikredeceğimiz şeyi yapmaya çalışmaları inşallah kendilerini ibadet ehli olan insanlar gibi yüksek derecelere ulaştıracaktır.

Burada şunu vurgulamamız gerekir ki, hakiki manada ibadet ehli olmanın, yani abid olmanın yolu sadece nefsi ibadetlere vermekten geçmez. Abid olmanın daha etkin bir yolu daha vardır ki o da, insanın kendisini Allah'ın yasaklarından alıkoyması, haramlarla arasına kalın ve engin duvarlar çekmesidir. Zaten bu olmadan zühdden de, takvadan da veya hakiki manada kulluktan da söz etmek mümkün değildir.

Değerli tacir kardeşim, eğer senin de durumun üstte zikrettiğimiz insanların durumuna benziyor ise, yani sen de yoğunlukların, işlerin ve meşguliyetlerin nedeniyle hakkıyla ibadet yapamadığına, gereği gibi abidane bir hayata sahip olmadığına inanıyorsan, o zaman şu yazacaklarımıza pür dikkat kesil. Çünkü söyleyeceklerimiz tam da senin gibi kardeşlerimiz için. Ama öncesinde bir hakikatin altını kalın çizgilerle çizmemiz gerekiyor, ta ki bu durumda mesele daha iyi anlaşılsın, konunun ehemmiyeti daha iyi kavransın.

Şunu hiçbir zaman aklından çıkarma ki, gerçek manada *'abid'* olabilmek için çokça ibadet etmekten ziyade, çokça haramlardan sakınmak gerekir. Evet, çok çok ibadet etmek değildir gerçek abidlik: Asıl abidlik, Allah'ın haram kıldığı şeylerden çok çok sakınabilmektir. Çünkü Allah'ın yasaklarından ve masiyetlerden sakınmayan bir kul ne kadar namaz kılarsa kılsın, ne kadar oruç tutarsa tutsun, ne kadar gece namazı veya zikir gibi ibadetlerle meşgul olursa olsun asla takvanın gerçek mertebesine erişemeyeceği için hakiki manada *'abid'* de olamayacaktır. Elbette ibadet olmadan abid olunmaz, bu ayrı bir konu. Ama bunun kemaline erişmek için farzları yerine getirmenin yanı sıra, bir de Allah'ın razı olmayacağı amelleri, meşguliyetleri veya daha genel bir ifadeyle bilumum *'haramları'* terk etmek ve onlardan uzak durmak gerekir. Bu olmadan asla 'abid' olmaktan söz etmek mümkün değildir.

Bu dediğimiz birilerine biraz ilginç gibi gelse de Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sözlerine baktığımızda bunun kesin böyle olduğu net bir biçimde karşımıza çıkar. O, Ebu Hureyre'ye *radıyallahu anh* yaptığı tavsiyesinde bu gerçeği şöyle ifade etmiştir:

اِتّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ

"Haramlardan sakın, insanların en abidi olursun..." [1]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu sözüyle sahabisine adeta şunu demek istemişti: *'Ey Ebu Hureyre; abid olmak için çokça ibadet edemeyebilir, bol bol nafilelerle uğraşamayabilirsin; ama günlük hayatında, insanlarla ilişkilerinde veya çarşı pazarlarda çevirdiğin ticaretinde Allah'ın haramlarından sakınırsan, inşallah sen insanlar içerisinde senin gibi olmayanlara karşı manen üstünlük sağlar ve Allah katında en çok ibadet eden kimselerden sayılırsın.'*

Bu bağlamda Aişe annemizin de *radıyallahu anha* benzer bir sözü nakledilmiştir:

"İbadetle yorulanları geçmek kimi sevindirirse, günahlardan vazgeçsin." [2]

Tabiinin büyüklerinden Hasan-ı Basri de *rahimehullah* şöyle der: *'Abidler, Allah'ın yasakladığı şeyleri terk etmekten daha faziletli bir şeyle (Allah'a) ibadet etmiş değillerdir.'* [3]

---

1. *İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet etmiştir.*
2. *İbni Ebi'd Dünya, Kitabu'l Vera, 4 numaralı rivayet.*
3. *İbni Ebi'd Dünya, Kitabu'l Vera, 8 numaralı rivayet.*

Tüm bu nakiller gerçek ibadetin Allah'ın yasaklarından sakınmak olduğunu, Allah'ın yasaklarından sakınmayanların asla gerçek anlamda kulluk makamına ulaşamayacaklarını göstermektedir. Birilerinin zannettiği gibi abid olmak için sadece sarık takmaya, cübbe giymeye veya bir zaviyeye çekilip nafilelerle meşgul olmaya gerek yoktur. Bunları yapamasan da haramlardan sakındığında bunların hepsinden daha sevimli bir şeyle Rabbine kulluk etmiş olursun.

İşte meseleye bu açıdan baktığında ticaret hayatında Allah'ın yasaklarından sakınmanın ne kadar önemli olduğunu anlamış olursun. Yazının girişinde atıfta bulunduğumuz insanlar meseleye bu zaviyeden bakmayı bir becerseler, çokça ibadet eden kardeşleri gibi olamadıkları için manevi buhrana düşmekten veya kalben sıkıntıya maruz kalmaktan kendilerini kurtarmış olurlar. Zira bir insan Allah katındaki halinin razı olunan bir hâl olduğunu bildiği anda gönlü rahatlar, kalbi genişler, içine mutluluk ve huzur gelir. Ayrıca onu içten içe kemiren sıkıntı ve kederler de sona erer. Burada önemli olan yaptığı iş ile Allah'ın rızasına erdiğini bilmiş olmasıdır. Bunu bildiği anda mutluluk kendisinden bir adım ötededir.

İşte ey tacir kardeşim, işim gereği çok ibadet edemiyorum, çok namaz kılmaya vakit bulamıyorum, pazartesi-perşembe oruçlarına güç yetiremiyorum diye üzülme! Sen ticaretinde Allah'ın razı olmayacağı ve haram kıldığı şeyleri yapma, Rasûlullah'ın sözünden hareketle ben seni temin ederim ki, sen bu durumda bu ibadetleri yaptığı halde harama bulaşanlardan daha faziletli konumda bir kul olursun. Sen sen ol, sakın ha şu fani dünyada üç kuruş daha fazla kazanmak için harama bulaşma! Bil ki, gerçek mutluluk ve gönül huzuru ancak Allah'ın yasaklarından sakınmakla elde edilir.

"Haramlardan sakın, insanların en abidi olursun…"

Bu bağlamda sakın ha dükkanında haram olan ürünleri satma. Veya kesin olarak haram olan bir şeye aracılık edecek malları bulundurma!

Buna canlı birkaç örnek verelim ki mesele daha iyi anlaşılsın. Mesela:

— Eğer market veya bakkal dükkanı işletiyorsan sigara satma.

— Büfeciysen üzerinde kadın suretleri ve banka reklamları gibi haram olan şeylerin bulunduğu gazete ve dergileri sa,tma.

— Fotoğraf dükkanın varsa kadınları veya helal olmayan fotoğrafları çekme.

— Fotokopiciysen haram olan veya harama aracılık edecek olan nesneleri fotokopi yapma.

— Tabelacıysan haram olan suretleri ve küfrün önderi olan kimselerin portrelerini çıkarma.

— Konfeksiyoncuysan üzerinde açık kadınların resmi olan tişörtleri ve kesin haramda kullanılacağını bildiğin elbiseleri satma.

Sen sen ol, sakın ha şu fani dünyada üç kuruş daha fazla kazanmak için harama bulaşma!
Bil ki, gerçek mutluluk ve gönül huzuru ancak Allah'ın yasaklarından sakınmakla elde edilir.

— Çanak anteni takıyor veya tamiratı yapıyorsan haram olan film, dizi, belgesel ve haber izleyeceğini tahmin ettiğin kimselerin çanaklarını yapma.

— Fatura ödeme noktası isen günü geçmiş ve faiz tahakkuk etmiş faturaları alma.

— Kitapçıysan insanların akidelerini ve ahlaklarını bozan kitapları satma.

— Berbersen insanların sakallarını kökten kazıma, top sakal çevirme veya Rasûlullah'ın yasaklamış olduğu tarzda acayip saç traşlar yapma…

Bunlar genelde kardeşlerimizin ticaretlerinde şahit olduğumuz haramlardan bazıları. Sen bunlara daha onlarcasını ve hatta yüzlercesini ekleyebilirsin. Eğer

'Sapa olmasından korktuğun yoldan geri dön! Çünkü isabetini kestiremediğin için baştan geri dönmen, yola çıkıp korkunç musibetlere uğramandan daha hayırlıdır.'

sen insanların en abidi olmak istiyorsan, sakın ha bu tür işlere bulaşma! Haram olan her türlü ticaretten sakın! O zaman işine bir bereket geldiğini ve gönlünün inanılmaz bir şekilde rahatladığını göreceksin. Rabbim bir an önce bu tür haramlara bulaşmış kardeşlerimizi bu cürümlerden kurtarsın ve yapmış oldukları hataların farkına vardırarak kendilerine bir çıkış yolu ihsan etsin. (Allahumme amin)

23. Faize Bulaşma!

Tacir kardeşim, laf buraya geldiğinde neredeyse ümmetin her ferdini kapanına düşürmüş olan faiz belasından söz etmemek olmaz. Eğer sen insanların en abidi olmak istiyorsan ticaretinde öncelikle bu çağın musibeti olan faizden ve onun yansımalarından uzak durmalısın.

Üzülerek söylememiz gerekir ki faiz şu memlekette öylesine yayılmış, öylesine çekici, cazibeli ve kolay ulaşılır hale gelmiş ki, içimizde en iyi bilinen insanlar bile neredeyse kendisini onun çekici gücünden koruyamaz olmuşlar. Eeee, bir memleketin başındaki adamlar faize *'Allah bereket versin. Kullananların sayısını artırsın'* diye dua ederse, o memlekette yaşayan insanların ona meyletmesi ve onun çekiciliğine dayanamaması tabi ki normaldir. Baş, başı nereye çekerse gövde kaçınılmaz olarak onun peşinden gidecektir. İşte bu nedenle hem kendimizi hem de çevremizdeki insanları korumak adına faiz meselesi üzerinde durmalı, onun tehlikesini iyi anlamalı, çekim gücüne kapılmamak için ne gibi tedbirlere başvurmamız gerektiğini bilmeli ve sakınmak için hangi yollara müracaat etmemiz gerektiğini öğrenmeliyiz. Aksi halde etrafımızdaki milyonlar gibi bir anda kendimizi onun engin ve kapsamlı deryasında buluveririz de abid olacağız derken bir anda Allah düşmanı olur ve –neuzubillah– helakin eşiğine geliveririz. Rabbim hepimizi ve gönlünde azıcık İslam hassasiyeti olan halkımızı bu felaketten muhafaza buyursun.

Faiz konusunda bir şeyler söylemeden önce, hepimizin çocukluğumuzdan beri bildiği ve duyduğu şu rivayeti aktararak konuya giriş yapmak istiyoruz. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, o zamanda faiz yemeyen kalmayacak. Öyle ki, onu (doğrudan) yemeyene tozundan bir şeyler isabet edecek." [4]

Bu rivayet âlimlerimizin beyanına göre sened yönüyle zayıftır, lakin vakıanın şahitliğiyle görüyor ve tanıklık ediyoruz ki; bu hadis mana bakımından doğrudur ve vakıamız aynen onun bildirdiği bir hâle gelmiştir. Bugün hacısıyla hocasıyla, bileniyle bilmeyeniyle, İslamisiyle gayri İslamisiyle neredeyse herkes –maalesef– bu pisliğe bulaşmış durumda. Küçük çapta basit bir ticaretle uğraşan bir insan bile, mevcut sistemin insanlara dikte ettiği ticari politikalar neticesinde istemeyerek de olsa zorla bu harama maruz kalmakta ve faizsiz bir ticareti çevirmekte oldukça zorlanmaktadır. Eğer güçlü bir inancı ve Allah'a duyduğu engin bir tevekkülü yoksa behemehâl bu çarka dolanmakta ve bir süre sonra o da faizle muameleye başlamaktadır. Bu nedenle vakıamızı çok iyi tespit ederek ticarete atılmalı, adımlarımızı bu gerçeği göz önüne alarak atmalıyız. Ticari olarak büyüyüp insanlığa faydalı işler yapacağım derken, bir anda Allah düşmanı bir insan haline

4. Ebu Davud, Nesai ve İbn Mace rivayet etmiştir.

gelmemeliyiz. Faizin tozunun havalarda uçuştuğu şu ilginç çağda ticari vakıayı çok çok iyi bilerek ve ona göre bir hareket tarzı geliştirerek kendimizi bu toz taneciklerinden koruyabiliriz. Hem bu şekilde helal para kazanma yollarını beraberinde tespit de etmiş oluruz.

Ticaretimizde Neden Faize Düşüyoruz?

Ticaretimizde faize bulaşmanın elbette sayılamayacak kadar çok sebebi vardır. Aşırı para kazanma isteği, müşteriyi geri çevirememe, haramı basite alma, müstakbel endişesi ve Allah'a hakkıyla itimat edememe gibi problemler faize bulaşmanın sebeplerinden bazılarıdır. Ama biz işin en başına inip genelde karşılaştığımız bir probleme temas ederek konuyu ele almak istiyoruz.

Bugün insanlarımız genellikle bir işe başlamadan önce o işin getirisi-götürüsü nedir, zararları nelerdir, harama bulaşmak gibi sakıncaları söz konusu mudur bunu araştırmıyor. Böyle olunca da işe girişiyor ve işini ilerlettikten sonra haramlarla yüz yüze kalıyor. Geri adım atmakta zorlanınca da bu sefer başlıyor fetva aramaya! Oysa dinine önem veren bir insanın işe giriştikten sonra değil, işe başlamadan önce işinin sakıncalarını ve onun için çözüm yollarını araştırması gerekir. İşe giriştikten sonra geriye dönmek hakikaten çok zordur. Ali'ye *radıyallahu anh* nispet edilen bir sözde o oğullarına nasihat ederken şöyle demiştir: *'Sapa olmasından korktuğun yoldan geri dön! Çünkü isabetini kestiremediğin için baştan geri dönmen, yola çıkıp korkunç musibetlere uğramandan daha hayırlıdır.'*

Ey tacir kardeşim! Bir kardeşin olarak sana şunu tavsiye ederiz: Eğer başlayacağın ticaret faize bulaşmadan çok zor dönüyorsa ve sen de nefsine güvenme noktasında kendini zayıf hissediyorsan, bu durumda sakın ha o işe girişme. Ali'nin *radıyallahu anh* dediği gibi, nasıl sonuçlanacağını kestiremediğin için baştan geri dönmen, yola çıkıp korkunç musibetlere uğramandan daha hayırlıdır. Kendine daha hayırlı rızık kapıları ara. Başka işlere bak. Rabbini razı edeceğini umduğun helal işlere tevessül et. Böyle yaptığında gönlünün mutlulukla dolmasının yanı sıra kazandığın paranın da bereketini görürsün inşallah.

Faiz En Büyük Haramlardandır

Allah'ın haram kıldığı elbette birçok günah vardır. Ama bunların içerisinde öyleleri var ki, bunlar Efendimizin diliyle *'Helake götüren günahlar'* olarak nitelendirilmiştir. Yani günahın hepsi kötüdür, ama şunlar hepsinden daha da kötüdür. Ve aynı zamanda bunlar helak edicidir! Peki, nedir onlar? Şimdi gelin, Ebu Hureyre *radıyallahu anh* hadisinde bunların neler olduğunu görelim.

"Nebi ashabına:

— 'Helak edici yedi şeyden uzak durunuz.' buyurdu.

Bunun üzerine onlar:

— 'Ya Rasûlullah! Onlar nelerdir? diye sordular.

Efendimiz:

1. Allah'a şirk koşmak,

2. Sihir yapmak,

3. Haklı olmanın dışında Allah'ın haram kıldığı cana kıymak,

4. Faiz yemek,

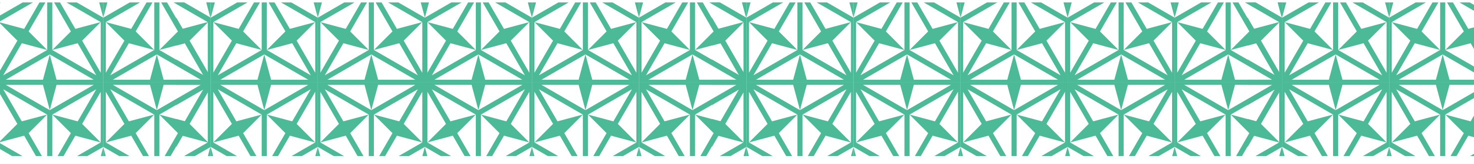
5. Yetimin malını yemek,

6. Düşmanla karşı karşıya iken savaştan kaçmak ve

7. Zinadan korunmuş saf mümin kadınlara zina iftirasında bulunmaktır, buyurdu." [5]

Bir Müslümanın tüm günahlardan uzak durmayı kendisine en büyük vazife bilmesi gerekir, ama bu günahlar *'helake götürücü'* ise o zaman onlardan sakınması ve uzak duruşu daha da etkin olmalıdır. İşte faiz, bu helak edici günahlardandır. Bugün ümmetimizin, tarihin hiçbir döneminde görülmemiş bir şekilde Allah'ın rahmetinden uzaklaşmasının ve bin bir türlü fitnelere maruz kalmasının temelinde belki de bu günahlara müptela olmasının büyük etkisi vardır. Bu ümmet, Efendimizin de belirttiği gibi[6] normal şartlarda kendisine rahmetle muamele sözü verilmiş *'Ümmet-i Merhume'*dir. Ama bakıyoruz ki Tevhid Ehli olduğu hâlde Allah'ın rahmetinden daha çok, Allah'ın gazabına yakın duran insanlar var. Ve bu insanların sayısı hiç de azımsanmayacak kadar fazla. Bu nedenle şöyle durup bir düşünmeli

5. *Buhari ve Müslim rivayet etmiştir*
6. *Bkz. Ebu Davud, 4278*

ve acaba Allah'ın rahmetinin gelmemesinde bizim helak edici günahlara bulaşmamız söz konusu mu diye bir iç muhasebe yapmalıyız.

Siz de müşahede etmişsinizdir ki, yaşadığımız coğrafya ve vaka itibariyle bizim, hadiste sayılan yedi günahtan en çok müptela olduğumuz şey *'faiz'*dir. Çünkü Müslümanlar –istisnaları olsa da– şirkten uzak duruyor, sihirle uğraşmıyor, insanları öldürmüyor, yetimlerin mallarını yemiyor, hatta onlara kendi mallarını yedirmek için birbirleriyle yarışıyor, savaş olmadığı için savaştan kaçmaları söz konusu değil ve iffetli bacılara iftira etmiyorlar... Yani bu sayılan helak edici günahlar, gerçekten tevhidî camia içerisinde neredeyse yok gibi. Ama faiz öyle değil! Maalesef ki hayırlı bildiğimiz nice Müslüman bile bu illete bulaşıyor ve faizle muamelede bulunarak helak edici bu günahın pençesine düşüyor. O yüzden bu hadisi iyi düşünmeli ve acaba bu helak edici günahlar içerisinde bende hangisi var diye bir iç muhasebe yapmalıyız. Aksi halde, her günah başka bir günahın habercisi olduğu için adım adım helake yaklaşır ve Allah muhafaza en sonunda sahip olduğumuz tevhidi de kaybederek cehennemi hak edenlerden olur gideriz.

Faizin en büyük günahlardan olduğunun bir diğer delili de şu ayettir:

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve eğer (gerçekten) mümin iseniz faizden arta kalanı bırakın. Şayet böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Rasûlü tarafından (size) bir savaş açıldığını bilin!" [7]

Bu ayeti Allah için bir kere, sonra bir kere, sonra bir kere daha okuyun.

Niye mi?

Çünkü Allah, Kur'an'ında başka günahlar için böyle ağır bir ifade kullanmamış ve diğer cürümleri işleyenlere: *'Ben ve Rasûl'üm sizinle savaş halindeyiz'* dememiştir. İşte bundan dolayı bu ayeti önemsemek ve önemseyebilmek için de tekrar tekrar düşünerek okumak gerekir.

Ayrıca Allah bu ayetinde kâfirlere değil, aksine iman ettiğini söyleyen biz muvahhid kullarına seslenmiştir. Mümin olduğu halde faizi bırakmayan, Tevhid Ehliyim dediği halde hâlâ faizle muameleye devam eden biz mümin kullarına... Kâfirlere veya imana önem vermeyen diğer sıradan insanlara bu hitabı yöneltseydi meseleyi anlamamız biraz daha kolay olurdu. Ama bu hitabı özellikle iman ettiğini söyleyen biz müminlere yöneltince, faizin Allah katında ne kadar kötü olduğunu bir kere daha iliklerimize kadar hissediyor, içimiz bir kere daha ürpertiyle doluyor ve bu tehdit karşısında ayaklarımızın bağı çözülüyor.

Burada bir inceliğe dikkat çekmek istiyoruz: Bazı mealler ayeti: *"Şayet faizi bırakmazsanız, o zaman Allah'a ve Rasûlü'ne savaş açtığınızı bilin!"* şeklinde anlamlandırmıştır. Bu anlamlandırma her ne kadar yanlış değilse de ayetteki tehdidi tam yansıtmadığı için kısmen yetersizdir. Çünkü ayette anlatıldığına göre savaşı açan biz değiliz, aksine savaşı açan Allah ve Rasûlü'dür.

Peki, ikisi arasında ne gibi bir fark var?

Çok fark var... Şöyle ki: Eğer insan Allah ve Rasûlü'ne savaş açarsa bu hiçbir zaman onlara zarar vermeyecektir. Ama Allah ve Rasûlü bir insana savaş açarsa bu savaştan zararlı çıkan tek taraf o olacaktır. Bu nedenle Allah ve Rasûlü'ne savaş açmayla, Allah ve Rasûlü tarafından savaşa maruz kalma arasında fark vardır ve bu farkı iyi anlayanlar daha ciddi bir şekilde faizden uzak dururlar.

Bu inceliği anladıktan sonra şimdi gelin, bu haramın tehlikesini içimizde derinlemesine hissedebilmek için ayetteki o cümleyi bir kere daha okuyalım:

"Şayet faizi bırakmazsanız, o zaman Allah ve Rasûlü tarafından (size) bir savaş açıldığını bilin!"

Allahu ekber, Allahu ekber!

Rabbim! Biz senden razıyız. Senin haramından uzağız. Yeter ki sen bize öfkelenme, sen bize harp ilan etme. Biz kendimizi ıslaha, daha da iyi kul olmaya yönlendirmeye çalışacağız.

İnsan bu tehdidi okuduktan sonra *'estağfirullah'* demekten ve şayet böylesi bir pisliğe bulaşmışsa Allah'tan bağışlama istemekten başka bir yol bulamıyor. Allah'ım! Varsa şayet böyle bir yanlışımız, şimdiden senden bağışlamanı ve bize öfkelenmemeni diliyoruz. Sen affı ve mağfireti bol olansın Rabbim!

İnsan, içerisinde yaşadığı şu toplumun genelinin bu harama bulaştığını düşündükçe bu ayeti bir türlü

7. 2/Bakara, 278-279

geçemiyor ve: *'Nasıl bir toplumda yaşıyormuşuz!'* diyerek hayret etmekten kendini alamıyor. Bu ayet, gerçekten de öyle hemen okunup geçilecek bir ayet değil. Belki de Kur'an'daki en ağır tehditlerden birisini ihtiva ediyor. Allah bu ayetinde faiz konusunda mümin kullarına öyle bir tehdit savuruyor ki, Kur'an'ında onlar için böylesi ağır bir tehdidi başka bir günah için kullanmış mı bilmiyoruz! Şimdi bunu bilen birisi nasıl olur da ayeti bir çırpıda geçer? Nasıl olur da onun üzerinde gerekli düşünme ve tefekkürü gerçekleştirmez? Nasıl olur da ondan gerekli vaaz ve öğüdü almaz? Tüm bunlardan sonra nasıl olur da hâlâ faizle muamele etmeye devam eder? Bunu anlamak gerçekten de mümkün değil! Acaba Allah korkusu olan siz kardeşlerim, bunu anlayabiliyor, algılayabiliyor mu? Rabbim bu harama bulaşan tüm kardeşlerimizi bir an önce ondan kurtarsın. (Allahumme amin).

İşte bu ayetin tehdidinden bir kere daha idrak ediyoruz ki, faiz denen melanet Allah katında hakikaten çok ağır bir cürümdür. Bu nedenle Allah için faizin her türlüsünden; azından-çoğundan, küçüğünden-büyüğünden sakınmalı ve Allah'ın düşmanı olarak değil, dostu olarak bir hayat yaşamanın çabası içerisinde olmalıyız.

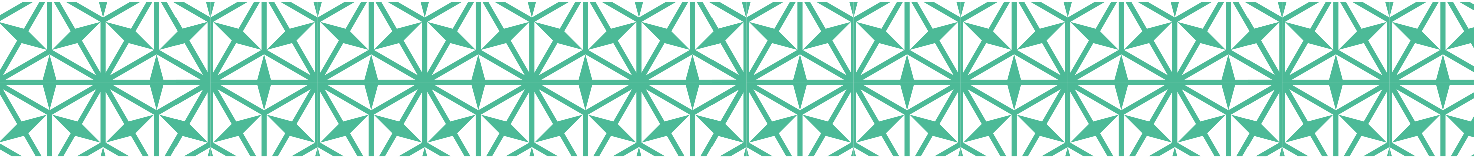
Kredi Kartı ve POS Cihazı

Faiz meselesine değinip, günümüzde bunun en yaygın şekilde kullanıldığı vasıta olan *'kredi kartlarına'* ve *'POS makinelerine'* değinmemek olmaz. Bu konuya değineceğiz ama öncesinde önemli gördüğümüz bir meseleye temas etmek istiyoruz: Şunu hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamalıyız ki, batıl bizi günaha düşürebilmek için günahı bize kötü hâliyle pazarlamaz; aksine onu süsler, altın yaldızlı cümlelerle şekillendirir, kulağa hoş gelen ifadelerle onu kaplar ve neticesinde bizi ağına düşürür. Şimdi bir düşün... Eğer batıl sana gelse ve zamanın bir döneminde yapıldığı gibi birisinden borç alınıp vaktinde ödenmediğinde: *'Kardeşim, o zaman şu kadar faiziyle ödeyeceksin'* şeklinde itici bir üslup ve kelime ile seni faize davet etse, sen buna yanaşır mısın? Ama o sana geliyor ve seni de ağına düşürebilmek için çok yaldızlı cümleler kullanıyor. Sana *'kredi'* diyor, *'vade farkı'* diyor, ödeyemediğin takdirde *'gecikme bedeli'* diyor ve bu şekilde farklı kelime ve cümlelerle faizi sana süslüyor. Eğer sen Rabbinin şeytanın haramları süsleyeceği noktasındaki uyarı ve ikazından gafil isen, bir de bakıyorsun ki bir anda Allah'ın en galiz haramlarından birisi olan faizin pençesine düşmüş ve hiç ummadığın bir şekilde onunla muamele eder olmuşsun!

İşte bu nedenle şeytanın ve onun çağdaş dostlarının yaldızlı sözlerine karşı uyanık olmayı asla göz ardı etmemelisin. Ve bilmelisin ki şeytan ve dostları insanları kötü üsluplarla değil, aksine çok çekici ve cazibeli metotlarla kandırır. Burayı iyi kavrarsan, bu gün kâfirlerin faize farklı ve çekici isimler takmasına ve onu yaldızlı cümlelerle pazarlamasına aldanmazsın. Ama burayı iyi idrak edemezsen, bugün olmasa da yarın birisi gelir ve bir anda seni faiz günahının ağına düşürüverir de sen de neye uğradığını şaşırırsın. Unutmamak gerekir ki mümin, olaylara Allah'ın nuruyla bakan basiretli ve ferasetli insandır.

Batıl bizi günaha düşürebilmek için günahı bize kötü hâliyle pazarlamaz; aksine onu süsler, altın yaldızlı cümlelerle şekillendirir, kulağa hoş gelen ifadelerle onu kaplar ve neticesinde bizi ağına düşürür.

Bu girişten sonra şimdi kredi kartı meselesine değinebiliriz. İşin başında şu hakikate dikkat çekmemiz gerekir ki mevcut sistemdeki bankalar insanlara kredi kartı verirken onlara iyilik etmek, onlara fayda sağlamak için değil, aksine onları faize düşürüp bundan para kazanmak için kart veriyor. Bunun aksini söylemek saflıktan başka bir şey değildir. Onların

bütün çabaları, bizim söylediğimiz maksadı doğrular niteliktedir.

Meselenin hükmü de şöyledir: Kredi kartı kullanmak yaşadığımız ülkedeki mevcut bankaların ön gördüğü şartlar ve anlaşmalar çerçevesinde caiz değildir. Bunun caiz olmayışının elbette birçok gerekçesi vardır. Bunların yeri bu kısa makale değildir. Onun için sadece hüküm cümlesini zikretmekle yetindik.

Biz bu hükmü net bir şekilde ifade edince çoğu zaman kardeşlerimizin: *'Hocam, ama biz vaktinde ödüyoruz. Bu nedenle niçin caiz olmasın ki?'* dediğine şahit oluyoruz. Bu kardeşlerimiz, sadece kredi kartlarını vaktinde ödeme meselesine endekslendikleri için bu kadar şaşkınlığa kapılıyorlar. Oysa kredi kartını vaktinde ödeyip-ödememe meselesi ikinci etapta konuşulacak bir meseledir. Ondan önce bu kartların hangi şartlarda alındığına bakmak gerekir. Bildiğimiz kadarıyla şu an için Türkiye'deki tüm bankalar, bu kartları müşterilerine vermeden önce onlara parayı vaktinde ödememeleri durumunda belirli bir oranda faiz vermeyi kabul etme şartını koşuyorlar. Ve müşterileri bunu kabul ettiğine dair bir belgeyi imzalamadan asla kredi kartını kendilerine vermiyorlar. Şimdi bu durumda borcu vaktinde ödeyip-ödememe meselesini mi konuşmak gerekir, yoksa bu şartın kabulünün caizliğini mi? Acaba bir Müslüman: *'Ben faiz ödemeyi şimdiden kabul ediyorum'* şeklinde önüne konan bir belgeyi nasıl imzalayabilir, böylesi bir şartı nasıl kabul edebilir?

Bildiğimiz kadarıyla böylesi bir belgeyi imzalamak caiz değildir. Eğer bundan sonra adam borcunu gününde ödemez ve bu nedenle uhdesine bir de ekstradan faiz eklenirse, o zaman kişi ikinci kez günaha girmiş olur. Yani mesele sadece gününde ödeyip-ödememe meselesi değildir. Asıl mesele bu kartın hangi şartlar altında sana verildiği meselesidir.

Ayrıca birçok Müslümanın kredi kartı borçlarını ödeyemediğinden dolayı faize bulaşması, iflas edip ağır faiz borçları yüzünden köşe bucak kaçar duruma düşmesi, hatta baskılar nedeniyle intiharın eşiğine gelmesi ve bu kartların israfa ve hesapsız harcamalara yol açması gibi acı gerçekler bu melanetten uzak durmamız için yeterli sebeplerdir. Birilerinin iddia ettiği gibi kartların hayatı kolaylaştırmasından daha fazla hayatı çekilmez hâle getirdiği kesindir. Bu nedenle Müslümanların bundan sakınması gerekir.

POS makinesi kullanma meselesine gelince bunda da tıpkı kredi kartı gibi birçok mahzur vardır. En büyük mahzur ise herhalde taksitle mal alıp gününde ödemeyen müşterilerin faize bulaşmasına aracılık etmektir. Rabbimiz günaha aracılık etmememiz konusunda şöyle buyurur:

"...İyilik ve takva üzere yardımlaşın, ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah, cezası çok şiddetli olandır." [8]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Allah faizi yiyene, yedirene, ona katiplik yapana ve ona şahitlik edenlere lanet etsin!" [9]

Müslüman, bu kâfir ve tefeci bankaların yaptığı taksitlendirmelere ve bunun üzerinden faiz kazanmalarına aracı olmamalıdır. Müslüman dükkanına POS cihazı koymadığında işlerinin azalacağını düşünmemeli, aksine günahı terk ettiği için Rabbinin kendisine bereketler ihsan edeceğini bilmelidir. Unutmamak gerekir ki çok kazanmak başka şey, bereket başka şeydir. Bazen az kazanan birisi, sırf üzerine inen bereket nedeniyle çok kazandığı halde bereketten mahrum olan birisinden uzun vadede daha kârlı olabilir. Müslüman Allah için rızkın sadece Rabbinden geldiğini bilmeli ve şartlar ne olursa olsun günaha düşmeden bir ticaret çevirmenin peşinde olmalıdır.

Evet, belki bu kapitalist sistemde POS cihazı kullanmamak müşteri kaybına neden olabilir. Ama şunu aklımızdan çıkarmamalıyız ki, biz dinimizi dünyamıza değil, dünyamızı dinimize feda etmekle mükellefiz. Allah için bu günah vasıtalarını terk edersek Allah onlardan daha hayırlısını bizlere ihsan edecektir. Bu bağlamda şu ayetler Müslümanın şiarı olmalıdır:

"...Kim Allah'tan korkup sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir. Hiç hesap etmediği bir yerden onu rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse, artık O (Allah) ona yeter...", "...Kim Allah'a karşı gelmekten sakınırsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir." [10]

Evet, sen Müslüman bir tacir olarak asla bu pisliğe

8. 5/Maide, 2
9. Ebu Davud, Tirmizi rivayet etmiştir.
10. 65/Talak, 2-4

bulaşmamalı ve Rabbinden yardım isteyerek faizin her türlüsünden uzak durmalısın. Böyle davrandığında hayatının bereketle dolduğuna şahit olacaksın.

Kardeşim, elbette faiz gibi bir konu bir makaleye sığmayacak kadar geniştir. Bu konuda söz uzar gider… Biz lafı uzatmak yerine kalbe tesir etmesi açısından faizin kötülüğüyle alakalı iki hadis naklederek bu konuyu noktalamak ve ticaretinle alakalı birkaç hususun daha altını çizerek bu yazı serimizi tamamlamak istiyoruz. Şimdi kalbinde hissederek şu ürpertici hadisleri bir oku. Dikkatle oku ki, faizin pisliğine bir kere dahi olsa asla bulaşma. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurur ki:

"Kişinin bildiği halde bir dirhem faiz yemesi otuz altı zinadan daha kötüdür." [11]

"Faiz yetmiş iki bölümdür. En hafifi bir kişinin annesiyle ilişkiye girmesi gibidir." [12]

Rabbim bildiğimiz bilmediğimiz her türlü faizden bizleri muhafaza etsin, geçmişte şayet bu pisliğe bulaşmışsak bizleri yargılamayıp bağışlasın. (Allahumme amin).

◆ ◆ ◆

24. Ticaretle Alakalı Muhtelif Nasihatler

Değerli kardeşim, bu konunun ardından son olarak maddeler halinde sana birkaç nasihatte bulunmaya çalışacağız. Sen bu hususlara dikkat ederek Allah'ın razı olduğu bir tacir olma yolunda ilerleyebilirsin. Sözü biraz uzattık ama fayda vereceğini ümit ettiğimiz için bunları zikretmek zorundayız. Şimdi bu nasihatlerimizi maddeler halinde zikredebiliriz:

— Ticareti Allah'a kulluk olarak gör ve sadece Allah'ın rızasını kazanmak için ticaret yap.

— Ticaret yaparken modelin, Sünnet-i Seniyye ve Selef-i Salihin'in uygulamaları olsun.

— İnsanların rızasını ve senden hoşnut olmalarını değil, Allah'ın senden razı olmasını hedefle.

— Ticaretinde tevekkülü elden bırakma. Şartlar ne olursa olsun Rabbine güven ve bil ki, O hiçbir zaman seni zayi etmeyecektir. *"Kim Allah'a tevekkül ederse, artık O, ona yeter…"* [13]

— Takva, ticaretinin temel azığı olsun.

— Ticaretinin fıkhını öğren. Çünkü yaptığı işin fıkhını bilmeyenler onunla alakalı günahlardan kendilerini koruyamazlar. Ömer *radıyallahu anh* der ki*: 'Pazarlarımızda ancak (yaptığı işin) fıkhını bilenler alışveriş yapsın, aksi halde istese de istemese de faiz yer.'* [14]

— Adı konmamış ticaretten, fiyatı belirli olmayan malları alıp-satmaktan sakın. Çünkü bu, Efendimizin yasakladığı bir alışveriş türüdür.

— Müşterin tanıdık olduğu zaman senden bir şey almak isteyip fiyat sorduğunda: *'Al, sonra ayarlarız'* deme! Çünkü bu da adı konmamış ticarettir ve ileride ihtilaflara neden olur.

— Patronsan işçilerinin haklarına, işçi isen patronunun hakkına riayet et. Unutma ki kul hakkı, şehid bile olsan affedilmeyecek bir günahtır.

— Mal alıp satarken çok yemin etmekten sakın. Çünkü bu, kıyamet günü Allah'ın sana bakmamasına, nazar etmemesine sebebiyet veren bir ameldir.

— Doğruyu yansıtmayan reklamlardan sakın.

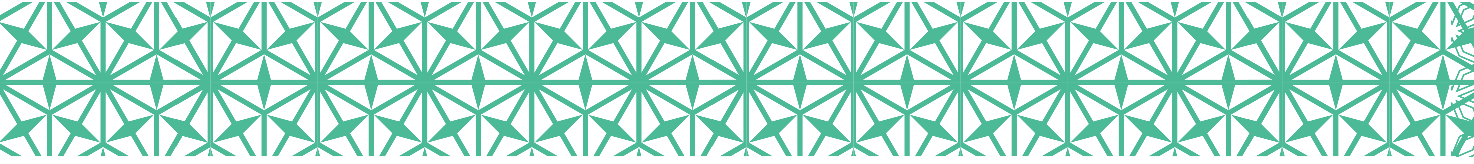
— Dünyaya hak ettiği değeri ver. Onun için dinini, aileni ve arkadaşlarını ihmal etme.

— Birinci hedefin dinin olsun, kalan zamanını dünyaya ayır. Sakın ha hedefine dünyayı koyup kalan zamanını dine ayırmaya kalkışma. Unutma ki sahabenin de tarlası tapanı, malı mülkü vardı ama Rasûlullah onlara bir görev verdiğinde aylarca sürecek olmasına rağmen Rasûl'ün emrini dünyalıklarına tercih ediyor ve bu şekilde dinlerini dünyalarına takdim ediyorlardı.

— Ticaretine günah karışacağı için ara ara malından infakta bulun. Hatta gelirinin belirli bir yüzdesini buna ayırabilirsin. Bu sayede hem ticaretine bulaşan günahlardan arınmış olursun hem de Rabbinin rızasını kazanmış olursun.

— Mal satarken iyilerini öne koyup kötülerini arkaya koyarak müşterilerini kandırma. Bu hem şahsına hem de temsil ettiğin inanca zarar verir.

11. *Silsiletu'l Ehadisi's Sahiha, 1033*
12. *Silsiletu'l Ehadisi's Sahiha, 1871*
13. *65/Talak, 3*
14. *Fıkhu't Taciri'l Müslim, s. 10*

— Çalıştığın işyerinin sırrını ifşa etme. Çünkü işyerinin sırrı *'emanet'* hükmündedir. Müslüman ise emanete herkesten daha çok riayet eden insandır.

— Malını helalinden kazan, harcama yaparken de harama düşme. Çünkü kazandığından sorulacağın gibi, harcadığından da sorulacaksın.

— Şüpheli her türlü alışverişten uzak dur. Zira şüphe, kalbi kemiren bir hastalıktır.

— Ölçü ve tartıda hile yapma. Belirli aralıklarla tartını kontrol ettir. Aksi halde Allah'ın *'veyline'* çarptırılabilirsin.

— Malının kusuru varsa ve sen de bunu biliyorsan muhakkak bunu müşterine bildir. Empati yaparak, yani kendini onun yerine koyarak davran. Bu, ilk bakışta kaybettirir gibi gözükse de neticede muhakkak kazandırır. Özellikle araba alım satımlarında buna çok dikkat et.

— Eline sahte para geçmişse, sakın ha onu başkalarına verme. Zarar sende patlasın. Çünkü İslam'da zarar vermek de, zarara zararla karşılık vermek de yoktur.

— Malını daha iyi satmak için bağırıp çağırma. Bu, Peygamberimizin ahlakından değildir.

— Borçlarını vaktinde öde ve bu şekilde esnaflara güven ver.

— Müşterilere kolaylık sağla, insanların durumlarını gözet, yeri geldiğinde az kâr ile bazen de maddi kâr hesabı yapmadan müşterilerinin işlerini gör.

— Müşterilerine fırsat ve imkân buldukça hediye ver. Hediyelerinde de onların hidayetine vesile olacak şeyleri gözet.

— Müşterilerine ve misafirlerine yemek, çay, kahve vs. ikram et, cimri olma.

— Ticaretin dolayısıyla namazını asla kaçırma ya da son ana kadar tehir edip, onu zayi etme.

— Halinden şikayet etme, şükretmeyi bil.

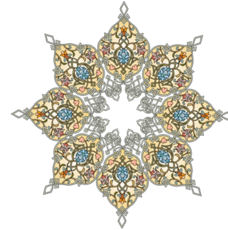
— Ekonomik yönden kendi üstündekilere değil, altındakilere bak, böylece devamlı şükür üzere olursun.

— Asla insanların elindekilerden dolayı haset etme, kanaatkâr ol.

— Karşı cinse mal satarken senli benli olmaktan sakın; gözünü, elini ve dilini koru.

Evet kardeşim... Bu yazımızla birlikte bir silsilemizi daha sonlandırmış olduk. Buradaki tüm doğrular Rabbimizin bize öğrettiklerinden, yanlışlarsa bizim kâsir nefsimizdendir. Rabbimizden kendimiz ve sen değerli tacir kardeşimiz için af ve afiyet istiyoruz. Rabbim hepimizin ticaretini helalinden eylesin. Bizi helaliyle yetindirsin, harama tevessül ettirmesin ve ticaretimizi ahireti kazanmaya vesile kılsın. Artık dualarda buluşmak dileğiyle, fi emanillah...

Bizim durumumuz da bundan yoksun değildir. Müşriklerin her türlü sözlü ve fiziksel saldırılarına maruz kalıyor, gün içerisinde her türlü moral bozucu ahval ile karşılaşabiliyoruz. Bizi böyle bir ortamda rahatlatacak olan psikiyatrik terapiler değil, imani yönden anlam ve muhtevası çok, manevi atmosferi yoğun olan ayetlerdir.

Rabbin Seni Terk Etmedi!

Özcan YILDIRIM
ozcanyildirim@tevhiddergisi.net

Bizi nice hayırlı amellere muvaffak kılan Allah'a hamdolsun. Salât ve selam kendisinden sonra Nebi olmayacak olan Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* üzerine olsun...

"Allah, sözün en güzelini (ahsenu'l hadis) vahyetti." [1]

Allah *subhanehu ve teâlâ* bize imkân ve güç verdiği müddetçe 30. cüzdeki bazı surelerin tefsirini yapmaya gayret göstereceğiz inşallah.

Gayret bizden tevfik Allah'tandır.

Kısa Sureleri Seçmemizin Nedeni

Özellikle vahyin ilk geldiği Mekke dönemindeki ayetlerin çoğunluğunu kısa, belagatı yüksek ayetler oluşturuyordu. Kur'an o dönemde indiği ayetlerle müşriklere meydan okuyan, onların kof hüccetlerini alt üst eden, hali pür melalini ortaya koyan ve müminlerin yüreklerine şifa olan ayetler indiriyordu.

Müşriklerin zihin ve beden konforunu bozan, onların tahtlarını temelden sarsan bu ayetler, Müslümanların zihinlerine şüphe atmak, onlarla alay etmek, onlara hakaret, onları engelleme, psikolojik ve fizyolojik baskı politikaları geliştirmelerine bir sebep olmuştu. Müslümanlar da onlarla iç içe yaşıyor ve onların şüpheleri ve eziyetleri karşısında Allah'ın kendilerine indirmiş olduğu bu ayetlerle onlara karşı koyuyor ve bu ayetler de onların yüreklerine şifa oluyordu.

1. 39/Zümer, 23

"Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve müminler için bir hidayet ve rahmet geldi." [2]

"Kur'an'dan müminler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlerin kayıplardan başkasını arttırmaz." [3]

Bizim durumumuz da bundan yoksun değildir. Müşriklerin her türlü sözlü ve fiziksel saldırılarına maruz kalıyor, gün içerisinde her türlü moral bozucu ahval ile karşılaşabiliyoruz. Bizi böyle bir ortamda rahatlatacak olan psikiyatrik terapiler değil, imani yönden anlam ve muhtevası çok, manevi atmosferi yoğun olan ayetlerdir.

Bu ayetler bize ayrıca şöyle bir yol gösterir: Müşrik toplumun avamına davet yaparken meramımızı kısa, öz ve etkileyici olarak aktarmalıyız. Tafsilî ve akademik bilgilerle değil, insanların hatırında tutacağı öz/özlü sözleri öncelemeliyiz.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizi bu ayetleri anlayıp, onunla amil olan kullarından eylesin.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى (1) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (2) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى
(3) وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى (4) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَى (5) أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى (6) وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى (7)
وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (8) فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (9) وَأَمَّا السَّائِلَ
فَلَا تَنْهَرْ (10) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (11)

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kuşluk vaktine andolsun,

2. 'Karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye,

3. Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı.

4. Şüphesiz senin için son olan, ilk olandan (ahiret dünyadan) daha hayırlıdır.

5. Elbette Rabbin sana verecek, böylece sen hoşnut kalacaksın.

6. Bir yetim iken, seni bulup barındırmadı mı?

7. Ve seni yol bilmez iken, doğru yola yöneltip iletmedi mi?

8. Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi?

9. Öyleyse, sakın yetimi üzüp kahretme.

10. İsteyip, dileneni azarlayıp çıkışma.

11. Rabbinin nimetini durmaksızın anlat."

Surenin İsmi

Duha suresi ismini ilk ayetten almaktadır. *'Duha', 'Ed Duha' ve 'Ve'd Duha'* suresi de denilmiştir. İttifakla Mekki olan bir suredir.

Surenin Nüzul Sebebi

İniş sebebine dair Buhari, Müslim ve Sünen ashabında geçen rivayete göre Cibril'in belli bir süre Peygambere gelişi gecikti. *'Rabbi Muhammed'i terk etti'* dediler. Bunun üzerine de bu ayetler indi.

Konuya dair başka rivayetler ise şöyledir:

"Rasûlullah rahatsızlanıp bir veya iki gece kıyama kalkmadı. Bir kadın gelip dedi ki: 'Ey Muhammed! Senin şeytanının seni terk etmiş olduğunu mu görüyorum?' Bunun üzerine Allah: "Kuşluk vaktine andolsun,'karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye, Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı." ayetini indirdi."

Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesai, İbni Ebu Hatim ve İbni Cerir Taberi bu hadisi muhtelif yollarla Cündeb İbni Abdullah'tan nakletmiştir.

Bir başka rivayette de Süfyan İbni Uyeyne, Esved İbni Kays'tan nakleder ki, o, Cündeb'in şöyle dediğini işitmiş:

"Cibril bir süre Peygambere gelişi geciktirdi. Müşrikler dediler ki: 'Muhammed'e veda edildi.' Bunun üzerine Allah: "Kuşluk vaktine andolsun,'karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye, Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı." ayetini indirdi." [4]

Esved İbni Kays Cündeb'in şöyle dediğini işitmiştir:

"Rasûlullah bir taş atarak dedi ki: 'Sen ancak kanayan bir parmaksın ve neye uğradınsa Allah yolunda uğradın.' Cündeb der ki: 'İki veya üç gece kalkmaksızın öylece kaldı.' Bir kadın dedi ki: 'Ne oluyor, şeytanının

2. 10/Yunus, 57
3. 17/İsra, 82
4. İmam Ahmed

seni terk etmiş olduğunu görüyorum.' Bunun üzerine "Kuşluk vaktine andolsun,'Karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye, Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı." ayeti nazil oldu." [5]

Rivayetlere bakıldığında vahyin belli bir süre inkitaya uğradığı kesindir. Vahyin kesintiye uğramasının süresi ile ilgili rivayetlerde 12, 25 ve 40 gün olarak farklı rakamlar verilmiştir. İşte tam bu atmosferde söz konusu bu ayetler inmiştir. Vahiyle hemhal olan, onun ikliminde huzur bulan ve nurdan damlaların sağanak şeklinde yağmasına alışan Peygamberin bir anda vahyin kesintisi ile karşılaşması onu endişeye sürüklemiştir. Bunun üzerine müşriklerin söylentisi onu daha çok üzmüştü.

Allah *subhanehu ve teâlâ* hikmeti gereği vahiy sağanağına ara vermişti. İndirilen vahyi özümsemek, tefekkür ve tedebbür süzgecinden geçirmek, o vahyi hayata entegre etmek ve hayatla pratize etmek için Rasûlü'nü hayata alıştırmak içindi belki de... Belki de vahyin şiddeti onu sarsmış ve bu ağır sorumluluğu sakince düşünebilmek için ara verilmesi gerekiyordu. Allah en doğrusunu bilir.

Surenin Muhteva Ettiği Konular

Sure konu olarak iki bölümden oluşmaktadır:

1. Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* durumu ve konumu hakkında.

2. Gözetilmesi gereken kimseler ve onlara karşı muamele.

'وَالضُّحَى'

"Kuşluk vaktine andolsun"

Allah *subhanehu ve teâlâ* surenin girişinde yemin harfi olan و *'vav'* ile yemin ediyor. Allah Kuran'ın birçok yerinde yeminler etmiştir. Kur'an'a, yer ve mekânlara, gök cisimlerine, zaman dilimlerine... Allah'ın bir şeye yemin etmesi de O'nun azametini gösterir. Aynı zamanda bu azamet ve değer, kulların yanında da kıymeti takdir edilen olması gerekir. Çünkü Allah'ın yanında değerli olan, kulların yanında değerli; Allah'ın yanında değersiz olan, kulların yanında da değersiz olmalıdır. Kulluğun şerefli mertebelerinden bir tanesi de budur.

Günlük hayata bakıldığında insanlar da değer verdikleri şeyler üzerine yemin ederken, değersiz ve hakir gördüklerine yemin etmezler. Yemin, ancak değer verilen şeye yapılır. Kişi karşısındakini ikna etmek, önemli bir yere temas etmek, güven telkininde bulunmak veya bir şeyi ispat etmek için öncesinde yemin eder.

Allah da *subhanehu ve teâlâ* şerefli, yüce ve hikmet dolu kitabında bahsedeceği bazı meselelere dikkat çekmek için yemin kalıplarını birçok yerde kullandığı gibi bu surenin girişinde de iki defa kullanmıştır.

Müşrik toplumun avamına davet yaparken meramımızı kısa, öz ve etkileyici olarak aktarmalıyız. Tafsilî ve akademik bilgilerle değil, insanların hatırında tutacağı öz/özlü sözleri öncelemeliyiz.

"Kuşluk vaktine, 'karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye andolsun"

Duha ne demektir?

Bununla ilgili iki şey söyleyebiliriz:

a. Duha: Gecenin karşılığı olarak gelmiştir.

b. Duha: Günün ilk ışıkları, yani kuşluk vaktidir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* A'raf suresinde şöyle buyurmaktadır:

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتاً وَهُمْ نَآئِمُونَ أَوَ أَمِنَ
أَهْلُ الْقُرَى أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

5. İbni Ebi Hatim

Karanlık/cahiliye/şirk var olsa da vahyin ışıkları ve nuru bunların hepsini götürecektir. Gecenin karanlığını, gündüzün aydınlığı ile götüren, cehalet ve şirkin karanlığını da Peygamberlik ve vahyin aydınlığı ile parçalamıştır.

"O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? Ya da o ülkeler halkı, duha vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler?" [6]

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

"Gecesini kararttı, kuşluğunu açığa çıkardı." [7]

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

"Onu gördükleri gün, sanki bir akşam veya bir kuşluk vaktinden başkasını yaşamamış gibidirler." [8]

Kur'an'da kullanılan *'duha'* kelimesinin gecenin karşılığı olarak gündüz manasında kullanılmasından ziyade günün ilk ışıkları olan kuşluk vakti manasında olması daha kuvvetlidir. Zira gündüz kelimesinin Kur'an'daki karşılığı olan النهار /nehâr pek çok yerde bu manada kullanılmıştır.

Ayrıca Allah *subhanehu ve teâlâ* bu kelimeyi -bir sonraki ayetin açıklamasında da göreceğimiz üzere- gecenin en koyu karanlığının ve sakinliğinin mukabilinde getirmiştir. Duha da günün en parlak saatleridir.

Duha, vakit olarak güneş doğduktan on beş dakika sonra başlar, öğle namazından on dakika önce sonra erer.[9] [10]

6. *7/A'raf, 97-98*
7. *79/Naziat, 29*
8. *79/Naziat, 46*
9. *Şerhu'l Mumti, 4/122*
10. *Duha, işrak, kuşluk, evvabin gibi farklı isimlerde olup da bu vakitte kılınan namaz aynıdır. Hepsi de bahsedilen bu vakitte kılınır. İsimlerin farklı olması bu namazların farklı namazlar olduğu anlamına gelmemektedir.*

Duha, güne ve günün en hayırlı amellerine başlama vaktidir. Duha, günün en bereketli ve en verimli zamanıdır. İnsanoğlu o vakitte ne yaparsa amelleri daha bereketli ve verimli olur. Hatta akşam daha fazla efor sarf edilse de duha vaktinde yapılan işler gibi verimli olamayacağı da aşikardır.

Çünkü günün parlaklığı gibi zihin de berraktır. Akşam ise dinlenme zamanıdır. Ömre kıyas edecek olursak duha, insanın gençlik zamanı, akşam ise sekerat halidir.

İlim talebesi bu saatlerde daha verimli ders çalışır, işçi daha verimli ve nitelikli iş çıkarır, tüccar günlük plan ve programını en güzel o vakitte yapar... Kısacası yediden yetmişe herkes için yenilenme ve Allah'ın kainatta insanoğluna rahmetinin tecellilerinden biridir duha vakti...

'وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى'

"Karanlığı iyice çöktüğü zaman geceye"

'سَجَى' kelimesi gecenin tamamen sükûn bulması demektir. O anda tüm dünya sakinleri uykudadır. Gece planlar, desiseler kuran ehli şer dahi o vakitte sakinleşmiştir. Bu vakitte dünya tüm keşmekeşi ile niyamda iken, ebrar ve evvab olanlar kıyamdadır...

Allah ilk iki ayette iki büyük ayetine yemin ediyor. Her biri Allah'ın emri ile hiçbir aksama olmadan hareket eden iki ayet... Dakikası dahi şaşmıyor. Bu da Allah'ın hükümranlığının en açık alametleridir.

Tüm bu açık kevni ayetlere rağmen kafirler kendilerini yeryüzünde hükümran zannedip, kendilerine verilen kıt dünyevi ilimlerle dilediklerini yapabileceklerini zannetmektedirler. Daha bu ikisi üzerinde

tasarruf edemeyen, atmosferdeki olaylara engel olamayan, hatta sivrisineğin kanadını dahi yaratamayan bu zavallıların egemenliği mevzu bahis olabilir mi?

Ayetlerin nüzul sebebinde geçen Rasûlullah'ın durumu indirilen surenin ilk iki ayetine şunları diyebiliriz:

- Gündüz meşgalesi nasıl ki bir insanı yordu ise, vahyin kızışması Allah Rasûlü'nün hayatının vahiyle farklı bir şekil alması onu yormuştu. Vahyin kesilmesi de tıpkı gece gibi Rasûl'ün sekinetini sağlamak içindi...

- Kafirlerin *'vahiy kesildi'* iddiasına karşılık gecenin sonunda gelen kuşluk vaktine yemin edilmesinin bir hikmeti de şu olabilir: Karanlık/cahiliye/şirk var olsa da vahyin ışıkları ve nuru bunların hepsini götürecektir. Gecenin karanlığını, gündüzün aydınlığı ile götüren, cehalet ve şirkin karanlığını da Peygamberlik ve vahyin aydınlığı ile parçalamıştır.

'مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى'

"Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı."

Bu ayet, başta gelen yeminlerin cevabıdır. Başka bir ifadeyle Allah iki büyük ayetine yemin ettikten sonra cevabında bunu söylüyor.

Duha ve gece vakitlerine yemin olsun ki, Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı...

Ayette geçen 'وَدَعَ' kelimesi terk etmek, veda etmek anlamındadır ki Türkçedeki *'veda'* kelimesi buradan gelmektedir.

Allah bu ayette Rasûlü'nü teskin ettiği ayetlerde rububiyetine dikkat çekmiştir. Allah rububiyeti ile burada şunu hatırlatmıştır: Seni yaratan, terbiye eden, cahiliye toplumundan koruyan, seni onların içinde emin kılan, tüm kâinatın emrine müsahhar kıldığı Rabbin seni nasıl terk etsin?

Rabbin seni ne gündüz ne de gece terk etti. Senin Rabbin, gündüz seninle olup, gece seni yalnız bırakan acziyetle malül olan insanoğlu gibi değildir. Senin Rabbini ne uyku ne de uyuklama alır. O, noksan sıfatlardan münezzehtir. O'nun dostluğu, insanoğlunun sana olan dostluğu ile kıyas dahi edilemez. İnsanın dostluğu ona yanlış yapana kadardır. Fakat Allah'ın dostluğu ise böyle değildir. Allah'ın dostluğu ebedî bir saadete götürürken, insanoğlu için aynı durum söz konusu değildir.

Burada durup düşünmek gerekir... Hayatımıza bir film şeridi gibi baktığımızda Rabbimizin hayatın hangi safhasında olursa olsun bizi terk etmediğini görürüz. Nefse hitaben de sorsak bunun cevabını alabiliriz: *'Ey nefis! Rabbin seni ne zaman terk etti? O sana bunca sapıklığın, karanlığın ve fuhşiyatın içerisinde olan toplumun içinde vahyini sana bir kandil eyleyip hidayet etti. Fakat sen ona isyan ettin, döndün yeniden isyan ettin. Gece, gündüz, duha vakti demeden günah işledin.. Günler deveran etti fakat Allah'a tevbe etmede tembellik ettin. Herkesin hakkını ifa etmek için duha ve leyl/gece demeden uğraştın. Fakat Rabbin için aynı vakitlerde tevbe etmeyi terk ettin... Halbuki Rabbin sen O'nu terk etsen de O asla seni terk etmedi.'*

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا

"Şüphesiz Allah gündüz günah işleyenin tevbesini kabul etmek için, gece günah işleyen için gündüz elini açık tutar. Bu durum güneş batıdan doğana kadar devam eder." [11]

أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشِبْرٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً

"Ben kulumun zannı üzereyim. Kulum beni andığı zaman onunla beraber olurum. O beni kendi başına anarsa, ben de onu nefsimde anarım. Eğer o beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onu daha hayırlı bir topluluk içinde anarım. Kulum bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir arşın yaklaşırım. Kulum bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse, ben ona koşarak gelirim!" 12

Haris b. Süveyd anlatıyor: 'Abdullah İbnu Mes'ud bize iki hadis rivayet etti. Bunlardan biri Peygamber'dendi diğeri de kendisinden. Dedi ki:

---

11. *Müslim*
12. *Buhari*

"Mümin günahını şöyle görür: 'O, sanki üzerine her an düşme tehlikesi olan bir dağın dibinde oturmaktadır. Dağ düşer mi diye korkar durur. Facir ise, günahı burnunun üzerinden geçen bir sinek gibi görür."

İbni Mes'ud bunu söyledikten sonra eliyle, şöyle diyerek, burnundan sinek kovalar gibi yapmıştır.

Sonra dedi ki: *"Ben Rasûlullah'ın şöyle söylediğini duydum:*

'Allah, mümin kulunun tevbesinden, tıpkı şu kimse gibi sevinir: Bir adam hiç bitki bulunmayan, ıssız, tehlikeli bir çölde, beraberinde yiyeceğini ve içeceğini üzerine yüklemiş olduğu bineği ile birlikte seyahat etmektedir. Bir ara (yorgunluktan) başını yere koyup uyur. Uyandığı zaman görür ki, hayvanı başını alıp gitmiştir. Her tarafta arar ve fakat bulamaz. Sonunda aç, susuz, yorgun ve bitap düşüp: 'Hayvanımın kaybolduğu yere dönüp orada ölünceye kadar uyuyayım' der. Gelip ölüm uykusuna yatmak üzere kolunun üzerine başını koyup uzanır. Derken bir ara uyanır. Bir de ne görsün! Başı ucunda hayvanı durmaktadır, üzerinde de yiyecek ve içecekleri. İşte Allah'ın, mümin kulunun tevbesinden duyduğu sevinç, kaybolan bineğine azığıyla birlikte kavuşan bu adamın sevincinden fazladır.' Müslim'in bir rivayetinde şu ziyade var:

'(Sonra adam sevincinin şiddetinden şaşırarak şöyle dedi: 'Ey Allah'ım! Sen benim kulumsun, ben de senin Rabbinim.)' " [13]

"De ki: Ey günahta aşırı giderek nefislerine zulmetmiş kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Muhakkak ki Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir. Öyleyse azap gelmeden önce Rabbinize dönün ve O'na teslim olun. Sonra kimseden yardım göremezsiniz." [14]

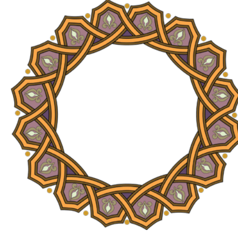
Kullarıyla muamelesi bu olan Allah, kullarını terk edebilir mi? Asla!

Bilakis âlemlerin Rabbi olan Allah'ın ona muhtaç olan, fakir olan kulları olan biz, O'nunla muamelemizi dünyamız ve hevamız uğruna gevşettik, O'na karşı sürekli günah içerisinde olduk.

Rabbimizden dileğimiz, bizi kendi kitabına sarılan ve kendisinin kullarına olan bu rahmetini unutmayan ve uman kullarından yazmasıdır.

Bir sonraki sayımızda kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun' duamız ile...

13. *Buhari, Müslim, Tirmizi*
14. *39/Zümer, 53-54*

Gerçek Sevgi (Kulak)

'Bebeğimi görebilir miyim?' dedi yeni anne. Kucağına yumuşak bir bohça verildi ve mutlu anne, bebeğinin minik yüzünü görmek için kundağı açtı ve şaşkınlıktan adeta nutku tutuldu! Anne ve bebeğini seyreden doktor hızla arkasını döndü ve camdan bakmaya başladı. Bebeğin kulakları yoktu... Muayenelerde, bebeğin duyma yetisinin etkilenmediği, sadece görünüşü bozan bir kulak yoksunluğu olduğu anlaşıldı.

Aradan yıllar geçti, çocuk büyüdü ve okula başladı. Bir gün okul dönüşü eve koşarak geldi ve kendisini annesinin kollarına attı. Hıçkırıyordu. Bu onun yaşadığı ilk büyük hayal kırıklığıydı. Ağlayarak: *'Büyük bir çocuk, bana ucube dedi.'* diye şikayet etti.

Küçük çocuk bu kulak eksikliğiyle büyüdü. Arkadaşları tarafından seviliyordu ve oldukça da başarılı bir öğrenciydi. Sınıf başkanı bile olabilirdi, eğer insanların arasına karışmış olsaydı. Annesi, her zaman ona: *'Genç insanların arasına karışmalısın'* diyordu. Ancak aynı zamanda yüreğinde derin bir acıma ve şefkat hissediyordu.

Delikanlının babası, aile doktoruyla oğlunun sorunu ile ilgili görüştü:

— Hiçbir şey yapılamaz mı? diye sordu. Doktor:

— Eğer bir çift kulak bulunabilirse, organ nakli yapılabilir, dedi. Böylece genç bir adam için kulaklarını feda edecek birisi aranmaya başlandı. İki yıl geçti. Bir gün babası:

— Hastaneye gidiyorsun oğlum. Annen ve ben, sana kulaklarını verecek birini bulduk. Ancak unutma, bu bir sır dedi.

Operasyon çok başarılı geçti. Yeni görünümüyle psikolojisi de düzelen genç, okulda ve sosyal hayatında büyük başarılar elde etti. Daha sonra evlendi ve diplomat oldu.

Yıllar geçmişti, bir gün babasına gidip sordu:

'Bilmek zorundayım. Bana bu kadar iyilik yapan kişi kim? Ben o insan için hiçbir şey yapamadım.'

'Bir şey yapabileceğini sanmıyorum' dedi babas. 'Fakat anlaşma kesin şuanda öğrenemezsin, henüz değil...' Bu derin sır yıllar boyunca gizlendi.

Ancak bir gün o sırrın açığa çıkma zamanı geldi. Hayatının en karanlık günlerinden birinde, annesinin cenazesi başında babasıyla birlikte bekliyordu. Babası yavaşça annesinin başına elini uzattı, kızıl kahverengi saçlarını eliyle geriye doğru itti, annesinin kulakları yoktu.

Annen hiçbir zaman saçını kestirmek zorunda olmadığı için çok mutlu oldu diye fısıldadı babası. Ve hiç kimse, annenin daha az güzel olduğunu düşünmedi değil mi? Gerçek güzellik fiziksel görünüşe bağlı değildir, ancak kalptedir! Gerçek mutluluk gördüğün şeyde değildir, asıl görünmeyen yerdedir. Gerçek sevgi, yapıldığı bilinen şeyde değil, yapıldığı halde bilinmeyen şeydedir.

Taif Seferi

Enes YELGÜN
enesyelgun@tevhiddergisi.net

Müslüman, ihlaslı olarak ve ihsan ilkesi üzerine attığı her adımını sonuçlar üzerinden asla değerlendirmemelidir. Bizler yola çıkmaktan sorumluyuz. İşi sonuca götürecek ve amelleri bereketlendirecek olan Allah'tır subhanehu ve teâlâ.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selam, O'nun Rasûlü'ne olsun.

Geçen yazımızda Allah Rasûl'ünün *sallallahu aleyhi ve sellem* Taif dönüşünde melekler ile karşılaşmasını ve meleklerin yaptığı teklifi anlatmıştık. Tüm insanlığa rahmet Peygamberi olarak gönderilen Muhammed Taiflilerin helak edilmesini istememiş ve nefsi için değil sadece Allah için öfkelendiğini ve intikam aldığını gösteren şu cümleleri sarf etmiştir:

"Hayır! Ben onların helak olmalarını istemem. Bilakis, Allah'ın onların nesillerinden, yalnız Allah'a ibadet edecek, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayacak kimseler çıkarmasını dilerim." [1]

Gerçekten siyerin her bir karesinde bu tabloya şahit olmak mümkündür. Allah Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* Allah'ın haklarından herhangi bir tanesine tecavüz olduğunda hemen tepkisini koymuş ama nefsi ile alakalı hususlarda her zaman affedici ve anlayışlı olmuştur.

Aişe annemiz şöyle buyuruyor:

"Muhammed'in ahlakı Kur'an'dı. Darılırsa Kur'an darıldığı için darılır, beğenirse Kur'an beğendiği için beğenirdi. Kendi nefsi için intikam almazdı. Kızması ve beğenmesi Allah'ın rızası içindi." [2]

1. *Buhari*
2. *Buhari, Müslim*

"Allah'ın rahmeti sebebiyledir ki, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, çevrenden dağılır giderlerdi." [3]

"Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem *kader konusunda tartışanlara ise öfkelenmiş ve: 'Siz bununla mı emrolundunuz? Ben size bunun için mi gönderildim? Sizden öncekiler bu konuda tartıştıkları için helak oldular. Bir daha bu konuda tartışmamanızı emrediyorum.' buyurmuştur."* [4]

Bu meselede kızgınlığını açıkça ifade eden Allah Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* Mekke'de kendisine yıllarca eziyet edenleri Mekke'ye bir komutan olarak girdiğinde affetmiştir. Maalesef günümüzde birçok şey tersine döndüğü gibi Peygamberden bize miras kalan bu ahlak da tersine dönmüştür. Kendilerini Muhammed'in ümmetine nispet edenler Allah'ın hakları ayaklar altına alındığında sınırsız mazeretler bularak anlayış gösterme yarışına girerken, kendi nefislerine dokunan en ufak durumda yeri göğü inletmektedirler.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* melekler ile bu diyaloğundan çıkan başka bir nokta ise, Allah'ın yardımı ile alakalı sünnetullahtır. Öncelikle şu bilinmelidir ki, Allah *subhanehu ve teâlâ* iman etme iddiasında bulunan kullarını çeşitli zorluklarla imtihan edecektir. Hatta bu imtihanlar öyle bir seviyeye gelecektir ki Peygamber ve yanındakiler: *'Allah'ın yardımı ne zaman?'* diye sormaya başlayacaklardır.

"Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takva gösterirseniz, muhakkak ki bu, (yapılacak) işlerin en değerlisidir." [5]

"İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece 'İman ettik.' demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır." [6]

"(Ey müminler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve beraberindeki müminler: 'Allah'ın yardımı ne zaman?' dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır." [7]

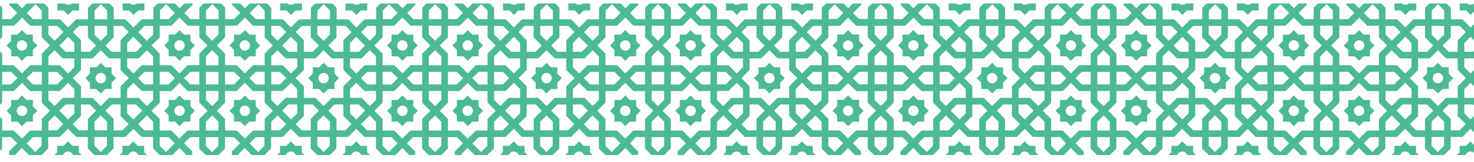
İşte siyerde bu vb. hadiseler bizlere Allah'ın yardımının nasıl geleceğine dair ipuçları vermektedir.

Birinci adım olarak Allah Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu davaya hizmet edebilmek için bir an bile durmadan çalışmıştır. Daha sonrasında ise yapacağı ameller ile alakalı olarak tedbirlerini gözden geçirmiş ve Rabbine hakkıyla tevekkül etmiştir. Önceki yazılarımızda Allah Rasûlü'nün Taif seferi öncesinde yaptıklarını anlattığımız bölümler bu duruma işaret etmektedir. Sonuç olarak zahiren bir başarısızlık durumu açığa çıktığında da Rabbine karşı acziyetini ifade ederek O'ndan yardım talep etmiş, en önemlisi de eğer Rabbi ondan razı ise başına gelenlerin çok da önemli olmadığını yaşantısıyla göstermiştir. Tüm bunların akabinde de Rabbinin yardımını açık bir şekilde görmüştür.

Kendilerini Muhammed'in ümmetine nispet edenler Allah'ın hakları ayaklar altına alındığında sınırsız mazeretler bularak anlayış gösterme yarışına girerken, kendi nefislerine dokunan en ufak durumda yeri göğü inletmektedirler.

Bugün İslam davasına hizmet eden fertler Allah'ın yardımının gecikmesi nedeniyle hizmetten yüz çe-

3. 3/Âl-i İmran, 159
4. Tirmizi, İbni Mace
5. 3/Âl-i İmran, 186
6. 29/Ankebut, 2-3
7. 2/Bakara, 214

virmekte ya da safların en gerisinde durmaktadırlar. Ancak kendilerinin gerçekten yardımı hak edecek şartları yerine getirip getirmediklerini kontrol etmemektedirler. İşte siyerdeki bu sahneler, sağlama yapabilmek için hizmet ehli Müslümanlara eşsiz bir fırsat sunmaktadır. Eğer bizler Allah'ın Rasûl'ü *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi Rabbimize hakkıyla tevekkül edip yola çıkmış ve sonunda ayaklarımız kanlar içinde kalmış ise, ellerimizi açıp meleklerin yardıma gelmesini gönül rahatlığı ile isteyebilir ve bekleyebiliriz.

Allah Rasûl'ü meleklerle bu diyaloğa girdikten sonra Mekke'ye geri dönerken bir üzüm bahçesinde dinlenmek için durdu. Öncelikle burada yaşanan hadiselerin siyer kitaplarında nasıl nakledildiğine bakalım sonra da birkaç noktaya değinmeye çalışalım:

"Peygamber yaralı bir vaziyette ve güçlükle Taif dışında Mekkelilere ait bir bahçeye sığınabildi. Bahçe, Bedir Gazvesinde Mekkeli müşriklerin safında öldürülecek olan Rebi'a b. Abdişemsin oğulları Şeybe ve Utbe'ye aitti.

Aslen Irak'ta Musul civarındaki Ninova şehrinden Hristiyan bir köle olan Addas, efendileri Şeybe ve Utbe'nin emriyle Peygambere bir tabak üzüm sundu. Peygamber 'Bismillah' diyerek üzümü yemeye başlayınca bu Addas'ın dikkatini çekti ve bu sözlerin buralarda söylenmediğini ifade etti. Peygamber Addas'ın Ninovalı olduğunu öğrenince orasının Yunus b. Mettâ'nın memleketi olduğunu ve kendisinin de onun gibi bir Peygamber olduğunu bildirdi. Bu konuşmadan memnun olan Addas, efendilerine rağmen Müslüman oldu.

Taif seferi boyunca alaya alınan, taşlanan ve şehri terk etmeye mecbur bırakılan Peygamber Şeybe ve Utbe'nin bağında iki rekât namaz kıldıktan sonra şu meşhur duayla Allah'a yöneldi:

'İlahî! Güç ve kuvvetimin zayıflığıyla, çare ve imkânlarımın kısıtlılığıyla, insanların gözünde ifade ettiğim kişiliğimin önemsizliğiyle sana sığınıyorum.

Ey merhametlilerin en merhametlisi! Sen sıkıntıya ve zulme uğrayanların Rabbisin. Sen benim Rabbimsin. Beni kimlere emanet ediyorsun? Bana sert ve kaba davranan bir yabancıya mı? Yoksa davamda bana üstün kılacağın bir düşmana mı?

Senin katından bana bir gazap ve öfke olmadığı sürece, ben bu başıma gelenlere hiç aldırmayıp katlanırım. Ama senin katından gelecek bir himaye her zaman çok daha hoştur.

İnecek gazabına ya da benim başıma gelebilecek öfkene karşı karanlıkları aydınlatan, dünya ve ahiretteki işleri düzene sokan senin nuruna sığınıp himaye talep ederim. Sen hoşnut oluncaya dek (benim tarafımdan) yapılacak tevbelere layıksın. Kuvvet ve kudret ancak sendedir.' " [8]

İbn İshak, Vâkıdî ve İbn Sad gibi siyer alimlerine göre, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Taif'ten Mekke'ye dönerken Nahle-i Yemeniyye denilen yerde konaklamış, geceleyin Cin suresinin şu ayetlerini okurken Nesîbîn'den gelen yedi cin kendisini dinlemiştir:

"(Ey Muhammed!) De ki: 'Bana cinlerden bir topluluğun (Kur'an'ı) dinleyip şöyle dedikleri vahyedildi: Şüphesiz biz doğruya ileten hayranlık verici bir Kur'an dinledik de ona inandık. Artık Rabbimize hiç kimseyi asla ortak koşmayacağız.

Doğrusu Rabbimizin şanı çok yücedir. Ne bir eş edinmiştir ne de bir çocuk.

Demek bizim beyinsiz olanımız Allah hakkında doğruluktan uzak sözler söylüyormuş.

Şüphesiz biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında asla yalan söylemeyeceklerini sanıyorduk.

Doğrusu insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazılarına sığınırlardı da cinler onların taşkınlıklarını artırırlardı.

Gerçekten onlar da sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi öldükten sonra tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı.

Kuşkusuz biz göğe ulaşmak istedik, fakat onu çetin bekçilerle ve yakıcı ışıklarla dolu bulduk.

Halbuki biz, (daha önce) göğün bazı yerlerinde gayb haberlerini dinlemek için otururduk. Fakat şimdi her kim dinlemeye kalkacak olursa, kendini gözetleyen yakıcı bir ışık bulur.' " [9]

Yine Vâkıdî, bu olayla ilgili olarak Ahkaf suresinin 29. ayeti ve devamındaki birkaç ayetin indiğini ve Rasûlullah'ın Nahle'de birkaç gün kaldığını rivayet etmiştir.[10]

---

8. İbni Hişâm
9. 72/Cin, 1-9
10. İbni Sa'd, Taberî

Müslüman, hayatındaki kulluk oranını ve kalbinde kibir olup olmadığını öğrenmek istiyorsa dua ile ne kadar hemhâl olduğuna bakmalıdır. Duadan uzak bir dil, kibir ile dolmuş bir kalbin en açık alametidir.

"Hani cinlerden bir grubu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Kur'an'ı dinlemeye hazır olunca (birbirlerine): 'Susun!' demişler, Kur'an'ın okunması bitince uyarıcılar olarak kavimlerine dönmüşlerdi.

Ey kavmimiz, dediler. Doğrusu biz Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan, hakka ve doğru yola ileten bir kitap dinledik.

Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun. Ona iman edin ki Allah da sizin günahlarınızı kısmen bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun." [11]

Buhari ise İbn Abbas'tan şu rivayeti nakleder:

"Peygamber ashabından birkaç kişi ile birlikte Ukaz çarşısına gitmek üzere yola koyuldu. O tarihte cinler semadan haber almaktan alıkonuluyor, haber almak için semaya yükseldikçe üzerlerine ateş parçaları atılıyordu.

Semadan kovulan cinlere: 'Neden hiçbir haber getirmiyorsunuz?' diye soruldu. Onlar da: 'Semadan haber almaktan alıkonulduk; üzerimize ateş parçaları atıldı.' dediler. Bunun üzerine birbirlerine: 'Sizinle semanın haberi arasına giren yeni vuku bulmuş bir şeydir. Yeryüzünün doğusunu ve batısını dolaşın, sizinle semanın haberi arasına giren şeyi öğrenin.' dediler.

Tihame yolunu tutan yedi veya dokuz kişilik bir grup cin, o sırada Ukaz çarşısına gitmek üzere Nahle'de bulunan ve ashabına sabah namazını kıldıran Resûlullah'a rastladı. Cinler sabah namazında okunan Kur'an'ı işitince dinlemeye koyuldular ve: 'Bizimle semanın haberi arasına giren budur.' deyip kavimlerine döndüler. Kavimlerine 'Ey kavmimiz! Bizi doğru yola götüren, hayrete düşüren bir Kur'an dinledik, ona inandık. Biz Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayacağız.' dediler. Bunun üzerine:

"De ki: Cinlerden bir topluluğun Kur'an'ı dinlediği bana bildirildi." [12] şeklinde başlayan ayetler indirildi.

Bu rivayetlerden genel olarak anlaşılan Allah Rasûlü'nün risaleti sürecinde birkaç defa cinler ile muhatap olduğudur.

Taif seferinin bu bölümüyle alakalı dikkatimizi çeken ilk nokta, Allah Rasûl'ünün yaptığı duadır. Duanın içeriği elbette birçok inceliği barındırmakta ama öncelikle bakılması gereken husus Allah Rasûl'ünün *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatında duanın yeridir.

Hadis kitaplarını genel olarak incelediğimizde şu hakikat bariz bir şekilde karşımıza çıkar: Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatının her anında duadan bir iz vardır. Çünkü o, kulluğun özünü en iyi şekilde idrak eden bir Peygamberdi. Kulluk, kişinin acziyet içinde olduğunu hatırından hiçbir zaman çıkartmadan, her anında Rabbinden yardım talep etmesidir.

"Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz."

O yüzden Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatındaki en küçük meseleden en büyük olaya kadar her mevzuda Rabbine yönelmiş ve ashabına da bunu tavsiye etmiştir:

"Sizden herkes, ihtiyaçlarının tamamını Rabbinden istesin, hatta kopan ayakkabı bağına varıncaya kadar istesin." [13]

11. 46/Ahkaf, 29-31

12. 72/Cin Suresi, 1-9

13. Tirmizi

Bizler Müslümanlar olarak inançlarımızdan ve inancımızın hayata yansıyan yönlerinden gurur duymalı, kendimizi farklı psikolojilere sokmamalıyız.

Müslüman, hayatındaki kulluk oranını ve kalbinde kibir olup olmadığını öğrenmek istiyorsa dua ile ne kadar hemhâl olduğuna bakmalıdır. Duadan uzak bir dil, kibir ile dolmuş bir kalbin en açık alametidir.

Bu bölümden çıkan başka bir ders ise Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatının her alanında İslam'ın şiarlarını açıktan yaşıyor olması ve bunun davetine olan katkısıdır. Peygamber Taiften çıkıp da sığındığı bahçede Addas ile karşılaşınca besmele çekerek ikramı yemeye başladı. Bunun sonucunda bir diyalog yaşandı ve davete muhatap olan Addas Müslüman oldu. Aynı şekilde Allah Rasûlü Yunus Peygamberin kavminden bir fert görerek Tevhid davetinin ne kadar köklü olduğuna pratik olarak bir kez daha şahitlik etti.

İslam'ın şiarlarını en zor zamanlarda dahi açığa çıkarma konusunda Peygamberin tutumu bu iken, günümüzde Müslümanlar rahatlık içinde olmalarına rağmen bir gizlenme haline girmektedirler. Daha da kötüsü bunu da davetin maslahatı için yaptıklarını iddia etmektedirler. Bizler Müslümanlar olarak inançlarımızdan ve inancımızın hayata yansıyan yönlerinden gurur duymalı, kendimizi farklı psikolojilere sokmamalıyız. Her ortam ve her an davet için bir fırsattır. En güzel davet ise, kişinin yaşantısında İslam'ın yansımasını muhataplarına güzel bir şekilde gösterebilmesidir.

Taif seferini bu son bölümü ile beraber incelediğimizde ortaya çıkan en önemli husus ise, Allah *subhanehu ve teâlâ* için atılan hiçbir adımın dünya ve ahirette karşılıksız kalmayacağı gerçeğidir. Zahiren bakıldığında ciddi bir başarısızlık gibi gözüken Taif girişimi sonuç itibari ile şu güzelliklere vesile olmuştur:

— Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* melekler ile muhatap olmuş ve Rabbinin ne kadar güçlü olduğuna, onu asla yalnız bırakmayacağına bir kez daha şahitlik etmiştir.

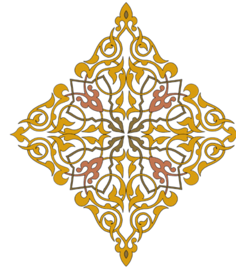
— İnsanlar onun davetinden yüz çevirirken, başka bir alemden gelen cinler Peygamberin *sallallahu aleyhi ve sellem* hitabını işitip, iman etmişlerdir.

— Tevhid davetinin Âdem'e *aleyhisselam* kadar uzanan bir halka olduğunun kanlı canlı örneğini Addas üzerinden görmüştür.

— Allah *subhanehu ve teâlâ* Peygamberinin *sallallahu aleyhi ve sellem* duasını kabul etmiş ve Taifliler daha sonrasında Müslüman olmuşlardır. Hatta riddet olaylarında Mekke ve Medine dışında iman üzere sebat eden tek şehir Taif olmuştur.

Müslüman, ihlaslı olarak ve ihsan ilkesi üzerine attığı her adımını sonuçlar üzerinden asla değerlendirmemelidir. Bizler yola çıkmaktan sorumluyuz. İşi sonuca götürecek ve amelleri bereketlendirecek olan Allah'tır *subhanehu ve teâlâ*.

Davamızın sonu; Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamddır.

Allah şöyle buyurur:

"Sadece Allah zikredildiğinde ahirete inanmayanlar bir tiksinti duyar; O'nun dışındakiler anıldığında ise, içleri açılır." [1]

Bu ayet-i kerime her ne kadar Peygamberin zamanında yaşanan somut bir olayı, müşriklerin kendi ilahlarından söz edildiğinde ferahladıklarını, keyiflerinden dört köşe olduklarını; tevhid anlayışından söz edildiğinde ise keyiflerinin kaçtığını ve nefret ettiklerini ortaya koyuyorsa da işin aslına bakıldığında çeşitli ortamlarda ve zamanlarda gözlemlenebilecek psikolojik bir durumu sergilediği anlaşılmaktadır. Çünkü bazı insanlar ne zaman yalnız Allah'ı ilah, yalnız O'nun şeriatını kanun, yalnız Allah'ın programını hayat düzeni olarak kabul etmeye çağrılsınlar içleri burkulur, canları sıkılır. Yeryüzünün beşerî programlarına, beşerî düzenlerine, beşerî yasalarına söz geldiğinde ise neşelenir, keyifleri yerine gelir, bu sözle içleri açılır. Artık görüş alışverişi için gönüllerini açarlar. İşte bu ayette yüce Allah'ın, bir tip olarak kendilerinden söz ettikleri de bunlardır. Bunlar, her yerde ve her zaman aynı tip insanlardır. Çevreleri ve çağları farklı da olsa, renkleri ve milletleri ayrı da olsa bu insanlar, fıtratları bozulmuş, karakterleri yozlaşmış kimselerdir.[2]

---

1. *39/Zümer, 45*
2. *Seyyid Kutub Fi Zilali'l Kur'an, ilgili ayetin açıklaması.*

Terk Edilmiş Sünnetler: Hacamat Yaptırmak

Emre ACAR
emreacar@tevhiddergisi.net

Sağlıklı yaşamanın formülü Kur'an ve Sünnettedir. Sağlığımız için ilk etapta Kur'an ve Sünnetin bize söylediklerini uygulamak gerekir. Biliyoruz ki, Allah ve Rasûlü bizim faydamıza olanı yapmayı emreder. Ve şu dönemde Kur'an ve Sünnetin söylediği birçok tedavi yöntemi, tıp tarafından da kabul edilmekte ve insanlara önerilmektedir.

Bizlere sağlık nimeti sunan, hastalığımıza şifa, derdimize derman veren Rabbimize hamd; sağlıklı yaşamanın yollarını en ince ayrıntısına kadar beyan eden Rasûlullah'a salât ve selam olsun.

Değerli kardeşim,

Huzur kaynağımız İslam, maneviyata önem gösterdiği gibi insanın sağlığına da önem gösterir. Tırnak kesmekden diş fırçalamaya kadar her konuda insan sağlığına zararlı olanlar ile faydalı olanları öğretir. Ve insanın bile bile sağlığına zarar vermesini de kesin bir dille yasaklar.

"Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın." [1]

"Kendi kendinizi öldürmeyin." [2]

Rabbimizin bu emri gereği Müslüman sağlıklı yaşamaya hassasiyet göstermelidir. *'Aman bundan adam mı ölürmüş'* ya da *'Bu da zarar verir mi? Atın ölümü arpadan olsun.'* diyerek sağlığını hafife almamalıdır.

Çünkü sağlık, hafife alınacak bir konu değildir. Bilakis en çok şükredeceğimiz ve kendisini muhafaza edeceğimiz nimetlerdendir. Etrafımız-

1. *2/Bakara, 195*
2. *4/Nisa, 29*

da öyle insanlar görmekteyiz ki kimisinin eli yok, kimisinin ayağı yok, kimisinin dili lal, kulağı sağır, kimisinin gözü kör. Hatta öyle insanlar görüyoruz ki o manzaraya karşı şaşkınlığımızı ve korkumuzu ancak *"Subhanallah"* diyerek ifade edebiliyoruz.

Eğer bu gördüğümüz manzaralar bizleri halen sağlığımız için şükretmeye ve onu muhafaza etmeye sevk etmiyorsa biz gerçekten Rasûlullah'ın buyurduğu gibi nankör olan insanlardanız. Hastaneye düştükten ya da yoğun bakıma yatırıldıktan sonra sağlığın kıymetini anlamak anlamsızdır. Nimetin kıymetini nimet gittikten sonra anlıyorsak, demek ki bizler aldanmış olan insanlardanızdır.

"İki nimet vardır ki insanların çoğu (onları değerlendirme hususunda) aldanmıştır: Sağlık ve boş zaman." [3]

Değerli kardeşim!

Yukarıda da belirttiğim gibi bazı insanlar vardır ki sağlığının kıymetini hiç bilmezler. Bir de öyle insanlar vardır ki sağlığını yanlış yerde aramaktadırlar. Ya bir türbeye gider dua eder, o kabirden şifa bekler ya da bir şeyhe gider muska yaptırır hastalığına şeyhinin şifa vereceğine inanır. Ya da zarar ve faydalarını bilmediği, ismini dahi aklında tutmada zorlandığı, bir hastalığı iyileştirirken diğer taraftan bin tane hastalık üreten ilaçlar peşinde koşmaktadırlar. Bir poşet dolusu ilacı vardır. Bunlara bağımlıdır. Bunları bir gün aksatırsa hayatının biteceğini vehmeder.

Ama bu insanlar, bir güne bir gün ilaçlar peşinde koştuğu gibi, Allah ve Rasûlü hangi tedaviyi önerir diye Kur'an ve Sünnete bakmazlar. Şifayı Şafii olan Allah'da aramazlar. *"Sadaka ömrü uzatır"* hadisi ile amel etmek için, aslında kendi menfaati, ömrünü uzatmak için sadaka üstüne sadaka verir ama Peygamberimizin sağlık için yaptığı uygulamaları bir güne bir gün araştırmaz. Kur'an ve Sünnetten toplum olarak külliyen uzaklaştığımız için, sağlıklı maneviyat olmadığı gibi sağlıklı yaşam da yok olmuştur.

Maddi ve manevi hastalıkların tedavisinde bizlere örnek olan Peygamberimiz hasta bir kişi yanına geldiği zaman onu Kur'an'da şifa olarak belirtilen şeylere yönlendirmiştir. Sahabenin biri Peygamberimizin yanına geldi ve: *'Ey Allah'ın Rasûl'ü! Benim kardeşimin karnı ağrıyor. Ne yapmalıdır?'* dedi. Peygamberimiz: *'Bal yesin. Çünkü Rabbimiz ayette: 'Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rabbinin sana kolaylaştırdığı (yayılım) yollarına gir. Onların karınlarından çeşitli renklerde bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünen bir (toplum) için bir ibret vardır.'* [4] *buyurur.'* demiştir. Bu sahabe kardeşine gidip bal yemesini söyler...

Kur'an ve Sünnetten toplum olarak külliyen uzaklaştığımız için, sağlıklı maneviyat olmadığı gibi sağlıklı yaşam da yok olmuştur.

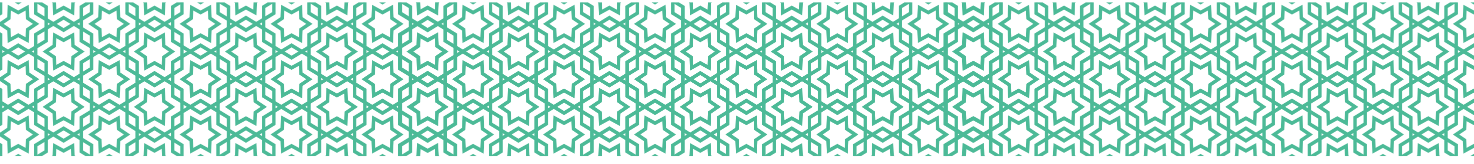
Kıssa bu şekilde devam etmektedir. Bu kıssanın bize vermek istediği mesaj şudur: Sağlıklı yaşamanın formülü Kur'an ve Sünnettedir. Sağlığımız için ilk etapta Kur'an ve Sünnetin bize söylediklerini uygulamak gerekir. Biliyoruz ki, Allah ve Rasûlü bizim faydamıza olanı yapmayı emreder. Ve şu dönemde Kur'an ve Sünnetin söylediği birçok tedavi yöntemi, tıp tarafından da kabul edilmekte ve insanlara önerilmektedir.

Değerli kardeşim,

Yukarıda belirttiğimiz iki topluluk şifa aramada ve sağlıklı yaşamda hata etmişlerdir. Huzur ve esenlik kaynağı İslam, sağlıklı yaşamanın yollarını en ince ayrıntısına kadar bize öğretmiştir. Sağlıklı yaşamanın elbette birçok yolları vardır. Burada bunlara değin-

3. Buhari

4. 16/Nahl, 69

mek mümkün değildir. Ancak Peygamberimizin hem terk edilmiş bir sünnetini ihya etmek adına hem de sağlığımıza pek çok faydasının olması sebebi ile sağlıklı yaşamanın yollarından hacamatı bu yazımızda yazmaya çalışacağız.

Öncelikle, *'hacamat nedir?'* diye sorarsak şu şekilde tanımlayabiliriz: Hacamat, deriden ufak ensizyonlardan vakum yolu ile kan alınmasıdır. Yani hacamat, deri altında biriken pis kanları almaktır.

Hacamat yaptırmak Peygamberimizin önemli sünnetlerindendir. Peygamberimiz ayın belli günlerinde periyodik olarak hacamat yaptırmıştır.

Ebu Kesbe el-Ensari *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Rasûlullah başından ve iki omuzu arasından hacamat olur ve: 'Kim bu kandan akıtırsa, herhangi bir hastalık için, bir başka ilaçla tedavi olmasa da zarar görmez!' buyururdu." [5]

Rasûlullah'ın bizzat kendisi Ebu Taybe adında bir Haccama hacamat yaptırmış ve başından kan aldırıp haccama ücretini ödemiş ve şöyle buyurmuştur:

"Kan aldırma yollarının en güzeli hacamattır. (Yahut hacamat sizin en iyi tedavi yollarınızdır.)" [6]

Peygamberimiz hacamat yaptırmayı hadislerinde çokça övmüş ve hacamatı yaptırmamızın gerekliliğine vurgu yapmıştır. O kadar ki melekler dahi İsra ve miraç olayında Peygamberimize ümmetine hacamatı tavsiye etmesini ve kendisinin de hacamatı yaptırmasını söylemişlerdir.

Rasûlullah şöyle dedi:

"İsra ve miraca çıktığım zaman geçtiğim her melek topluluğu bana şöyle dediler: 'Ey Muhammed! Mutlaka hacamatı tavsiye et.' " [7]

Başka bir hadiste Rasûlullah şöyle buyuruyor:

"Her bir melek topluluğunun yanında geçtiğimde, melekler bana: 'Ey Muhammed! Ümmetine hacamatı emret.' dediler." [8]

"Üç şeyde şifa vardır: Bal şerbeti içmekte, hacamat şişesi takmakta (kan aldırmakta), kızgın demirle dağlama yapmakta. Fakat ben dağlama yaptırmayı sevmem." [9]

"Her kim ayın on yedi, on dokuz ve yirmi birinci günlerinde kan aldırırsa kan hücumundan dolayı meydana gelen birçok hastalıklardan şifa bulur." [10]

Bu ve buna benzer hadislerden hacamatın sağlıklı yaşamada önemli rol oynadığını görmekteyiz. Maalesef toplum tarafından hacamat bilinmediği gibi Müslümanlar arasında da hacamat sünneti, terk edilmiştir. Terk edilmesinin birçok sebebi vardır mutlaka. Ancak gördüğümüz kadarıyla terk etmemize sebep olan etkenlerden bir tanesi de hacamat yaptırmanın faydalarını bilmemektir.

Hacamatın faydalarını yirmi yedi maddede toplayabiliriz:

"1. Hacamat, sinüzite iyi gelir. Özellikle soğuk kış mevsiminde sinüzit probleminden şikayet ediyor ve doğal bir tedavi yöntemi arıyorsanız, uzman ellerde yapılabilecek olan hacamat uygulaması sizin için ideal bir tedavi seçeneği olabilir.

2. Hacamat, baş ağrılarını giderir. Sık sık baş ağrısı problemleri ile hayatınızın zindan olduğu durumlarda sorunun kaynağının vücudunuzda dolaşan pis kan olması muhtemeldir. Buna tamamen doğal ve etkili bir çözüm arayışındaysanız hacamat uygulamasını deneyebilirsiniz.

3. Hacamat, kadın hastalıklarında etkilidir. Yumurtalıklarınız ya da rahim ağzı ile ilgili çeşitli sıkıntılarınız varsa hacamat uygulamasının kadın hastalıkları üzerindeki olumlu etkisinden yararlanabilirsiniz.

4. Hacamat, yorgunluğu giderir. Gün içerisinde çok fazla uyku uyuyor ve bu nedenle enerjinizin düştüğünü hissediyorsanız yorgunluğunuzu gidermek amacıyla işinin ehli kişilere hacamat uygulaması yaptırabilirsiniz.

5. Hacamat, bel, sırt ve diz ağrılarına iyi gelir. Bel bölgenizde, sırtınızda ya da diz kapaklarınızda şiddetli ağrılar yaşıyorsanız hacamat uygulaması ile kısa sürede etkin tedavi seçeneğinden faydalanabilirsiniz.

6. Hacamat, hormon tedavisinde destekçidir. Vücudunuzda meydana gelen çeşitli problemler nedeniyle

5. *Ebu Davud, Ibni Mace*
6. *Buhari, Müslim*
7. *Ahmet, Tirmizi, İbni Mace ve Hakim*
8. *Tirmizi sahih senetle*
9. *Buhari, Müslim*
10. *Ebu Davud Tirmizi*

hormon ilaçları kullanmak zorunda kaldığınız durumlarda, bu ilaçların yan etkilerini kanınızdan ve dolayısı ile vücudunuzdan temizleyebilmek için hacamat uygulaması yaptırabilirsiniz.

7. Hacamat, yüksek tansiyona iyi gelir. Dengesiz ve çoğu zaman yüksek tansiyondan şikayetçi olduğunuz durumlarda bu soruna neden olan pis kanı vücudunuzdan çıkarabilmek adına hacamat uygulamalarını tercih edebilirsiniz.

8. Hacamat, cinsel zayıflığı giderir. Özel hayatınız her geçen gün daha da kötüye gidiyorsa ve kendinizi cinsel olarak yetersiz hissediyorsanız hacamat uygulaması yaptırabilirsiniz.

9. Hacamat, kalp ve damar hastalıklarında destekleyicidir. Kalp rahatsızlıklarında ya da çeşitli kılcal damar tıkanıklıklarında hacamat uygulamasını destekleyici bir tür tedavi yöntemi olarak tercih edebilirsiniz.

10. Hacamat, beynin fonksiyonlarını arttırır. Düşünme kapasitenizi arttırmak ve beyninizin diğer organlarınızla olan iletişimini kuvvetlendirmek için hacamatın olumlu etkilerinden yararlanabilirsiniz. Bu sayede beyninizi çok daha yüksek kapasitede kullanabilir ve hem iş hem de özel hayatınızda bunun büyük yararlarını görebilirsiniz.

11. Hacamat, bağışıklık sistemini güçlendirir. Özellikle soğuk mevsimlerde sık sık hasta oluyor ve yataklara düşüyorsanız bağışıklık sisteminizin zayıf olması muhtemeldir. Buna bir çözüm olarak hacamat uygulamasını deneyebilirsiniz.

12. Hacamat, kan üretimini destekler. Kansızlık gibi problemlerin önüne geçebilmek ve kanın vücudunuzda çok daha rahat ve sağlıklı bir şekilde üretilmesini sağlamak için düzenli hacamat uygulamaları sizin için ideal bir çözüm olabilir.

13. Hacamat, konsantrasyonu arttırır. Dikkat dağınıklığı ve konsantrasyon eksikliği gibi problemler yaşadığınız durumlarda hacamatın muhteşem etkilerinden yararlanabilmeniz mümkündür. Uzman kişilerin ellerinde uygulatabileceğiniz hacamat ile kısa sürede bu tür sorunların üstesinden gelebilirsiniz.

14. Hacamat, sivilceleri giderir. Sivilce ve sivilce izleri ile dolu bir cilde sahipseniz uzman kişiler tarafından yapılabilecek olan hacamat uygulaması ile kısa sürede çok daha pürüzsüz ve temiz bir cilde kavuşabilirsiniz. Hiçbir yan etkisi olmayan hacamat ile cilt altındaki kan akışını hızlandırarak sivilceleriniz üzerinde kesin çözüm sağlayabilirsiniz.

15. Hacamat, çıbanı söndürür. Vücudunuzun çeşitli noktalarında çıkan çıban problemlerinde tamamen doğal bir tedavi yöntemi arayışındaysanız hacamatı güvenle tercih edebilirsiniz.

16. Hacamat, vücuttaki kortizon seviyesini yükseltir. Böbreküstü bezleri tarafından salgılanan ve bir tür steroit şeklinde de tanımlanabilen kortizon hormonu, vücut için önemli birçok hayati görevi üstlenmektedir. Bu nedenle hacamat uygulaması ile vücudunuzda üretilen kortizon seviyesini yükseltebilir ve bunun yararlarını hem kısa hem de uzun vadede görebilirsiniz.

Huzur ve esenlik kaynağı İslam, sağlıklı yaşamanın yollarını en ince ayrıntısına kadar bize öğretmiştir.

17. Hacamat, hafızayı güçlendirir. Unutkanlık problemleri yaşıyor ve bu nedenle özellikle eğitim hayatınızda büyük zorluk çekiyorsanız hacamat uygulaması ile hafızanızı güçlendirebilir ve çok daha verimli bir hafızaya sahip olabilirsiniz. Hacamat ayrıca okuduğunu algılama konusunda da önemli bir destekleyici tedavi yöntemi şeklinde tanımlanabilmektedir.

18. Hacamat, ödem gidericidir. Çeşitli nedenlerle vücudunuzda meydana gelen ödem problemlerinde hacamat uygulaması yaptırabilir ve kısa sürede ödem atıcı etkilerine gözlerinizle şahit olabilirsiniz.

Hacamat,
ölüm dışında her şeye faydalıdır.

19. Hacamat, vücuttaki şişlikleri dindirir. Vücudunuzun farklı bölgelerinde sizi fazlasıyla rahatsız eden şişlik problemlerinde deri altındaki kan akışını hızlandırabilmek ve şişlikleri dindirebilmek amacıyla hacamat uygulamasından yararlanabilirsiniz.

20. Hacamat, çocuklarda beyin gelişimini destekler. Küçük yaşlarda en azından bir kez bile hacamat uygulaması yaptırılması, gelecek zaman içerisinde çocuklardaki beyin gelişimini fazlasıyla etkilemektedir. Bu nedenle küçük çocuklarınıza işinin ehli kişiler tarafından hacamat yaptırabilirsiniz.

21. Hacamat, vücutta meydana gelen gazı atar. Yediğiniz yemeklerden sonra ya da gün içerisinde herhangi bir zamanda gaz problemleri nedeniyle kendinizi huzursuz ve mutsuz hissediyorsanız hacamatın olumlu etkilerinden bu sorunu gidermek amacıyla faydalanabilirsiniz.

22. Hacamat, toksin temizliğinde kullanılır. Kandaki toksinlerin temizlenebilmesi ve etkin bir şekilde vücuttan dışarı atılabilmesi için olmazsa olmaz tedavi seçeneklerinden birisinin de hacamat uygulaması olduğu rahatlıkla söylenebilmektedir.

23. Hacamat, tümör ve kistlere karşı etkilidir. Vücuda yerleşen ve çoğu zaman kanser gibi ciddi ve ölümcül hastalıklara yol açabilen tümör ya da kistlerin temizliği için doğal bir tedavi seçeneği olarak hacamatı tercih edebilirsiniz.

24. Hacamat, zehirlenmelere karşı kullanılır. Besin, ilaç ya da farklı nedenlerle meydana gelen zehirlenmelerde vücudunuzdaki zararlı maddeleri dışarı atabilmek için en etkili tedavi yöntemlerinden birisi olan hacamatı gönül rahatlığı ile uygulatabilirsiniz.

25. Hacamat, romatizmayı iyileştirir. Romatizmal ağrılar günlerinizi kabusa çeviriyorsa ve sık sık yerinizden kalkacak gücü dahi kendinizde bulamıyorsanız hacamatın iyileştirici etkilerinden yararlanabilirsiniz.

26. Hacamat, bağırsak enfeksiyonlarını giderir. Çoğu durumda ishale neden olan bağırsak enfeksiyonlarını vücudunuzdan etkili bir şekilde atabilmek için hacamat uygulaması yaptırabilirsiniz.

27. Hacamat, mide problemlerini iyileştirir. Midede ülser ve daha farklı pek çok hastalıkta destekleyici bir tür tedavi yöntemi olarak hacamatı şifa kaynağı tercih edebilirsiniz." [11]

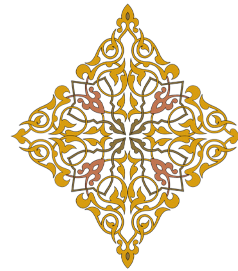
Değerli kardeşim,

Hacamatın faydaları elbette bunlarla sınırlı değildir. Öz olarak hacamat için şunu söylemek mümkündür. Hacamat, ölüm dışında her şeye faydalıdır.

Rabbim bizlere bu sünneti ihya etmeyi ve sağlımızı muhafaza etmeyi nasip etsin. Rabbim şifa bekleyen bütün hastalara şifa versin. Rabbim bizleri sağlığı için şükreden kullarından eylesin. (Allahumme amin).

Davamızın sonu, âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Bir sonraki yazımızda görüşme ümidi ile...

11. *www.faydalari.com/hacamatin-faydalari/ sitesinden daha detaylı bilgi alabilirsiniz.*

Gençliğin sürüklendiği tükenmişlik ve hiçleşme hakikatinin asıl ve en mühim sebebi; başta inanç zemininde olmak üzere aziz İslam'ın aile hayatından, evlerden, sokaklardan, çarşı pazardan, eğitim kurumlarından, kışladan, ekonomik alandan ve yönetimin her kademesinden çıkarılmış olmasından başka bir şey değildir.

Yıkım Çemberinde Hiçleşen Gençlik

Kerem ÇAĞLAR
keremcaglar@tevhiddergisi.net

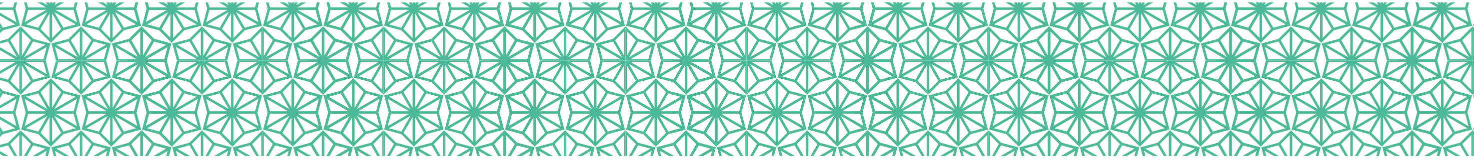
Orta Dünya olarak da tanımlanan İslam coğrafyasında ardı arkası kesilmeyen kaos ve krizlere her gün yenileri ekleniyor. Toplumda yerleşik olan genel kanaate göre tüm kötülüklerin, kaos, kriz ve savaşların tek kaynağı ve sebebi dış mihraklardır. Evet, Batı'nın ve Batıcılığın bu konudaki kötü sicili tarih kayıtlarında mevcut ve hepimizin gözleri önünde de caridir. Ancak toplumumuz içerisinde üretilmiş her kötülük, iğrençlik ve ihanetlerin sebebi olarak en kolay ve kestirme yoldan sadece Batı'yı ve Batıcıları suçlamak, sorumluluktan kaçmak ve hatta bizzat kendi öz nefsini aşağılamak anlamına gelir.

Batı'nın ve Batıcıların İslam coğrafyasında uyguladığı temel yöntem daima şu olmuştur: *'Baş düşer, gövde yıkılır!'*

Onlara göre *'baş'*, ümmetin her bir ferdinin hayat boyu kimliği ve yaşamının temel düsturu olan tevhid inancının, Bel'am b. Baura'nın ideolojik zürriyetinden olan münafık karakterli kötü bilginlerin yoğun çabalarıyla sulandırılmaya çalışılmasıyla daha kolay düşer. Nitekim tarih boyunca aynı senaryo uygulanmıştır. İslam'ın özü ve esası olan tevhid inancının kısmen yahut bütünüyle tahrif edilmeye çalışıldığı, hükümlerinin âtıl hale getirilmeye gayret edildiği, inanç zemininde ilhada (inkâra ve hakiki manalarını kaydırmaya) sapıldığı ve hayatın tümünden veya büyük bir kısmından çıkarılarak yerine envai beşerî ideolojilerin yerleştirildiği her devirde hakikaten de önce *'baş düşmüş'* sonra da *'gövde yıkılmıştır.'*

Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* nazil olduğu haliyle Tevhid dini İslam'a tâbiyet konusunda, bu akideden yüz çevirme ve ona karşı ilgisizlik şenaa"tinin işlenmesiyle beraber İslam coğrafyasındaki toplumlarda

müzmin bir yenilgi psikolojisi ve aşağılık kompleksi baş gösterdi. Bu ahvalden en çok etkilenen kesim ise, toplumun geleceği ve güvencesi olan (olması gereken) gençliktir.

Yaşadığımız şu devirde hayata gerçek anlamda bir keşmekeşlik hâli hakimdir. Cahiliye toplumu içerisinde hangi tarafa dönersek dönelim, insanın hayret duygularını dumura uğratan çelişkiler kumkumasıyla karşılaşıyoruz. Şeytanlaşmış insanların oluşturduğu yıkım çemberi giderek daralmakta ve aile mahremiyetine kadar müdahale etmektedir. Maruz kalınan bu *'sihir'*, toplumun ekseriyetini kendisine hayran bırakır bir duruma getirmiştir. Gözlere ve kalplere çekilen taaccüp/şaşkınlık perdeleri, toplumdan Firavuni yolun doğruluğunu kabul edip *'sihirbazların'* gösterdiği her numarayı kutsallaştırarak ona iman etmeyi istemektedir. Tevhid akidesiyle ilgili ciddi bir çaba ve endişe içinde olmadığı malum olan geniş halk kitlelerinin iradesi giderek zayıflatılmış ve akli melekeleri de üst üste darbeler almaktadır. Böyle bir durumda insanların tedirginlikleri, yalnızlıkları, çaresizlikleri, korkuları ve geleceğe dönük endişeleri daha da artmaktadır.

Aile çevresi Tevhid Ehli ve salih olmayan bir çocuğun/gencin muvahhid, salih ve muslih olmasını beklemek, hiçbir gayret göstermeden sadece temenni etmekle âlim olmaya çalışmaya benzer.

Özellikle de inanç, hayat tarzı ve ahlak itibariyle gençlerin hali, günümüzde adeta dört tarafından kuşatılmış ve tepesinden birleşik küfür koalisyonu tarafından gece gündüz bombalar yağdırılmakta olan Gazze, Musul ve Rakka halkının hâli gibidir.

Bugün sadece İstanbul, Antalya ve Diyarbakır'da değil, ülkenin hemen hemen her yerinde kontrol edilemez bir hızla tükeniş ve hiçleşme istikametinde yol alan bir gençlik enkazıyla karşı karşıyayız. Bu, sabah uyandığımızda birdenbire karşımıza çıkıveren bir manzara olarak tanımlanması mümkün olmayan vahim bir durumdur. Bilakis bu manzaranın ortaya çıkışı, yerli ve yabancı ilhad ve ifsad ehlinin nesiller boyu ısrarla ve kesintisiz olarak profesyonelce sürdürdüğü aynı amaçlı yıkım projelerinin en önemli ara sonuçlarından birisidir.

Herkesin şunu çok iyi bilmesi gerekir ki şu fefsude toplumun içerisinde yaşayan bir kimse ne kadar salih olursa olsun, aynı zamanda muslih de olmadığı müddetçe hem Allah'a karşı hem de içerisinde yaşamakta olduğu topluma karşı sorumluluğunu tam olarak yerine getirmiş olmayacaktır. Gençliğin bugün adetâamahkum edildiği inanç ve amel alanındaki derin yozlaşmanın başta gelen sebeplerinden birisi de onlar için lider ve kanaat önderi pozisyonunda olan kişilerin Rabbani ölçülerden ve nebevi menhecden sapmaları ve saptırmalarıdır. Tevhid davetini *'tekfir daveti',* tevhid davetçilerini de topyekün *'harici, tekfirci'* gibi hak ve adalet ölçülerine sığmayan, basmakalıp, sığ ve insaftan yoksun sıfatlarla etiketlendirip afişe eden birçok kelli felli dava adamının(!) çocuklarını, işte bu çirkin sıfatlarla yaftalanan muvahhidler tevhid daveti yaparken gayrimeşru bataklıkta bulmuşlar ve en azından bir kısmının oralardan kurtulmalarına vesile olmuşlardır. Bizzat kendi öz nefsinin ve ehlinin ıslahı hususunda kendisini müstağni gören böylesi tiplerin genç nesillere zaman zaman hoşça vakit geçirtmek dışında verebilecekleri bir şey yoktur.

Yeni neslin kendilerine *'Bir kutlu devrin ve davanın taşıyıcıları'* gözüyle baktığı nice baba(!) adamlar neslin ıslahı misyonunu terk ederek, kötülüklerin en etkili üreticisi ve yaygınlaştırıcısı olan laik/demokratik sistemin gönüllü müşavirleri ve şirk sisteminin ıslahatçıları oluverdiler. Bu iç karartıcı vaziyet bize Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* şu hadisini hatırlatmaktadır:

Şu fefsude toplumun içerisinde yaşayan bir kimse ne kadar salih olursa olsun, aynı zamanda muslih de olmadığı müddetçe hem Allah'a karşı hem de içerisinde yaşamakta olduğu topluma karşı sorumluluğunu tam olarak yerine getirmiş olmayacaktır.

Abdullah b. Mesud'un *radıyallahu anh* rivayet ettiği hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"İsrailoğulları masiyetlerin içine daldıkları zaman âlimleri onları sakındırdılar fakat onlar vazgeçmediler. Sonra âlimleri de onların meclislerinde onlarla beraber oturdular, onlarla beraber yediler ve onlarla beraber içtiler. Allah da kalplerini birbirine benzetti ve onlara isyanları ve haddi tecavüz etmeleri yüzünden Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın diliyle lanet etti." buyurdu. Sonra Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yaslanmış iken doğruldu ve:

"Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki, siz de onları gerektiği şekilde önlemedikçe hayır (size de kurtuluş) yoktur." buyurdu.[1]

Saptırıcı bilginlerin kanaat önderi ve ukala dilbazların âlim sıfatıyla gezdiği, hürmet gördüğü ve etkin pozisyonlarda bulunduğu bir toplumda yeni neslin sahih itikad, ihlas üzere ve sünnete uygun ibadet, nefsî hesaplardan arındırılmış nezih bir cihad ve güzel ahlak üzere yetişmesi için söz konusu toplumun hak ve hidayet yerine ikame etmeye çalıştığı değerlerden bağımsız bir şekilde büyük bir özveriyle ciddi bir emek sarf edilmesi gerekmektedir.

Çok büyük bir kısmı dırarlaştırılan camilere dolan *'cami cemaati'*nin de çocuklarıdır aynı zamanda, savrulan ve hiçleşen bu gençlik evdeki oğlunun, kızının yahut genel anlamda gençliğin ahvalinden şikayetlenerek inanç ve değerlerimize aykırı söz, tutum ve davranışlara sürüklenmelerine yahut şirk ve küfür ideolojileri üzerine bina edilmiş laik/demokratik partiler veya örgütler ile mafyatik çıkar çetelerinin kapsama alanına çekilmelerine şahitlikte bulunurken şunu da düşünmek, murakabesini ve muhasebesini yapmak zorundadır herkes:

Gençlerimizin şuurlu ve donanımlı olmaları için evvela ebeveynin aynı özelliklere haiz olması lazımdır. Şuurlu ve donanımlı olmaktaki kastımız sadece siyasi/politik alanda bilgiç ve dilbaz olmak veya kartvizitinde birtakım cafcaflı sıfatlar taşımak değildir. Birçok insanın en çok yanıldığı meselelerden birisi de budur. Ebeveynler genellikle bu türden veya buna benzer meselelere odaklandığından hayatın varlığının asli sebebi olan en önemli husustan gafil kalmaktadırlar maalesef. Önem ve öncelik sıralamasında alt sıralarda olan yahut belki de gündemlerinde bile olmayan bu mesele, Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ashabının *radıyallahu anhum* tüm zorluk ve sıkıntılara karşın on üç sene boyunca Mekke'de sebat etmelerinin temel nedeni olan Tevhid akidesinin öğrenilmesi ve özümsenmesi ile kalbin imanla kuvvetlenmesi ve kıyamete kadar gelecek olan nesillere örnek olacak muvahhid şahsiyetinin oluşturulması çabasıdır.

İnanç, fikir, ibadet ve davranış olarak muvahhid bir aile ortamında yetişen genç bir muvahhidde, gayrışer'i, gayrıfıtri ve gayriahlaki her türlü sapkınlığa, çirkinliğe ve çirkefliğe karşı Allah'ın izniyle doğal bir korunma refleksi gelişecektir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ*: *"Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet/kulluk etmeleri için yarattım..."* [2] emrini

1. Tirmizi, 3237

2. 51/Zariyat, 56

kendi hayatının merkezine koymayan bir ebeveyn, genç evladını küfrün her kılığa girmekte mahir olan kurt karakterli partilerinin ve çetelerinin kıskacında görüp şikayetlendiğinde suçlu listesinin ilk sırasına kendi ismini yazmalıdır.

Anne babanın arkadaş çevresi ve arkadaşlık ilişkileri, arkadaş çevresinin belirlenmesinde ve hatta kimlik/kişilik oluşumunda çocuklar/gençler için örnek ve modeldir. Mesela, birçok Ehli Sünnet ulemasının verdiği fetvaya göre istimali haram olan sigarayı içen bir baba (ve onun arkadaş çevresi) bu ameliyle çocuklarına en büyük kötülüklerden birini yaptığının belki de farkında bile değildir veya çok da önemsemiyordur. Her iki sebep de birbirinden daha ağır sonuçlar doğurabilecek sorumsuzluk örnekleridir. Bilinmelidir ki, bir sigara dahi belki de çocuğun/gencin ileriki yıllarda uyuşturucu batağına saplanmasına götürecek yolun ilk döşeme taşlarından biri olabilir. Aile çevresi Tevhid Ehli ve salih olmayan bir çocuğun/gencin muvahhid, salih ve muslih olmasını beklemek, hiçbir gayret göstermeden sadece temenni etmekle âlim olmaya çalışmaya benzer.

Başta gençler olmak üzere hemen hemen tüm insanlar için geçerli olan bir kaide vardır: Kişinin arkadaş çevresi kendisi için adeta kimlik kartı gibidir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmaktadır:

"Kişi arkadaşının dini üzeredir. Öyleyse sizden biriniz kiminle arkadaşlık/dostluk edeceğine iyi baksın." [3]

"Kişi sevdiğiyle beraberdir." [4]

"Sadece mümin kimseyle arkadaş ol, yemeğini de muttaki (olan) yesin." [5]

Geçmiş ulemadan nakledilen bir sözde şöyle denilir:

'İnsan, çevresinin oğlu ve çağının dölüdür.'

Günümüzde aileler ile gençler arasında küçük çaptaki *'kamplaşma'* sorununu sadece iletişimsizlik yahut kuşaklar arası çatışma şeklinde tanımlamak da doğru ve isabetli bir tespit değildir. Gayet açıktır ki, müşahade ettiğimiz üzere gençliğin sürüklendiği tükenmişlik ve hiçleşme hakikatinin asıl ve en mühim sebebi; başta inanç zemininde olmak üzere aziz İslam'ın aile hayatından, evlerden, sokaklardan, çarşı pazardan, eğitim kurumlarından, kışladan, ekonomik alandan ve yönetimin her kademesinden çıkarılmış olmasından başka bir şey değildir.

Gençliği çok uçlu kötülüklerden, sistem için daha zararsız/tolere edilebilir bir uca doğru yöneltmeye çalışmak ıslah değil, çok yönlü ifsadın ta kendisidir.

Doğu ve Güneydoğu'daki bazı belediyelerin geçmiş dönemdeki ateist yönetimlerinin uygulamaları ile kayyımların işbaşına getirildiği yeni dönemin reisçi ve/veya ateist yönetiminin icraatları bu hususta verilebilecek en çarpıcı örnektir. Bilindiği üzere Doğu ve Güneydoğu bölgelerindeki bazı belediyeler aylardır devletin atadığı kayyımlar tarafından yönetilmeye çalışılmaktadır. Söz konusu belediyelerin gençlere yönelik program, faaliyet ve çalışmaları; aslında laik demokratik sistemin, gençleri, ideolojik sapmayla ortaya çıkan şirk türü bir kötülükten, nefsin azgınlaştırılmasını ve hevaî sapkınlıkları tetikleyici farklı bir ifsad alanına ve şirk türüne yöneltip, kanalize etmek istediğine dair reddedilemez deliller ihtiva etmektedir. İşte bu, çok uçlu kötülüklerden birinden, yani sistem için potansiyel tehlike arz edebilecek bir kötülükten, özellikle genç bireylerin sadece şahsi hayatlarını değil, ahiretlerini de harap edecek farklı bir kötülüğe doğru yönelten bilinçli ve planlı bir icraattır. Belediyelerin imkân ve bütçeleri bu amaç için adeta seferber edilmektedir.

Süreç içerisinde kurumsallaşmaya başlayan *"Kontrol dışı bir kötülükten, kontrol edilebilir bir başka kötülüğe yöneltip, yönlendirme'* şeklindeki uygulamalarla muhafazakâr demokrat kadroların hedeflediği *'dindar neslin'* bir türlü ortaya çıkmaması bir yana, üzülerek belirtmek gerekir ki bugün ülkenin hemen hemen her şehrinde itikadi boşlukta debelenen, inanç, ibadet ve ahlaki açıdan kayıp ve zarar hanesine kaydedilen murdar bir neslin ortaya çıkması daha muhtemel görünmektedir.

Ömrü yeten her bir kulu, hayat boyu en güçlü, en verimli ve en güzel dönemi olan gençlikle rızıklandıran Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd ederiz.

Bizlere *'arşın altında gölgelenen gençlerden'* olmanın yolunu gösteren ve öğreten Rasûlullah'a salât ve selam, pak ehlibeytine ve seçkin ve saygıdeğer ashabına ve bu aziz davanın taşıyıcısı olan muvahhid nesle de selam olsun.

---

3. *Tirmizi, Zühd, 45*
4. *Tirmizi, Zühd, 50*
5. *Tirmizi, Zühd, 56; Ebu Davud, Edeb, 19; Ahmed, 3-38*

Müminler görüp duydukları her şeyi Rasûle bildiriyor, kendi aralarında konuşmuyorlardı. Bu, Allah'ın açık bir emriydi.

Hafiye

Mahi
mahi@tevhiddergisi.net

Rafi zihninde art arda sıralanan soruların peşine düşmüştü. O iki adamı takip etmeliydi. Fakat o kadar hızlı hareket ediyordu ki adamlar yetişemedi. Bu durumdan Rasûlü haberdar etmeliydi. Öyle ya, müminler görüp duydukları her şeyi Rasûle bildiriyor, kendi aralarında konuşmuyorlardı. Bu, Allah'ın açık bir emriydi. Bunu öğreten ayetler inmişti. Hatta *'sabahı bile beklememeliyim'* diye düşündü. Koşar adımlarla mescide doğru ilerliyordu. Kab b. Malik'in evinini önünden geçerken biraz durakladı. Kendine hakim olamıyor içinden ona öfke duyuyordu. Hem savaşa katılma hem de esrarengiz kişilerle buluş... *'Neler çeviriyorsun acaba ey Kab?'* diye söyleniyordu ki damdan başına ortadan ikiye bölünmüş bir kağıt düştü. Ardından da bir ses: *'Ne bitmez bir imtihanım varmış Allah'ım!'* *'Bu da nesi?'* diyerek kağıdın her iki parçasını da alarak cebine koydu ve yönünü değiştirip eve doğru sessiz ve hızlı adımlarla ilerledi Rafi. Kalbi yerinden çıkacakmış gibi çarpıyordu. Bu kağıt parçası az önceki adamların Kab'a verdiği notun ta kendisiydi. Sessizce avlunun kapısını açtı ve balkondaki sedire oturdu. Biraz soluklandı. Cebinden kağıdı çıkardı. İki kağıdı yan yana koydu. İşaret parmağını tükürüğü ile ıslatarak yırtıkların üzerine sürdü ve geçici de olsa sayfaları birbirine tutturdu. Ay ışığında okumaya çalışacaktı yazıyı.

'Muhammed'in dininden kovulan Kab'a...

Peygamberin seni dininden ve meclisinden kovmuş. Gassan Kralı olarak seni himayeme alıp, hak ettiğin değeri ve makamı sana vermek istiyorum. Yerin bizim yanımızdır.'

Rafi okuduklarına inanamıyordu. Şu Hristiyanlara bak sen, boş durmuyorlar. Hemen her fırsatı değerlendiriyorlar... Ama Allah'a hamd olsun ki iman edenler onların oyununa gelmiyor... Rafi bunları düşünürken Kab b. Malik hakkında kötü düşünerek haksızlık yaptığını anladı. Sabah önce tüm olan biteni Rasûle haber verecek, ardından da Kab'dan özür dileyecekti.

Sedirin üzerinde öylece uyuyakalmıştı. Babası mescide giderken onu da uyandırmış fakat gece hafiyelik yaptığı için bir türlü uyanamamıştı namaza. Kuşluk vakti annesinin kızması üzerine uyandı. Namaza karşı daha hassas olması gerektiğine dair kısa bir nasihat de dinledikten sonra kahvaltı bile yapmadan doğru mescide gitti. Mescid bomboştu. Etrafta kimsecikler yoktu. Acaba Rasûl nerede idi? Etrafa bakınırken Bilal b. Rabah'ı gördü. Yanına gitti:

— Selamun aleykum efendim.

— Aleykum selam delikanlı.

— Bilal Amca, Canım Peygamberim ile acele görüşmem gerek.

— Konu ne genç adam? Ne görüşeceksin bakalım?

— Üzgünüm size söyleyemem.

— Anlıyorum. Rasûl bugün müsait değil. Yarın gelsen olur mu?

— Şey... Gerçekten çok önemli.

— Ebu Bekir ile görüşmek ister misin?

— Olur efendim. Ne zaman görüşeceğim?

— Öğle namazına gelir. O zaman görüşürsün.

— Tamam Bilal Amca, sağol.

— Sen de sağol genç.

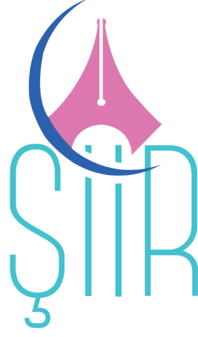
Rafi heyecanlanmıştı. Canım Peygamberim ile görüşemese de onun sadık dostu ile görüşecek olmak da büyük bir şerefti.. Eve gitmedi. Mescidin direklerinden birine sırtını dayayarak oturdu. Mektubu cebinden çıkardı. Tükürüğü ile yapıştırdığı sayfalar ayrılmıştı. İşaret parmağını ıslayarak tekrar yapıştırdı. Mektubu evirip çeviriyor, sıkıntıdan tekrar tekrar okuyordu. Off, zaman da durmuştu sanki. Hiç geçmiyordu.

Bari iki rekât namaz kılayım diye düşündü. Kalktı abdest aldı. Kuşluk namazının fazileti büyüktü. Bedenin sadakası idi bu namaz. Tabi kılmadığı sabah namazını da eda etti. Ve dua... Uzun uzun dua etti Rafi. Bilal'in sesi ile irkildi: *'Ebu Bekir seni bekliyor genç adam...'*

Rafi tüm heyecanını gizlemeye çalışarak yanına gitti Ebu Bekir'in. Önce selam verdi. Hal hatır sorduktan sonra dün gece yaşadıklarını bir bir anlattı. Cebindeki mektubu da delil olarak uzattı.

Ebu Bekir mektubu alarak göz gezdirdi. Rafi'nin başını okşadı ve ona: *'Senden iyi hafiye olur'* diyerek güldü. Anlattıklarını Canım Peygamberime ileteceğim diyerek yerinden kalktı, Rafi'ye selam vererek öğle namazını kıldırmak için safların en önüne geçti. Rafi de safın en gerisinde idi. Gözleri ile Kab'ı arıyordu. Ona bir özür borcu vardı. *'Allahu ekber!'* nidası ile tüm düşüncelerinden sıyrıldı ve Rabbinin huzuruna durdu...

Devam Edecek İnşallah...

Zaman Geçip Giderken

Tevhid havuzuna rahmet suları
Akmadı.. Akmadı.. Akmıyor hâlâ
İnkâr yere inip, iman yukarı
Çıkmadı.. Çıkmadı.. Çıkmıyor hâlâ.

Diz çöktü develer kalkmaz kilimden
İmdat umanlar var saklı ölümden
Mağdur itaatten, zorba ölümden
Bıkmadı.. Bıkmadı.. Bıkmıyor hâlâ.

Küfür damla damla deliyor taşı
Zaaflar şahlanmış maddeye karşı
Sevdalar yürekte isyan ateşi
Yakmadı.. Yakmadı.. Yakmıyor hâlâ.

Dostlar hasım oldu, düşmanlar melce
Böyle miydi, böyle miydik evvelce?
Itırlar ıtırca ve güller gülce
Kokmadı... Kokmadı... Kokmuyor hâlâ.

Bir tufan, bir kaos... sonrası nifak
Çığlaştı büyüdü dert ufak ufak
Bir asır boyunca beklenen şafak
Sökmedi... Sökmedi... Sökmüyor hâlâ.

Abdurrahim Karakoç

Vasatlık, Ölçü ve Denge

Reyhan HÜRUFUK

Yapmamız gereken şey, orta yolu tutarak, ölçülü olmak, ibadet ve taatte, hayırlı işlerde haddi aşmamaktır. Tabiki, mükemmeli yakalamak her müminin görevidir. Fakat bu konudaki ölçü, sırat-ı müstakimden sapmamak, ibadetleri ve bir takım hayırlara yönelik faziletli işleri gücünün yettiği nisbette yapmak, yasaklardan ise kesinlikle uzak durmaktır.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selam O'nun Rasûl'üne olsun.

"Sizin insanlığa, Rasûl'ün de size şahitlik etmesi için, sizi vasat bir ümmet kıldık." [1]

Allah Peygamberler göndererek, kitaplar indirerek, kullarını belli fıtratta yaratıp; sonrasında his ve akıl vererek, insanlığa ulaştırdığı dine *'sırat-ı mustakim'* demiştir. Bu yolu, gazaba uğrayan gevşekler ve sapıklık ehli aşırıların ortasında duranı *'vasat yol';* bu yolun yolcusu olan bahtiyarları da *'vasat ümmet'* olarak isimlendirmiştir.

Vasat ise: Allah'ın emrettiği ve nehyettiklerine misli misline itaat etmektir.

İslam, vasat olmayı, yani itidalli, orta yollu ve dengeli olmayı övmüştür. Hatta Allah Rahman suresinde, dengeli yarattığı göğünün *"Göğü Allah yükseltti ve mizanı (dengeyi) o koydu."* dengesinin korunmasını da insandan istemiştir. *"Sakın dengeyi bozmayın."* [2]

Allah'ın istediklerinden fazlasını yapmaya çalışmak ifrat, bu isteklerde gevşeklik ise tefrittir.

İslam, vasat yolun dışına çıkmaya aşırılık dediği gibi, aşırıya gitmeyi de yermiştir.

Bu yergi, insanın sadece Allah'a yaptığı ibadetler için değil, kişinin

1. *2/Bakara, 143*
2. *55/Rahman, 8*

sevgi ve düşmanlığında: *"Dostunu severken ölçülü sev, zira günün birinde düşmanın olabilir. Düşmanına da ölçülü bir şekilde buğzet, çünkü günün birinde dostun olabilir."* [3], söz ve davranışlarında: *"Söz ve davranışlarında ileri gidip haddi aşanlar helak oldular."* [4], israf ve cimriliğinde: *"Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, (kaybettiklerinin) hasretini çeker durursun."* [5] geçerlidir.

Kişinin Allah'ın istediklerinden fazlasını yapmaya çalışması, kişiye güçlük olarak geri dönecektir. Bu da dinin genel prensibine taban tabana zıttır. Allah kitabında: *"Allah sizin için kolaylık ister, güçlük istemez."* [6] *Rasûlü de sünnetinde: "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız; müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz."* [7] ya da *"Din kolaylıktan ibarettir."* [8], *"Allah beni zorlaştırıcı ve şaşırtıcı değil, öğretici ve kolaylaştırıcı olarak gönderdi."* [9] buyurarak, hayatın bütün alanında uyulması gereken prensibin kolaylık olduğunu vurgulamaktadır.

Peygamberimiz insanları bıktırmaktan, usandırmaktan, nefret ettirmekten son derece sakınırdı. Sahabeye bu yönde sürekli telkin ve tavsiyelerde bulunurdu. Kul için en önemli sorumluluk olan ibadette dahi buna çok hassasiyet gösterirdi. Nitekim itidalin, her çeşit aşırılıktan kaçmanın en güzel örneklerini Peygamberimizin hayatında görmekteyiz. Onun hayatını, emirlerini, tavsiyelerini çok iyi bilip öğrenmek, yaşadığımız hayatı daha anlamalı kılacaktır.

Şimdi Allah Rasûlü'nün ibadetlerde ölçülü olmayla ilgili sahabesine emrettikleri bazı hadisleri sıralamak, Peygamberimizi örnek alma bazında bize fayda sağlayacaktır.

Aişe annemizin bildirdiğine göre:

"Bir kadınla birlikte otururlarken, yanlarına Peygamber girdi ve:

— 'Bu kadın kim?' diye sordu. Aişe annemiz:

— 'Bu filan hanımdır.' dedikten sonra, onun çok namaz kıldığından bahsetti. Bunun üzerine Allah Rasûlü:

— 'Bütün bunları sayıp dökmeyi bırak; gücünüzün yettiği nisbette ibadet etmeniz size yeter. Allah' a yemin ederim ki, siz bıkıp usanmadıkça Allah bıkıp usanmaz.' buyurdu." [10]

Allah Rasûlü burada insanın ibadet etmekten bitkin düşüp, bıkıp usanabileceğini anlatarak, kişiye ölçülü davranmayı öğütlemiştir. Çünkü devamlı ama az yapılan ibadet, zaman zaman terk edilen çok ibadetten daha faziletli sayılmıştır.

Enes b. Malik *radıyallahu anh* şöyle dedi:

"Peygamberimizin nafile ibadetlerini öğrenmek üzere üç kişilik bir grup, Peygamber hanımlarının evlerine geldiler. Kendilerine Peygamberimizin ibadetleri bildirilince, onlar bunu azımsadılar ve:

— 'Allah'ın Rasûlü nerede, biz neredeyiz? Onun geçmişteki ve gelecekteki günahları bağışlanmıştır.' dediler. İçlerinden biri:

— 'Ben ömrümün sonuna kadar, bütün gece uyumaksızın namaz kılacağım.' dedi. Bir diğeri:

— 'Ben de hayatım boyunca gündüzleri oruç tutacağım ve oruçsuz gün geçirmeyeceğim.' dedi. Üçüncü sahabe de:

— 'Ben de sağ olduğum sürece kadınlardan uzak kalacak, asla evlenmeyeceğim.' diye söz verdi. Bir müddet sonra Peygamberimiz onların yanına geldi ve kendilerine şunları söyledi:

— 'Şöyle şöyle diyen sizler misiniz? Sizi sakındırıyorum! Allah'a yemin ederim ki Allah'tan en çok korkanınız ve ona en saygılı olanınız benim. Fakat ben bazen oruç tutuyor, bazen tutmuyorum. Gece hem namaz kılıyor hem de uyuyorum. Kadınlarla da evleniyorum. Benim sünnetimden yüz çeviren kimse benden değildir.' " [11]

Burada Allah Rasûlü'nün engel olmak istediği şey, dinde ölçüyü kaçırarak haddi aşma ve kişinin İslam'ın caiz görmediği bir nevi ruhbanlığa yönelmesidir. Nitekim Allah'ın şu emri konuya netlik getirmiştir:

"Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı güzel ve temiz şeyleri kendinize haram kılmayın, sınırı aşmayın.

---

3. *Tirmizi*
4. *Müslim*
5. *17/İsra, 29*
6. *2/Bakara, 185*
7. *Buhari, Müslim*
8. *Buhari*
9. *Müslim*
10. *Buhari, Müslim*
11. *Buhari, Müslim*

Çünkü Allah sınırı aşanları sevmez." [12]

Enes *radıyallahu anh* şöyle dedi:

"Nebi mescide girmişti. İki direk arasında uzatılmış bir ip gözüne ilişti:

— 'Bu ip nedir?' diye sorunca, sahabiler:

— 'Bu, Zeynep b. Cahş'a ait olan bir iptir. Namazda ayakta durmaktan yorulunca ona tutunuyor.' dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz:

Kişinin Allah'ın istediklerinden fazlasını yapmaya çalışması, kişiye güçlük olarak geri dönecektir. Bu da dinin genel prensibine taban tabana zıttır.

— 'Onu hemen çözünüz. Sizden biriniz canlı ve istekli olunca nafile namaz kılsın, yorgunluk ve gevşeklik hissettiği zaman ise yatıp uyusun.' buyurdu." [13]

Allah Rasûlü burada da ibadet ve taatlerde ölçülü olma esasına vurgu yapmıştır.

Zikrettiğimiz tüm naslardan anlaşılacağı üzere din, hayatın her alanında olduğu gibi, ibadetlerde de kolaylıktır. Nitekim Allah Rasûlü: *"Din kolaylıktır. Dini aşmak isteyen kimse, ona yenik düşer. O halde orta yolu tutunuz, en iyiyi yapmaya çalışınız. O zaman size müjdeler olsun..."* [14] buyurarak amellerimizde olması gereken esası belirtmiştir.

O halde bizim yapmamız gereken şey, orta yolu tutarak, ölçülü olmak, ibadet ve taatte, hayırlı işlerde haddi aşmamaktır. Tabiki, mükemmeli yakalamak her müminin görevidir. Fakat bu konudaki ölçü, sırat-ı müstakimden sapmamak, ibadetleri ve bir takım hayırlara yönelik faziletli işleri gücünün yettiği nisbette yapmak, yasaklardan ise kesinlikle uzak durmaktır.

Duamızın sonu Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir. [15]

12. *5/Maide, 5*
13. *Buhari, Müslim*
14. *Buhari*

15. *Kaynakça*

1. Tevhid Dergisi, Sayı 28, Başyazı, 'Vasat Kılıflı Ortacılık' yazısından alıntılar.
2. Riyazu's Salihin, 'Allah'ın Emirlerine Uymada Ölçülü Olmak' faslından alıntılar.

Su, sıradan, basit bir sindirim hızlandırıcı veya düzenleyici değil; hayatın devamı için gerekli olması ile beraber yaşayan her şeye canlılık verme işlevini de görmektedir.

Su ve Hayat

Dr. Seyfullah İslam
seyfullahİslam@tevhiddergisi.net

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd, Rasûlü Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* salât ve selam olsun.

Daha önceki yazımızda suyun yaşam ve sağlık üzerine olan etkisinden bahsetmiştik. Bu yazımız da inşallah aynı konuyu biraz daha tafsilatlandırarak ele alacağız.

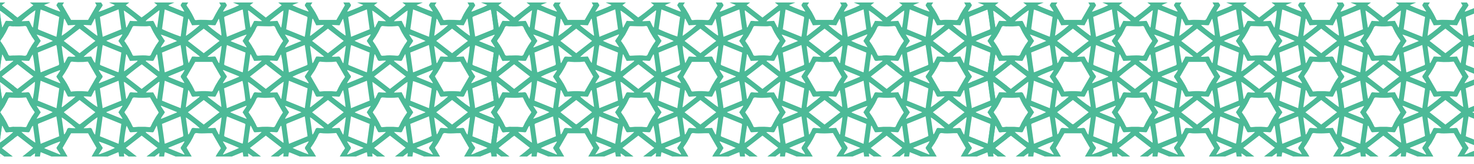
Suyun sağlığa faydalarına sadece sıradan insanlar değil, insanların sağlıklarını emanet etmiş oldukları sağlık camiası da gerekli ilgiyi ve önemi vermemekte ve bundan dolayı bu camianın eliyle avam olan halk yanlış yönlendirilmektedir.

Su, sıradan, basit bir sindirim hızlandırıcı veya düzenleyici değil; hayatın devamı için gerekli olması ile beraber yaşayan her şeye canlılık verme işlevini de görmektedir. Nitekim ayet-i kerimede Allah *subhanehu ve teâlâ*; *"... Diri olan her şeyi su ile canlı kıldık."* [1] buyuruyor. İnsanı sudan yarattık diyen Allah; anne karnına düşmesinden doğumuna kadar da insanı suyun içinde yaşatıyor, büyütüyor. Olgunlaştıktan sonra doğan insan bedeninin %90'ı su kabul edilir. Bu oran yaşlılığa doğru gittikçe azalır ve ileri yaşlı olup kronik hastalıkları olan birinin vücut su oranı %40-45'e kadar düşebilmektedir. İnsanın kendisi *'su'*dan oluştuğu gibi içinde yaşadığı küreyi arzın da %70'i sudan oluşmaktadır. Allah suyun bir rahmet, canlılığın oluşumu ve daha sonra da devamı için olmazsa olmaz bir nimet olduğunu bize bildirmektedir. Tüm bunlarla beraber dünya genelinde insanların beden ihtiyacının çok altında su tükettikleri tespit edilmiştir. Hastalarımla görüşmelerimden, insanların doğru düzgün su tüketmemesinin nedenlerinden en sık olanları şunlardır:

Üşengeçlik, tembellik: *'Hayatımda düzenli ve devamlı uygulayabileceğimi sanmıyorum, sürekli birilerinin bana hatırlatması gerekecek, ben kesin*

1. 21/Enbiya, 30

unuturum, nereye kadar su içebilirim ki?' tarzında tembelliğin vermiş olduğu birtakım cümleleri sarf edenler

Rafine (şeker, tuz, un) gıdalara bağımlılık: Rafine edilmiş gıdaların sindirimi doğal gıdaların sindiriminden daha zor ve tam parçalanamayan bu gıdaların sık tüketimi vücudun daha çok susuz kalmasına sebebiyet vermektedir. Dolayısıyla rafine gıdalar tüketildiği oranda beden susuz kalır ve yeterli derecede karşılanamayan bu susuzluk gittikçe kısır bir döngü ile çıkmaza girer.

Suyun önemini anlamamak: Su tüketimini sadece susamayı gidermekten ibaret gören ve kendisine anlatılmasına rağmen suyun önemini anlayamayan insanlar.

Düzenli olarak tuvalete gitmek istememek: Alışagelmiş olduğu günde bir-iki defa idrara çıkmayı, gün içinde sık idrara çıkmak istemediğini söyleyerek düzenli ve ihtiyacı kadar su tüketmek istemeyen insanlar da çoktur.

Temiz su bulamamak: Kimyasal olarak değiştirilmiş musluk sularının hem tadından hem de arıtmada kullanılan maddelerin bilinmemesinden kaynaklı bazı insanlar; *'su dahi içmek istemiyorum'* demekteler.

Yanlış bilgilendirilmeler: Çay, kahve, şekerli meyve suları, gazlı içeceklerin tüketimini su gibi kabul etmek. Halbuki bunların, vücutta var olan suyu atıcı etkileri bulunmaktadır. Bunları her içimden sonra içtikleri oranda su tüketmeleri gerekir.

Hasta kalmaya razı olmak: Suyun faydaları konusunda ikna olmayan ve var olan sağlık problemiyle gayet barışık olan hastalar da mevcut.

Disiplin ve değişimi yaşayamamak: Sağlığıyla ilgili kendisinin atacağı küçük bir adımın hayatında oluşturacağı olumlu değişimleri kabullenemeyen ve bunun için yeterli disipline, motivasyona sahip olamayan insanlar da azımsanmayacak kadar çoktur.

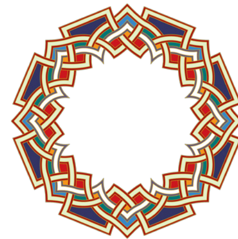
Anlamsız şikayetler: Su tüketmeye bağlı fizyolojik veya patolojik olarak açıklanamayan şişkinlik, karında dolgunluk, bulantı, boğazdan geçmeme vb. bazı belirtilerden dolayı düzenli ve yeterli su tüketimi reddedenler sanırım sayıca en çok olanlardır.

Bedeni susuz kalmış bir insanın yaşadığı ilk belirti zannedilenin aksine ağız kuruluğu değildir. Bilakis sık ağız kuruluğunun olması, yaşayacağı son belirtidir. Genelde görülen ilk belirtiler kabızlık, arada bir olan şiddetli ve tek taraflı baş ağrısı, kişinin yaşıyla uyumsuz ciltte kırışıklık ve ciltte kuruluk, güç kaybı ve huzursuzluk/gerginlik olarak ele alabiliriz.

Düzgün ve yeterli su tüketimi için yani içilen suyun vücuda fayda sağlayabilmesi için, bedenin kaybetmiş olduğu suyun yapısını incelediğimizde bunun saf su değil tuzlu su olduğunu görürüz. Vücuttan atılan suyun büyük bir kısmı idrarla atılmakta ve idrarla beraber beden su ve tuz kaybetmektedir. Aynı şekilde ter ile yine beden su ve tuz kaybetmekte, tükürük, gözyaşı ve hatta kanımız bile tuz ve sudan oluşmaktadır.

Bedenimiz ne *'su'* üretir ne de *'tuz'*. Dolayısıyla sürekli kaybetmekte olduğumuz ve aynı zamanda beden tarafından kullanılmakta olan bu iki önemli unsurun en azından kaybedildiği oranda yerine konulması gerektiğini vurgulamak istiyorum. Bir sonraki yazımızda inşallah tuzun beden için olan önemine ve dikkat edilmesi gereken hususları ele alacağız.

Dualarımızın sonu; Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Davetin bu ümmete özel olan kısmı, bu ümmetin kimliği olmasıdır. Bu ümmetin her bir ferdinin, Allah'ın ayette buyurduğu konumda olmak zorunluluğu vardır. "Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırsınız ve Allah'a da iman edersiniz."

Davetçinin El Kitabı

Ömer AKDUMAN

Kitap: Davetçinin El Kitabı

Yazar: Naci b. Dayil es-Sultan

Yayınevi: Guraba

Allah'ın bu ümmetin üzerine vacip kıldığı sorumluluklardan birisi insanları Allah'a davet etmektir. Bu sorumluluk, Allah'ın sadece bu ümmete emrettiği özel bir vazife değildir. Âdem'den *aleyhisselam* son Peygambere kadar bütün Rasûllerin sorumluluğudur. Bu sebeple Kur'an'da Rabbimiz bazen bizlere Peygamberlerin davetlerinden kesitler anlatmış, en azgın kafirlere karşı nasıl davet yapılacağını dahi zikretmiştir.

Davetin bu ümmete özel olan kısmı, bu ümmetin kimliği olmasıdır. Bu ümmetin her bir ferdinin, Allah'ın ayette buyurduğu konumda olmak zorunluluğu vardır. *"Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırsınız ve Allah'a da iman edersiniz."*

'Davetçinin El Kitabı' ismi ile maruf olan kitap *'bilmeden davet yoluna çıkmak'* durumunda kalmak istemeyen kimselerin Allah'ın izni ile kendisinden faydalanacakları, yollarını kısaltacak olan bir kitaptır. Davet, İslam'ın *'büyük cihad'* dediği bir eylemdir. Bundan ötürü üstün körü bilgiler veya bizim kişisel özelliklerimize bırakılıp dilediğiniz gibi yapabilirsiniz denecek bir mesele değildir.

Kitap, toplam dokuz bölümden oluşmaktadır. Her bölüm kendi içerisinde davetçiyi malumat sahibi kılacaktır.

Davetçinin kendisi ile ahlaklanmak zorunda olduğu bazı ilkeler vardır.

Dünyada ve ukbada başarıya talip olan bir davetçi ihlas, güzel muamele, doğruluk, cömertlik ahlakları ile bezenmelidir. İlk bölümde yazar, davetçinin özelliklerini izah etmiş ve bazen hikmetli kıssalar ile desteklemiştir.

Davetçi, tabiptir. Eline bir ilacı alıp her önüne gelen hastaya veremeyen tabip gibi, bir tarz tutturup muhataplarını ayırmadan insanlara muradını anlatamaz. Allah *subhanehu ve teâlâ* davetçi olarak Rasûller gönderdiğinde dahi onlara içlerinden, onları tanıyıp tahlil edecek olan ve *"Onların dilini konuşan bir Peygamber göndermiştir." 'Üslup ve Etkileme Yolları'* bölümünde yazar muhataplara nasıl davranılması gerektiğine dair meseleleri anlatmıştır.

Üçüncü bölümde, *'İyi Seçim Yapmak'* başlığı altında insanlara anlattıklarımız hususunda neye dikkat etmemiz gerektiği zikredilmiştir. Davetimizi insanlara ulaştırırken dayandığımız olan kaynakların net bir şekilde zikredilmesi önemlidir. Aynı zamanda insanlara anlattığımız konunun önemine bizim inanıyor olmamız yeterli değildir. İnsanlara konunun önemini izah edebilmeliyiz. Muradımızı insanlara nasıl ulaştırdığımıza veya yaptığımız konu seçiminin makama uygun olup olmadığına hassasiyet göstermeliyiz.

Davet, ferdî olan bir farz değil, bilakis toplu olarak yapılması gereken bir sorumluluktur. *"De ki; ben ve bana tabi olanlar basiret üzere Allah'a çağırırız."* O halde *'Toplu yapılan davet çalışmalarında sorumlu olan kimselere karşı görevlerimiz nelerdir?'* sorusuna cevap aramalıyız. *'Davetçinin Sorumluları ile İlişkisi'* bölümünde buna değinilmiştir.

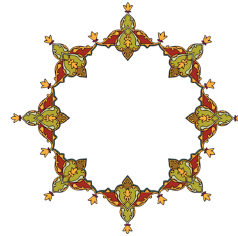
Allah'a davetin terk edilmesi masiyettir, ihmaldir... Bazı kimselerin davet çalışmalarında bulunuyor olması nedeni ile bu vazife ümmetin geri kalanından düşmez[1] diyerek yazar, davetin vucubiyeti konusunda yanlış bazı anlayışları ıslah yoluna gitmiştir.

Davetçi hitap ettiği çevrenin genişlik ve çeşitliliğine göre bazı kültürel konulara da vakıf olması, işi ihsan üzere yapanlardan olmak için iyi olacaktır. Bu konuda en fazla yardımcı olacak araç, kitaplardır. Ancak kitaplar ya derttir ya da dermandır.[2] Bu hakikat unutulmadan, gerekirse ilim ehli olan insanlardan tavsiyeler alarak kitap okunmalıdır.

Davetin belirlenmiş bir plan ve program çerçevesinde olması gerekir. Çünkü bir plan uyarınca yolunu sürdüren kimse yürüyüşünde bocalamaz, yorgunluk duymaz, tökezlemez, etrafta uluyup duranların itirazlarına aldırmaz.[3] Sekizinci bölüm, planlama yaparken davetçinin dikkat etmesi gereken hususları serdetmiştir.

Son olarak hatırlatalım ki, bu kitap bizim vakamıza bazı yönleri ile uyuşmamaktadır. Çünkü kitap, Suudi Arabistan vakasından söz etmektedir. Bundan ötürü vakamızda karşılığı olmayan maddeler ile karşılaşıldığında bunu okuyucuların hatırlaması gerekir.

Rabbimiz, bizleri hakka razı olduğun şekilde hakka davet eden kullarından kıl. Bizleri sadıklar ile beraber Allah'a davet bahtiyarlığından, ecrinden ve şuurlu hareket etmekten mahrum etme. (Allahumme amin)

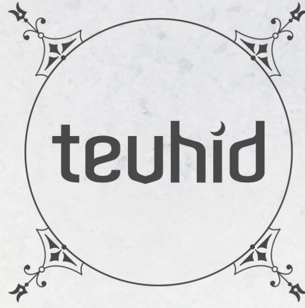
1. *Guraba, Davetçinin El Kitabı, Naci b. Dayil es-Sultan, s. 170.*
2. *Guraba, Davetçinin El Kitabı, Naci b. Dayil es-Sultan, s. 204.*
3. *Guraba, Davetçinin El Kitabı, Naci b. Dayil es-Sultan, s. 269.*

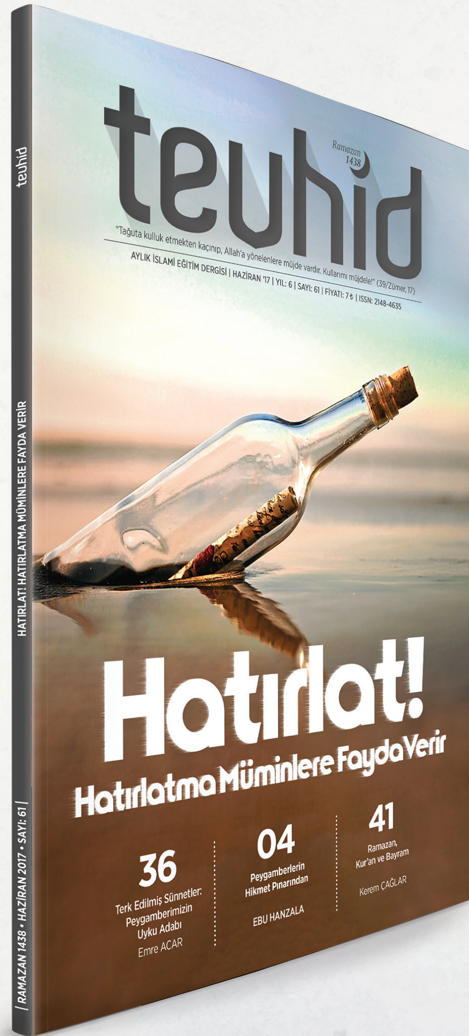
TÜM RASÛLLERİN ORTAK DAVETİ

“Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah’a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı Müjdele!”
(39/Zümer, 17)

MOBİL UYGULAMA

TEVHİD DERSLERİ

TEVHİD DERGİSİ

TEVHİDİ GÜNDEM

RADYO TEVHİD

ABONELİK İÇİN
info@tevhiddergisi.net
www.tevhiddergisi.net
0545 762 15 15